

бр. 41
Јун 2026.
ГОДИНА XX

Ђачки *кутак*

Лист ученика Основне школе „Руђер Бошковић“

бр. 41
Јун 2026.
ГОДИНА XX

Ђачки *кутак*

Издавач: Основна школа „Руђер Бошковић“

Извршни директор: Станислава Шарчевић Гога

Главни и одговорни уредник Ана Љубичић, 9Б

Ментор главног и одговорног уредника: Весна Луковић

Уређивачки одбор

Драгана Миланковић, Слободан Стамболић, Бранислава Грубишић, Ива Спасић, Дарко Милетић, Никола Полић, Невена Ђукић, Сања Обрадовић Каличанин, Ева Ускоковић, Марија Скоковић, Јулијана Мердовић, Марија Скоковић, Драгана Стојчић, Бранка Зацера, Александра Мишић, Ана Динић, Весна Божовић, Дејан Павловић, Јелена Поповић Ракочевић, Јелена Дардић, Јелена Врачевић Бојаџијевић, Зоран Мишић, Весна Луковић

Лектор - Весна Луковић

Новинари :

Ана Љубичић, Лана Лазовић, Рајко Станојловић, Андрија Поповић 9Б; Леона Беговић, Тимофеј Табакман, Петар Берковски, Јаков Биргер, Андреј Поповић, 7Б; Луција Жепинић, Лена Радиновић, Симеон Угреновић 8Б

Насловна страна: Елизавета Горина, 8А

Дизајн: www.printandscreen.rs

Штампа: Скрипта Интернационал, Београд

Излази два пута годишње.

Интервју

Музичка кутија

Ми у посети

Историјски времеплов

Широм отворених очију

Слатка математика

Језикословље

Пет плус

Арт

Еколошки агенти

Оком науке

Puzzle

Спортолике стране

... и још по нешто

Упс!

Наше перо

Матуранти

Интервју са Исидором Бјелаковић

У години у којој славимо 200-годишњицу Матице српске, најстарије српске књижевне, културне и научне институције у нашој земљи, природно је да нам саговорник буде представник те установе. Посвећено смо истраживали ко ће бити саговорник, али је већ у првом сусрету са биографијом Исидоре Бјелаковић било јасно ко ће бити корифеј у нашем сусрету са Матицом српском. Др Исидора Бјелаковић је редовни професор Филозофског факултета у Новом Саду; члан је Управног одбора и секретар Одељења за књижевност и језик Матице српске; део је уредништва Зборника Матице српске за књижевност и језик; стални је члан-сарадник Матице српске и члан Одбора за стандардизацију српског језика, као и њене Комисије за историју језичког стандарда. Дакле, разговарамо са неким ко ће руђеровцима отворити врата Матице српске и захваљујући коме ће сазнати много тога о овој важној установи.

Зашто је јубилеј Матице српске важан за све нас?

Обележавање било које јубилеја неке институције или годишњице од рођења угледних личности један је од начина да трудољубивим појединцима (јер и институцију чине људи) укажемо поштовање („глубочајше високопочитаније“ – како се говорило у време оснивања Матице српске) те да тако, негујући културу сећања, одужимо део дуга за све приносе које су они пружили нашој култури. Истовремено, прослављањем јубилеја подсећамо се на важне тренутке из прошлости, чиме истовремено утичемо на свест свих заинтересованих појединаца (попут вас) о томе колико је богато културно наслеђе једног народа и колико нас оно обавезује да покушамо да преуземо исту лучу.

Ако тај јубилеј подразумева ни мање ни више него 200 година, односно ДВА ВЕКА постојања, и ако се он односи на најстарију књижевну, културну и научну институцију српског народа, што Матица српска јесте, онда је његово обележавање далеко важније. А важније је због тога што је ова кућа настала из идеје да се развоју српске писане речи, образовања и културе пружи стална подршка, што је Матица остала и данас представљајући јединствени стожер српске културе, симбол једног народа, његовог књижевног, културног и научног стваралаштва. Матица је кућа која окупља, повезује и гради мостове на српском културном простору у целини негујући вредности које се истовремено дотичу и националног и интернационалног.

Историјске околности су одредиле да се Матица оснује у Пешти, а да се 1864. г. премести у Српску Атину. Како је настало име Матице српске? Шта бисте рекли о оснивачима Матице српске и њиховим побудама за настанак?

Матица српска, можемо рећи, настала је готово случајно. Када су се, наимае, угасиле *Новине српске*, које су представљале први дневни лист међу Србима, у којем су се појавили и први критички осврти на статус српског књижевног језика, на питања реформисања ћирилице и правописа, настало је право затишје у српској јавности и међу образованим појединцима тог времена ова се празнина осетила као велики хендикеп. Постојало је неколико покушаја да се оснује нови часопис сличног профила, али ниједан није био остварен до краја, све док 1824. године Георгије Магарашевић, професор новосадске гимназије,

није основао лист *Српске летописи*. Магарашевић је овај часопис замислио као поље у којем ће се објављивати текстови различитих садржаја и супротстављених ставова у погледу књижевнојезичких поставки образујући мост, како је писао, и повезујући другачија схватања да би се у јавности изградило јединствено мишљење и најбоље решењу. Иако добро осмишљен, и овај је часопис, као и претходни, веома брзо запао у финансијске неприлике. Да се не би поновила судбина *Новина српских*, у Пешти се 1826. године окупила група визионара и добротвора, пре свега пословних људи, која је одлучила да оснује друштво чија ће примарна делатност бити пружање материјалне подршке часопису, али и развијање просветитељских идеја, српског „књижества“ и науке. Међу оснивачима једини интелектуалац, „доктор своју права“, био је Јован Хаџић, први председник Матице српске, човек који је истовремено био заслужан и за симболично име овог друштва: матица – краљица пчела представља срж, средиште, језгро једне кошнице, око које се окупљају вредне радилице како би све заједно, као неодвојиви део заједнице допринеле општем добру. Тако је замишљена и наша Матица. Основна идеја овог друштва односила се, дакле, на развој српске културе и образовања како би она постала видљива и у ширем, европском контексту, те постала равноправан члан културне породице учене Европе. Иако је основана у Пешти, једном од тадашњих центара српске културе, временом се показало да је далеко прикладније да се њено седиште пресели ка југу, где је број српског становништва био много већи. Одабран је Нови Сад, град који је од свог оснивања (средином 18. века) почео нагло да се развија и постаје нови центар српске културне, политичке и научне мисли. То се десило 1864. године и од тада се седиште ове установе налази у Српској Атини. Интересантно је да су исти модел за оснивање и именовање једног националног друштва усвојили и многи други словенски народи: Матица чешка је, на пример, основана 1831. године; Матица илирска – 1842. (која је 1874. преименована у Матицу хрватску); Матица лужичкосрпска – 1847. и др. Ипак, у овом временском низу Матица српска стоји на првом месту.

Како бисте нашим читаоцима представили структуру Матице српске?

Матица српска изузетно је сложена установа и у ширем смислу подразумева три институције, које делују готово самостално. У питању су Матица српска, Галерија Матице српске (са изузетно богатом збирком уметничких дела од 18. до 20. века) и Библиотека Матице српске (са више од 3.500.000 књига). Због великог броја предмета из прошлости српског народа, које је поседовала, Матица српска је један од оснивача и Војвођанског музеја у Новом Саду.

У ужем смислу, централна установа Матице српске јесте кућа под чијим се кровом налази седам научних одељења (Одељење за књижевност и језик, Одељење за друштвене науке, Одељење за природне науке, Рукописно одељење, Лекикографско одељење, Одељење за сценске уметности и музику, Одељење за ликовне уметности). При сваком од њих реализује се низ научних пројеката (нпр. при Одељењу за књижевност и језик – више од 30), организују се научни скупови, такмичења, манифестације, додељују се награде, подстиче се рад младих. У Матици је активно десетак научних часописа, издавачка делатност је изузетно богата (како при одељењима тако и у Издавачком центру Матице српске), као и сарадња са многим институцијама у земљи и иностранству.

Када бисте морали да представите Матицу српску кроз једну књигу, која би то била и зашто?

Ово је веома тешко питање будући да је у Матици српској објављен низ веома важних издања (од основних приручника из стандардног српског језика, што представља део моје струке, до књига најразличитијег профила, које означавају један од сегмената широког поља Матичине делатности). Због тога је можда најприкладније да изаберем *Српску енциклопедију*, капитално издање које се и даље израђује у сарадњи са Српском академијом наука и уметности и другим институцијама, а својим садржајем и ширином захвата, као и бројем сарадника, представља општу

националну енциклопедију српског народа, његове културе, историје, веровања, обичаја, религије, језика и др., дакле оних области које се налазе и у средишту делатности саме Матице.

Како би гласио наслов књиге чија је тема Матица српска, а да није Матица српска?

Можда *Светионик српске културе...*

Који тренутак у историји Матице сматрате најважнијим?

Да није било Матице српске, наша култура, наука, уметност биле би ускраћене за низ важних дела, националних програма, награда и сл. Да није било Матице, као задужбинске установе која је материјално подржавала образовање многих младих људи у прошлости, питање је да ли бисмо се могли поносити толиким бројем великих имена у науци, уметности, књижевности. Због тога њено оснивање видим као најважнији тренутак у историји ове куће.

Шта вас је лично мотивисало да постанете део Матице српске и будете један од 2000 сарадника?

Моје прве везе са Матицом српском потичу још из деведесетих година прошлог века, када сам као студент одлазила у читаоницу Библиотеке и тамо припремала испите и писала семинарске радове. Након завршених студија Српског језика и књижевности најпре сам била део волонтерског тима при Српском биографском речнику, а потом, како сам професионално и научно стасавала, полако сам почела да бивам укључена у поједине пројекте ове институције. Сада, када водим највеће Матичино научно одељење, одговорност је далеко већа. Међутим, бити део Матице српске за мене и колеге са којима сарађујем јесте заиста велика част јер знамо колико је труда, енергије, воље и ентузијазма уложено у то да Матица постане ово што јесте – културни стуб српског народа. У последње време често се сетим једне ситнице из мојих млађих дана. Док сам још била млад истраживач у Матици, пришла ми је једна жена и рекла: „Знате, једном кад уђете у Матицу, вежете се за њу и остајете ту до краја“. Тада нисам озбиљно схватала ове речи, али – ево – испоставило се да је управо тако.

Који пројекат или рад у Матици вам је био најзначајнији и зашто?

На ово питање ми је веома лако да одговорим. У питању је Речник славеносрпског језика, један од великих националних пројеката којим ће се, када буде приведен крају, учинити (чини ми се) заиста велик помак у развоју науке о историји српског језика 18. и 19. века.

Како привући млађе генерације да се активније укључе у културни и научни рад?

Као универзитетски професор, свакодневно сам окружена младима људима, веома заинтересованим за различите ваннаставне активности, за учешћа у радионицама, школама језика, размени студената, манифестацијама (попут сајмова књига, фестивала науке и сл.). Искуство ме је научило да младе треба само подстаћи да се у нешто самостално укључе и резултати су неминовни. Њихова креативност, енергија и знање готово да немају граница, представљајући у исто време подстицај и за нас (професоре) да постанемо још посвећенији свом позиву.

Да ли је данас теже очувати културни идентитет него у време оснивања Матице?

Свет савременог човека у великој се мери разликује од оног из времена оснивања Матице српске. То, међутим, не значи да изазова и тада није било. Они су само имали другачију димензију. Ера вештачке интелигенције и савременог технологија доноси са собом и добре и лоше стране, али забрињава то што су системи вредности веома често пољуљани, нарочито међу младима. Они се, наравно, односе и на културни идентитет. Мислим, ипак, да добар професор овде може да одигра веома важну, ако не и кључну улогу, пружајући знање, али и подстицајући отворене разговоре, критичко размишљање и толерантан однос према саговорнику.

Упознали сте нас са историјом, развојем и значајем Матице српске. Желели бисмо своје читаоце да упознамо са Вама. Како је било Ваше детињство?

Најранија сећања на моје детињство везују ме за Нови Сад, и то за његове старе делове – Роткварију и Детелинару П у којем су живеле моје деке и баке. Било је то заиста једно безбрижно детињство, проведено у игри на улици (како су говорили моји), у окружењу великог броја деце. Са некима од њих виђам се и данас па често евоцирамо успомене о неасфалтираним детелинарским улицама, о томе како смо лети ходале босе, играле ласташи, правиле шаторе, пењале се по дрвећу и брале још незреле зелене ринглове.

Како сте доживљавали школу као ђак?

Морам признати да сам била веома одговорна и прилично самостална, за разлику од моје деце. Хехехе... Чини ми се да су школу тада готово сви тако доживљавали, при чему је неко био мање, а неко више успешан. То нам, међутим, није сметало да се сви дружимо. Није било игнорисања, издвајања, потцењивања нечијег социјалног статуса. Од гимназије су нам разлике постале видљивије, али су ми и ови дани остали у предивном сећању. У овом периоду стекла сам пријатеље за које данас могу слободно рећи да представљају део мог најближег окружења.

Како памтите своје наставнике?

Било је сјајних наставника. Од наставнице српског из основне школе – Љиљане Обрадовић, до предивних професора у Јовиној гимназији. И данас, када се генерацијски окупимо, увек се неко сети понеког забавног детаља с часова, екскурзија, дружења.

Шта сте читали у том узрасту и које књиге су посебно утицале на Вас? Како сте се определили за студије језика и књижевности?

Одвек сам волела књигу. Тој љубави је, сасвим је сигурно, од најмлађих дана допринела моја мајка. Кренуло је од бајки и чувене „плаве књиге“ у четворокњижју Волта Дизнија, које и данас видим у понекој антикварној књижари, а љубоморно и даље чувам у својој библиотеци. Лектира се читала беспоговорно, у задовољству, и то унапред, а уз њу се у основној школи пратила и научна или епска фантастика. Мени моја деца сада не верују да сам ја за Толкина и *Хобита* знала још 1989. године. Касније су се интересовања проширила на књиге најразличитијих жанрова, али су то пре свега била прозна дела. Волим да пратим савремено стваралаштво, и домаће и страном. А волим и да се вратим некој давно прочитаној књизи јер сам схватила да је свако ново читање истовремено и нов доживљај. Језик сам почела касније да откривам и када сам схватила да у Новом Саду постоје две катедре – једна за српски језик, а друга за књижевност – била сам сигурна који је мој пут.

Шта мислите каква је судбина језика у 21. веку?

Језик се стално мења пратећи развој друштва чији је инструмент. У томе смислу, промене у српском друштву у 21. веку утицаће сигурно и на језик. Оне ће бити највидљивије у лексици јер се број речи стално богати будући да у живот савременог човека бивају уведени појмови које је неопходно именовати (тренутно су то термини из информационог технологија). С друге стране, како неки предмети нестају из употребе, тако се и речи које су их означавале губе. Увек се сетим вокмена, симбола моје младости, за који данас млађе генерације уопште не знају.

Једно од поља Вашег научног рада јесте и славеносрпски језик. (Он је познат само ученицима 8. разреда) Иако није говорни, шта бисте нам, на крају, на том језику рекли?

Любезнији членови новинског сдружества, Благодаримъ на чести да соучествуемъ у Вашему Магазину. Со желаниемъ да онъ поживи юшть многая лѣта, и съ глубочайшимъ высокопочитаниемъ, Исидора отъ Бјелаковичъ

Интервју водила новинарска секција

Смешна страна класичне музике

Волфганг Амадеус Моцарт је као дете био право музичко чудо. Са само пет година већ је компоновао кратке комаде, а као мали је наступао пред европским краљевима и царевима.

Јохан Себастијан Бах је имао чак двадесеторо деце. Неколико његових синова постали су познати композитори и музичари, па се породица Бах сматрала једном од најмузичкијих породица у историји.

Фредерик Шопен није волео велике концерте и много више је уживао да свира у малим салонима за пријатеље. Често је говорио да га велика публика чини нервозним.

Антонио Вивалди био је познат као „Црвени свештеник“ због своје риђе косе. Поред компоновања, радио је и као свештеник и учитељ музике.

Јозеф Хајдн је написао чувену „Симфонију изненађења“. У спором и тихом делу симфоније изненада се чује веома гласан удар оркестра како би пробудио публику која је можда задремала.

Лудвиг ван Бетовен је наставио да компонује чак и након што је скоро потпуно изгубио слух. Када је први пут изведена његова „Девета симфонија“, публика је одушевљено аплаudirала, али он то није могао да чује. Једна певачица га је окренула ка публици да види овације.

Игор Стравински изазвао је прави хаос премијером балета „Посвећење пролећа“ 1913. године у Паризу. Публика је била шокирана необичном музиком и кореографијом, па је током извођења избила свађа и готово туча у сали.

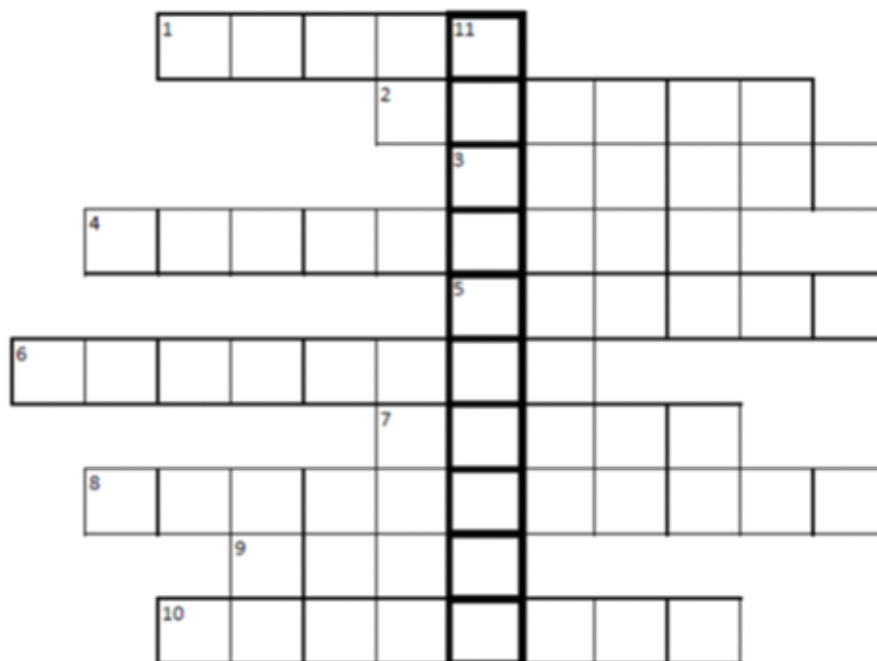

Волфганг Амадеус Моцарт

Волфганг Амадеус Моцарт (1756–1791) остаје једна од најсјајнијих личности у историји музике – дете-чудо које је постало симбол класичне епохе и чија дела и данас одзвањају као врхунац хармоније и лепоте. Његов живот, иако кратак, био је испуњен непрестаним стварањем и борбом за уметничку слободу. Моцарт је рођен 27. јануара 1756. у Салцбургу. Његов отац Леополд био је угледан музички педагог и одмах је препознао необичан таленат свог сина. Већ са пет година Моцарт је свирао клавир и виолину, компоновао прве комаде и наступао пред европским владарима. Заједно са сестром Нанерл, кренуо је на дуге турнеје по Европи, где је изазивао дивљење публике у Паризу, Лондону и Бечу. Са седамнаест година постао је музичар на двору у Салцбургу, али га је ограниченост провинцијског окружења брзо заморила. Путовао је у потрази за бољим положајем – у Паризу, Минхену и Манхајму – где је стварао концерте за виолину, масе и оперу *Идоменео*. Преломни тренутак догодио се 1781. када је напустио службу у Салцбургу и трајно се преселио у Беч. Тамо је започео најплоднији период свог живота, стварајући дела која су постала темељ класичне музике. У Бечу је Моцарт написао више од десет клавирских концерата, камерна дела и симфоније. Његове опере – *Брак Фигара* (1786),

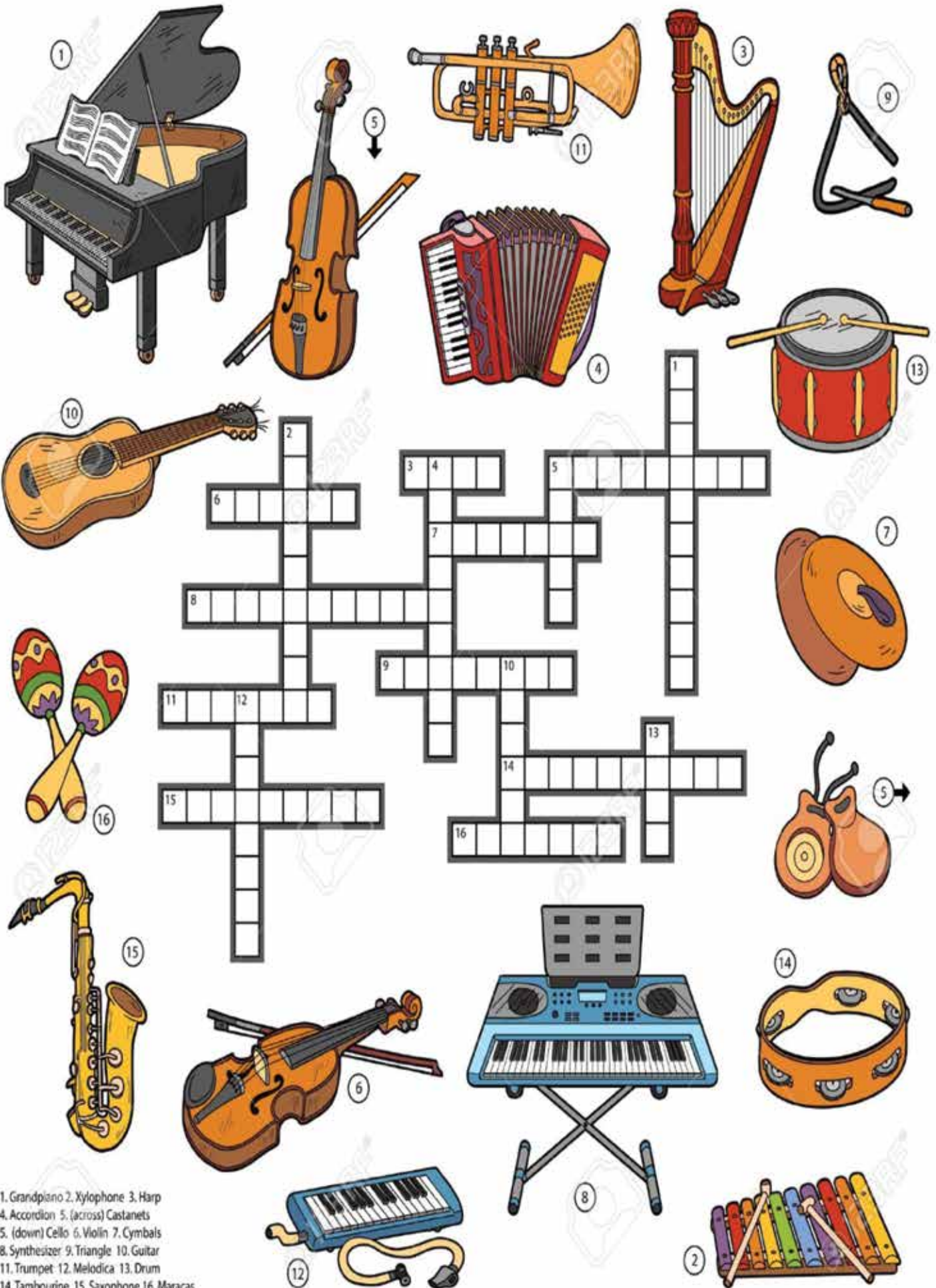
Дон Ђовани (1787), *Тако чине све* (1790) и *Чаробна фрула* (1791) – представљају врхунац оперске уметности, спајајући драму, хумор и дубоку музичку експресију. Симфонија бр. 41, позната као *Јупитер*, остаје један од највећих симфонијских остварења. Његова камерна музика, попут „Хајднових квартета“, показује савршену равнотежу форме и емоције. Упркос слави, Моцарт никада није имао трајну финансијску сигурност. Живео је скромно, често у дуговима, али је непрестано стварао. Његово последње дело, *Реквијем*, остао је недовршен због његове преране смрти 5. децембра 1791. у Бечу, у 35. години живота. Дело је касније довршио његов ученик Франц Ксавер Зисмајр. Моцарт је написао више од 800 дела, обухватајући све жанрове свог времена – симфоније, концерте, камерну музику, опере и духовна дела. Његова музика одликује се јасноћом форме, богатством мелодије и дубоком емоционалном снагом. Данас се сматра једним од највећих композитора у историји западне музике, а његова дела се изводе широм света као симбол класичне лепоте и универзалне хармоније. Моцартов живот је био кратак, али његова музика је вечна. Његова дела представљају мост између људске осећајности и савршене форме, а његово наслеђе наставља да инспирише генерације музичара и слушалаца.

Ана Љубичић, 9Б

Музичка укрштеница

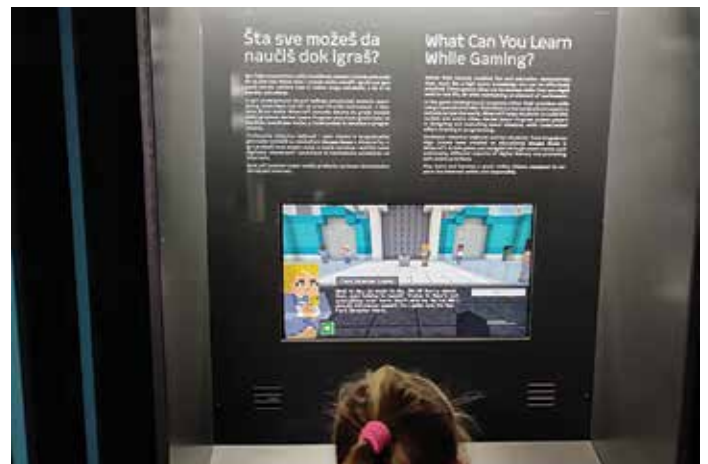
1. Доба музике од 1600 до 1750.г.
2. Инструмент који има 88 дирки у две боје и 3 педале.
3. Континет на коме је настала прва цивилизација.
4. Име за ударачке ритмичке инструменте.
11. Једно музичко доба.
5. Цивилизација долине реке Инд.
6. Низ од 8 тонова.
7. Најбитнији музички елемент који комбинује нотне вредности.
8. Музичко дело написано нотама.
9. Цивилизација долине Жуте реке.
10. Музички елемент који одређује јачину тона.

1. Grandpiano 2. Xylophone 3. Harp
 4. Accordion 5. (across) Castanets
 5. (down) Cello 6. Violin 7. Cymbals
 8. Synthesizer 9. Triangle 10. Guitar
 11. Trumpet 12. Melodica 13. Drum
 14. Tambourine 15. Saxophone 16. Maracas

Grade 2 у посети Палати науке

У уторак, 24.3.2026.г. ученици Grade 2 су у оквиру теме Како свет функционише посетили Палату науке. Ученици су се уз помоћ водича упознали са интерактивним поставкама из физике, астрономије, географије, биологије и рачунарства. Ова едукативна посета је била изузетно инспиративно и корисно искуство за наше ђаке.

САНУ

Ученици Grade 9 посетили су Галерију САНУ и имали прилику да погледају изложбу „Ђуро Даничић – оданост језику“, организовану поводом 200 година од рођења Ђуре Даничића, једног од најзначајнијих филолога у развоју савременог српског језика. Кроз избор документарне грађе, уметничких предмета и штампаних издања, ученици су сазнали више о животу и раду Ђуре Даничића, као и о његовом доприносу српској филологији и књижевности. Ова посета била је одлична прилика да ученици кроз изложбу додатно упознају историју језика и значај очувања културног наслеђа.

Концерти за децу

Ученици Grade 1, 2, 3 и 4 били су на концертима за децу који се традиционално одржавају током марта месеца у Београдској филхармонији.

Дечји програми садрже елементе правог симфонијског концерта, са великим оркестром на сцени, диригентом и стандардним симфонијским програмом, а да би ђаци ушли, на себи прилагођен начин у свет класичне музике, ту је и глумач наратор. Костими, илустрације, представљање инструмената, игра, само су неки од начина којима се настоји да се деца упознају са симфонијском музиком.

У неколико претходних сезона са великим успехом за децу су се изводила и Вивалдијева Четири годишња доба, музика из филма Хари Потер, прича Пећа и вук, Карневал животиња, Чаробњаков ученик, Прича о Бабару, симфонијска бајка Крцко Орашчић...

Овог марта, школарци су уживали у Малим причама о великом композитору - Волфгангу Амадеусу Моцарту.

МУР ученице у сусрету традиције и савременог израза

Група МУР ученица наше школе посетила је изложбу „Пренеси даље“ у Манаковој кући, где су имале прилику да истраже текстил као уметнички, културни и друштвени феномен. Јубиларно, пето издање ове поставке још једном је потврдило значај пројекта као дугорочне платформе за истраживање, едукацију и дијалог у области текстила.

Током посете, ученице су развијале истраживачке вештине (посматрање и интерпретација уметничких радова), комуникационе вештине (размена идеја и дискусија) и вештину критичког мишљења (анализа односа између традиције и савременог израза). Кроз сусрет са радовима уметника, препознале су текстил не само као предмет, већ као медиј који преноси идентитет, знање и културне обрасце.

Ученице су биле радознале (Inquirers) истражујући значења и технике, отвореног ума (Open minded) у сусрету различитим интерпретацијама, као и промишљене (Thinkers) у повезивању научног са савременим контекстом. Њихово активно учешће и размена утисака допринели су дубљем разумевању концепта текстила као „спорог медија“ и значаја очувања и реинтерпретације наслеђа.

Ова едукативна посета додатно је оснажила интердисциплинарно учење и инспирисала ученице да кроз сопствене пројекте наставе дијалог између традиције и савремености.

Посета Grade 6 Музеју књиге и путовања „Адлигат“

Ученици Grade 6 имали су прилику да посете јединствен Музеј књиге и путовања „Адлигат“ у среду, 1. априла, а поводом недавног Светског дана књиге.

Под стручним вођством ученицу су имали прилику да се упознају са богатом колекцијом књига и предмета из читавог света. Имали су прилику да виде књиге исписане на необичним материјалима попут папируса, бамбусових штапића, најквалитетније кинеске свиле, па чак и са корицама од људских костију.

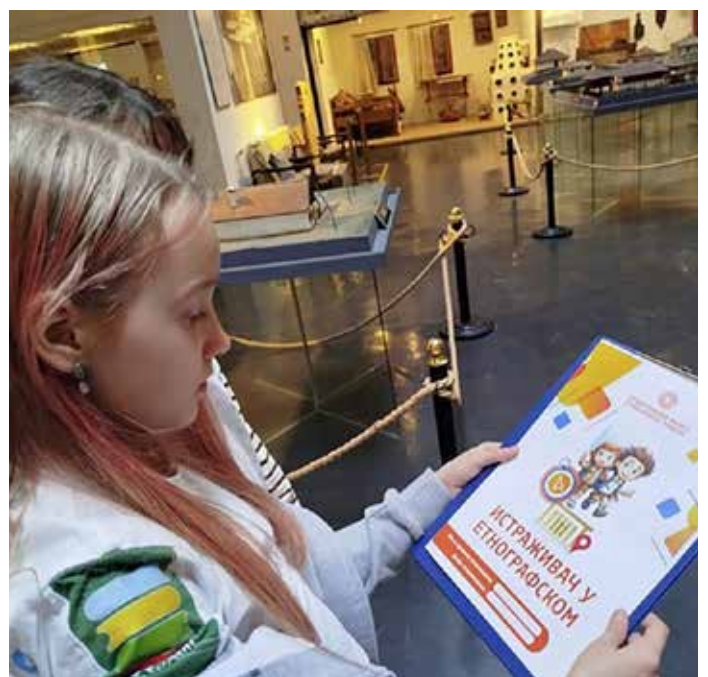
Музеј садржи преко 120 легата, укључујући и спомен-собе великана српске књижевности попут Милована Данојлића и Миодрага Павловића. Посетиоци могу уживати у минијатурним књигама Наташе Ршумовић, као и раритетним књижевним издањима 20. века, укључујући прва издања дела као што су „Афродитин врт“ Радета Драинца и „Лирика“ Јована Дучића.

Надамо се да ћемо следећи пут срести светског путника Виктора Лазих, који је иначе и почасни председник „Адлигата“, и од њега лично чути приче са његових егзотичних путовања.

Етнографски музеј

У оквиру наставне теме Где се налазимо у простору и времену – прошлост, ученици Grade 4 посетили су 17.3.2026.г. Етнографски музеј. Ова едукативна посета омогућила је ученицима да на занимљив и интерактиван начин истраже живот и обичаје људи из прошлости. Током обиласка, ученици су учествовали у радионици која је била организована као потрага за различитим експонатима. Кроз овај истраживачки задатак развијали су вештине посматрања, закључивања и тимског рада. Посебно их је заинтересовало упознавање са традиционалним предметима и начином живота некадашњих генерација. Активност је подстакла њихову радозналост и додатна питања о прошлости. Ученици су са великим ентузијазмом решавали задатке и успешно пронашли тражене експонате. Посета музеју допринела је бољем разумевању централне идеје да учење о прошлости помаже да се разуме садашњост. Ово искуство ће им остати као драгоцену и инспиративно учење ван учионице.

Yandex музеј

У оквиру припрема за завршну Изложбу група ученика Grade 5 је 4.3.2026.г посетила Јандекс музеј. Кроз интерактивни музеј ретро-рачунара и конзола ученици су имали прилику да се упознају са историјом развоја дигиталних технологија и да боље разумеју технолошку еволуцију.

Сазнали су нешто више о популаризацији кућних рачунара, о најпродаванијем чувеном комодор рачунару, о развоју носача меморије као и моделу рачунара галаксија који се некада самостално склапао. На крају су имали и прилику да испробају неке од старих видео-игрица.

Grade 4 у посети Железничком музеју

У оквиру наставне теме Како се организујемо ученици Grade 4 посетили су Железнички музеј.

Током посете имали су прилику да виде занимљиве експонате и чују причу о развоју железнице у свету и у Србији. Упознали су се са начином на који је организован железнички саобраћај некада и данас, као и са алатима и опремом које су железничари користили кроз историју.

Ова едукативна посета помогла је ученицима да боље разумеју како се људски системи организују и функционишу, као и колико је железница важна за повезивање људи и места.

Grade 4 у посети Музеј ПТТ

У оквиру истраживачке теме Human-made systems – Како се организујемо, ученици Grade 4 посетили су Музеј ПТТ. Током посете слушали су занимљиво предавање кустоса о развоју поште, телеграфа и телефона кроз историју, као и о начинима на које су људи некада размењивали поруке на даљину. Ученици су сазнали како се систем комуникације мењао и унапређивао – од писама и телеграма до савремених телефонских веза. Посета је била поучна и помогла им је да боље разумеју како се друштво организује кроз различите системе комуникације.

У сусрет Сретењу

Ученици Grade 9 су 11.2.2026.г. ишли на излет у Тополу и Орашац. На свом последњем излету у основној школи ученици су се дружили, забављали, пажљиво слушали наставника Дејана и водиче у Карађорђевој кући, кући Краља Петра и Цркви Пресвете Богородице, као и у Орашцу. Први српски устанак, узроци и његов ток, биографија Карађорђева и прича о династији Карађорђевић – представљене су живописно и интересантно. Много детаља је изречено о Цркви Пресвете Богородице и њеној крипти. Упркос хладноћи ученици су уживали и утиснули незаборавне успомене у свој основношколски споменар.

Grade 7 у Музеју афричке уметности

У оквиру наставне теме Second Face из предмета арт, а која се односи на истраживање културних симбола повезаних са идентитетом, усменим предањем и перформансом, Grade 7 су посетили Музеј афричке уметности. Након посете Музеју, ученици ће осмислити рад инспирисан традиционалним предметима, али са савременом идејом, функцијом и значењем.

Grade 1 у посети Музеју слаткиша

Наши најлађи ученици су 5.2.2026.г. били у посети Музеју слаткиша. Имали су прилику да чују где је настала прва глазма, како се прави чоколадна бананица, да виде стару оригиналну амбалажу и омоте слаткиша, као и старе модле и украсе за колаче. Ученици су се опробали и у прављењу чоколаде и њеном украшавању. Уживали су истински у овој слаткој посети.

Више од игре

На изложби „Више од игре“, гостујућој изложби у Палати науке, били су 29.1.2026.г. РУР ученици са КАШ секције програмирање и четири ученика који су имали максималан број поена на информатичком такмичењу „Дабар“.

Ђаци су имали прилику да сазнају како је изгледало путовање од златног доба видео-игара и кућних конзола до савремених игара и апликација.

Сами су се опробали у игрању разних видео-игара, а посебно је било занимљиво креирање сопствених виртуелних аватара, уз помоћ AI технологије.

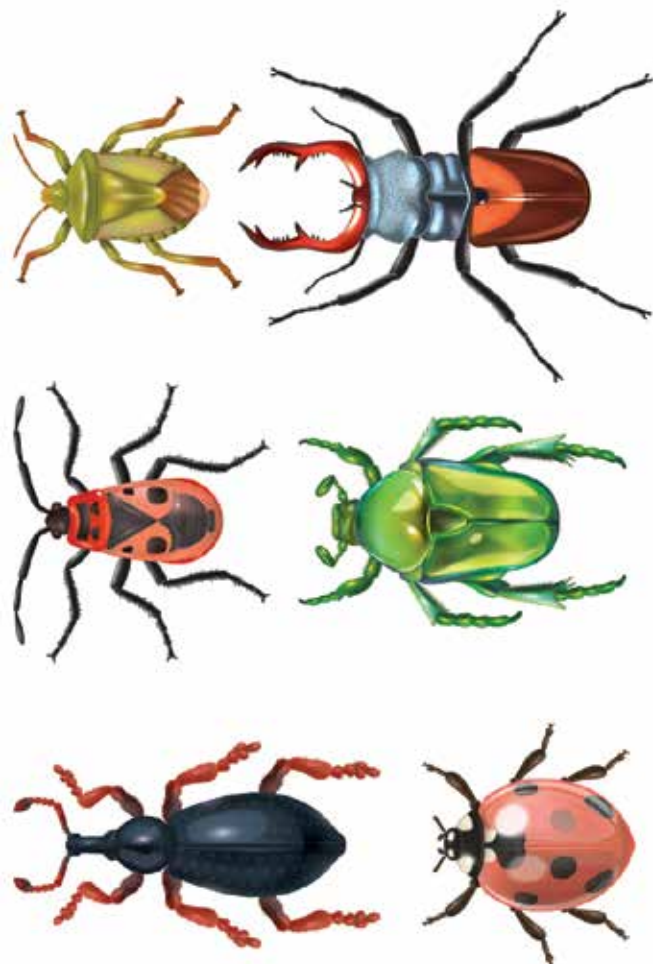
Кроз свет инсеката

У Галерији Природњачког музеја у Београду 21. 1. и 28.1. 2026. године Grade је посетило изложбу Кроз свет инсеката Србије II чији су аутори Александар Стојановић и Мирослав Јовановић.

Са намером да прикаже најбројнију и једну од најстаријих група организама на земљи, изложба је настала са циљем да публици представи фасцинантну разноврсност инсеката који живе на подручју Србије. Изложба има за циљ да нагласи суштину улогу инсеката у природи и прикаже неке основне чињенице о њима, чиме се посетиоци упознају са светом који је углавном непознат широј јавности.

Ученици су на изложби имали прилику да се упознају са 2 193 врста беспрекорно препарираних инсеката који су смештени у 159 ентомолошких кутија. Од лептира и буба до вредних мравца и мистериозних богомољки, изложба приказује укупно 2 244 врста инсеката.

Изложба инсеката имала је веома позитиван утицај на ученике, јер већина њих није била свесна колике су разноврсне адаптације присутне у овој групи инсеката. Кроз изложбу су стекли нова знања, проширили своје разумевање биолошке разноврсности и показали изражено интересовање и радозналост за даље проучавање ове теме.

Бајина Башта

Рекреативна настава за ученике Г1 и Г2 реализована је у периоду од 14. до 19. маја 2026. године у хотелу „Зептер Дрина“ у Бајиној Башти. Ученици су били у прилици да уживају у прелепој природи и атмосфери овог краја и сазнају основне информације о биљном и животињском свету овог краја, као и о томе како се разликују живот људи и њихова занимања. Незаобилазан део истраживања града била је шетња до чувене Кућице на Дрини која је симбол овог града. Посетили смо и музејску поставку Националног парка Тара, возили се чувеном Шарганском осмицом, видели Дрвенград, аутентично етно-село смештено на брду Међавник у Мокрој Гори. Такође, посетили смо и језеро Заовине, испробали околину Тепих ливаде у резервату „Црвени поток“, уживали на видиковцу Зеленика са којег се пружа диван поглед на реку Дрину и свратили на реку Врело на Перућцу. Рекреативно-спортске активности смо организовали на излетишту Луг. Имали смо времена и да одгледамо филм „Хајди“ у биоскопу, чија је премијера била само 2 дана пре тога. Понели смо пуно лепих усмелена са овог путовања кога ћемо се увек радо сећати.

Излет у Сремске Карловце

Ученици Grade 6 и 7 имали су прилику да 14. маја проведу дан у једном од најлепших и најзначајнијих места српске културне и историјске баштине – Сремским Карловцима.

Наша прва станица била је Карловачка гимназија, најстарија српска гимназија, основана још давне 1791. године. Прошетали смо њеним историјским ходницима, обишли спомен-библиотеку, упознали се с богатом традицијом образовања и сазнали више о знаменитим личностима које су овде стицале знање, као и о строгим правилима која су некада владала у школама.

Затим смо посетили Саборну цркву Светог Николе, импозантну грађевину из 18. века, препознатљиву по својој архитектонској лепоти и значају који има у културном наслеђу овог краја. Један од најупечатљивијих делова излета била је посета згради Богословије и некадашњем Патријаршијском двору, где су ученици имали прилику да открију како су изгледали свакодневни живот и школовање у прошлим вековима. За крај дана, уследио је прави изазов – успон на Стражилово, познато излетиште и место на којем се налази споменик великом песнику Бранку Радичевићу. Иако је стаза била захтевна, ученици су храбро савладали све препреке, а награда је била осећај поноса што су стигли до врха и предах за ручак у ресторану „Бранков чардак“.

Наравно, излет не би био потпун без игре и разоноде – одбојка, фудбал, истраживање шуме и слатке послестице додатно су улепшали дан, а све то уз сунчано време које нас је пратило током читаве авантуре.

Излет у Петроварадин и Нови Сад

У четвртак, 14. маја, ученици Grade 8 су ишли на излет у Петроварадин и Нови Сад. Ђаци су посетили Петроварадинску тврђаву, видели познати, необични сат и одслушали предавање водича. Након предавања имали су време за дружење и уживање у невероватном погледу са тврђаве на Нови Сад. Овај суначан мајски дан завршили смо у познатом новосадском ресторану где смо имали предах за ручак и време за сумирање утисака са излета.

Копаоник-Брзеће

У периоду од 12.5-17.5. ученици Grade 3 и 4 боравили су на Копаонику у Брзећу у оквиру реализације овогодишње наставе у природи. Боравак на планини је био богат садржајима како унутар хотела тако и ван њега. Шетали су копаоничким шумама, играли се на спортским теренима, а свако вече су организоване тематске журке и забавни програм. Планирано време је брзо прошло у лепој атмосфери и добром расположењу, а деца су се вратила са новим искуствима и пријатним успоменама.

На рекреативној настави у Врњачкој Бањи

Ученици Grade 5 су ове године ишли на екскурзију у Врњачку Бању у периоду од 14- 19.5.2026. Упознали су лепоте Врњачке Бање и прелепог парка кроз који протиче Липовичка река. Најзабавнија је била посета авантура парку, гађање луком и стрелом у мету, као и посета зоолошком врту у Врњцима. Ученици су током боравка обишли и планину Гоч и њене природне лепоте, као и град Крушевац и његове знаменитсти, а у повратку су посетили и „Природњачки центар“ у Свилајнцу. Ова екскурзија ће остати запамћена по томе што је последња у РУР, као и по дружењу, спортским такмичењима, смећу, забави и пријатељству које је учвршћено међу ученицима ове генерације.

90-годишњица смрти Жарка Мариновића – студента чије је име постало симбол солидарности

Историја универзитета не састоји се само од научних достигнућа и познатих професора, већ и од догађаја који су обликовали студентски живот и вредности академске заједнице. Један од таквих догађаја везан је за име Жарка Мариновића, студента Правног факултета у Београду, чија је трагична судбина оставила дубок траг у историји студентског покрета. Његово име данас се повезује са солидарношћу међу студентима, храброшћу и спремношћу да се помогне другоме чак и у опасним околностима.

Жарко Мариновић рођен је 20. јула 1911. године у селу Очинићи, недалеко од Цетиња. Одрастао је у скромној породици, у средини у којој су се ценили рад, образовање и упорност. У то време школовање није било лако доступно свима, па је свака прилика за образовање представљала велики успех и за појединца и за његову породицу. Мариновић је још током детињства показивао велику жељу за учењем због чега су га родитељи подстицали да настави школовање.

Основно образовање стекао је у родном крају, а затим је похађао гимназију на Цетињу. У гимназијским данима био је познат као вредан и озбиљан ученик. Истовремено је показивао интересовање за друштвена питања и живот своје генерације. Као и многи млади људи тог времена, био је свестан великих политичких и друштвених промена које су обележавале Европу између два светска рата.

По завршетку гимназије одлучио је да настави школовање на Универзитету у Београду, који је тада био најважнији центар високог образовања у Краљевини Југославији. Уписао је Правни факултет, један од најугледнијих факултета на универзитету. Београд је у то време био град у којем су се сусретали студенти из различитих крајева државе, са различитим политичким уверењима и погледима на друштво.

Студентски живот тридесетих година био је веома динамичан.

Универзитет није био само место предавања и испита, већ и простор у којем су се водиле расправе о друштвеним, политичким и културним питањима. Многи студенти су учествовали у различитим организацијама, студентским удружењима и политичким покретима. Управо због тога на универзитету су често долазиле до изражаја политичке разлике између различитих група студената. Током тридесетих година сукоби између тих група повремено су прерасли у озбиљне инциденте. Напетости су се посебно појачале почетком 1936. године. Студенти су организовали штрајкове и протесте, тражећи боље услове студирања, већа права и већу аутономију универзитета. Истовремено су се сукобљавале студентске организације различитих политичких оријентација. Почетком априла 1936. године ситуација на Универзитету у Београду била је веома напета. Дана 3. априла започео је студентски штрајк који је окупио велики број студената. Следећег дана, 4. априла 1936. године, у близини зграде Медицинског факултета у Београду дошло је до озбиљног сукоба између супротстављених студентских група. У тој напетој ситуацији дошло је до физичког обрачуна. Један студент нашао се на мети напада групе противника. Жарко Мариновић је, према сведочењима савременика, покушао да му помогне и да га заштити од даљих напада. У метежу који је настао, Мариновић је нападнут и задобио је убод ножем. Повреде су биле веома тешке. Иако су присутни покушали да му помогну и да га што пре пребаце до лекара, убрзо је подлегао повредама.

Његова смрт изазвала је снажне реакције међу студентима и широм јавности. Вест о трагичном догађају брзо се проширила универзитетом и градом. Многи студенти су Мариновићево понашање видели као чин храбрости и солидарности, јер је страдао покушавајући да помогне колеги у опасности. Сахрана Жарка Мариновића окупила је велики број студената, професора и грађана. Тај догађај претворио се у снажан израз студентског јединства и сећања на младића који је изгубио живот у сукобу који је потресао универзитетску заједницу.

У наредним годинама његово име почело је да се везује за идеју студентске солидарности. Као знак сећања на Мариновића и догађаје из 1936. године, 4. април је касније проглашен Даном студената Универзитета у Београду. Од 1955. г. се 4. април слави као Дан студената. Тог дана студенти се подсећају на важност међусобног поштовања, толеранције и заједништва. Иако је његов живот трајао само двадесет четири године, Жарко Мариновић оставио је трајно место у историји студентског покрета. Његова судбина показује колико су универзитет и студентски живот повезани не само учењем, већ и са вредностима као што су храброст, солидарност и спремност да се стане у одбрану других. Због тога се име Жарка Мариновића и данас помиње када се говори о традицији Универзитета у Београду и о догађајима који су обликовали студентску историју. Његова прича остаје подсетник да су универзитети места где се, поред знања, развијају и моралне вредности које прате младе људе кроз читав живот.

Виктор Лука Крчевинац, 9А

Студентски дом „Жарко Мариновић“ у Земуну

Скандинавске престонице - Стокхолм

Краљевски град Стокхолм основан је у 13. веку. Налази се на 14 острва која су међусобно повезана са преко 57 мостова па га зову и Венеција Севера. Дуга историја, специфична архитектура, природно окружење, јединствени начин живота су само неки од разлога да посетите ову чаробну дестинацију. Чак и чекање метроа у овом граду представља велики ужитак јер свака станица представља праву уметничку галерију. Око деведесет станица украшено је скулптурама, мозаицима и сликама.

Званична краљевска резиденција је једна од највећих у Европи, а налази се у старом граду. Туристи је често посећују јер са одушевљењем присуствују церемонији смене страже. Приватна резиденција краљевске породице Дротингхолм налази се на УНЕСКО листи светске културне баштине. Представља замак из 17. века у барокном стилу, а доступан је за посете осим јужног крила који је резервисан за краљевску породицу.

Оно по чему је Стокхолм препознатљив је спој природе и урбанизације. На најпознатијем острву налази се парк Дургарден у којем се може уживати у шетњама и бициклизму уз бројне кафиће уз обалу. Постоји и велики градски Краљевски национални парк који се протеже кроз читав град. Овај простор нуди шумске стазе, ливаде и језера. У самом центру града налази се мали, живахан парк Кунгсрадгарден који пружа импресивну слику посебно у периоду цветања трешања.

Најстарији део града је Гамла стан простира се на три острва. У његовом средишту је главни трг Сторторгет на којем се смештен Нобелов музеј. На самом улазу у Гамла стан налази се Градска већница у чијој се Златној дворани, украшеној са 18 милиона златних плочица, сваког 10. децембра одржава додела Нобелових награда.

За најмлађе туристе незаобилазно место је музеј Јунибакен посвећен књижевници Астрид Линдгрен која је свету представила Пипи Дугу Чарапу. Посебну атракцију представља Васа музеј. У њему је смештен велики ратни брод Васа као симбол шведске снаге. Био је толико велики и тежак да је на свом првом путовању 1628. године потонуо на мање од једне миље од луке.

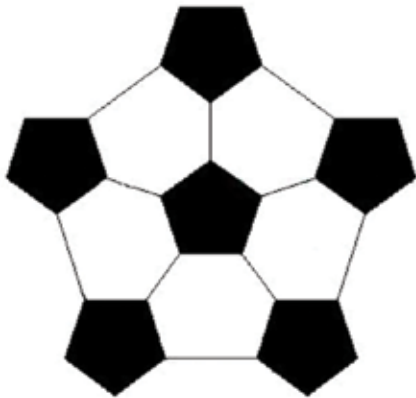

Андреј Поповић, 7Б

Да ли сте се икада питали зашто се кожне фудбалске лопте шију спајањем петоуглова и шестоуглова?

Ово је један од врло озбиљних математичких проблема и доказа да је математика свуда око нас. Проблем је привлачио многе дизајнере, а један од најпознатијих је Бакминстер Фулер, амерички архитекта, дизајнер, филозоф, проналазач, писац, као и други светски председник удружења Менса од 1974. до 1983. Лопта је геометријско тело које је ограничено сфером. Главне компоненте омотача чине шестоуглови, а петоуглови се укључују у кључне тачке да би структура остала закривљена, а не да постане равна плоча. Фудбалска лопта се састоји од 12 петоуглова и 20 шестоуглова. Број петоуглова за комплексније структуре увек је 12, а број шестоуглова може бити нпр. и 42, 92, а њихов број се добија по специјалној формули.

Бројевни ребуси

Замени свако слово једном цифром тако да добијеш једнакост (исто слово - иста цифра, различито слово, различита цифра).

$$\text{ТИК} + \text{ТАК} = \text{САТ} \quad (402 + 432 = 834)$$

$$\text{КАП} + \text{КАП} = \text{ВОДА} \quad (542 + 542 = 1084)$$

$$\text{КАП} + \text{КАП} = \text{РЕКА} \quad (842 + 842 = 1684)$$

$$\text{ПЕРА} + \text{ВЕСНА} = \text{ЉУБАВ} \quad (9183 + 61253 = 70436)$$

$$\text{СНЕГ} + \text{КРУГ} = \text{СПОРТ} \quad (1374 + 9524 = 10628)$$

$$\text{ЛИСТ} + \text{ЛИСТ} = \text{КЊИГА} \quad (9027 + 9027 = 18054)$$

Судоку

Судоку је логичка игра са бројевима која личи на укрштеницу, али уместо слова користиш бројеве. Потиче из Европе.

Име „судоку“ значи: „бројеви морају бити сами“

Циљ је да попуниш табелу 9×9 поља бројевима од 1 до 9, тако да:

- у сваком **реду** сваки број буде само једном
- у свакој **колони** сваки број буде само једном
- у сваком малом квадрату 3×3 сваки број буде само једном

Нека поља су већ попуњена – она ти помажу да решиш задатак.

		4	6			1		
3	6			9	2	4		7
7					4		3	6
	8		9	2		5		3
6		3				7		8
4		2		3	8		9	
8	3		2					4
9		6	3	4			1	2
		1				9	3	

5	2	4	6	7	3	1	8	9
3	6	8	1	9	2	4	5	7
7	1	9	5	8	4	2	3	6
1	8	7	9	2	6	5	4	3
6	9	3	4	5	1	7	2	8
4	5	2	7	3	8	6	9	1
8	3	5	2	1	7	9	6	4
9	7	6	3	4	5	8	1	2
2	4	1	8	6	9	3	7	5

Петар Милић
Петр Берковски
Иаков Биргер
Андреј Поповић
Тимофеи Табакман, 7Б

Главономије

1. Десет вагона једног воза прешло је 100 км. Колико је километара прешао сваки? **(100км)**

2. Који се двоцифрени бројеви могу поставити „наглавачке“ а да остану исти? **(69, 96, 88)**

3. Како се број 66 може повећати за своју половину а да се са њим не обављају никакве рачунске операције? **(окренути број наглавачке)**

4. Колико се добије ако се шест десетица подели са три десетице? **(60:30=2)**

5. Како је правилније рећи: 2 и 3 јесу 6 или 2 и 3 су 6? **(2+3=5)**

6. У запису следећих бројева и знакова треба ставити једну цртицу тако да једнакост буде истинита?

$$1 + 1 + 1 + 9 - 1 = 150 \quad (1 + 1 + 149 - 1 = 150)$$

7. У сваком углу собе налази се по једна мачка и свака од њих види три мачке. Колико је мачака у соби? **(4)**

8. Бројеви 3 и 4 су написани један иза другог. Који знак треба ставити између њих да се добије број већи од 3 а мањи од 4? **(зарез)**

9. Који број има својство да подељен својом петином даје количник 5? **(25)**

10. Сваки штап има два краја. Колико крајева има штап и по? **(4)**

11. Петао док стоји на једној ноzi је тежак 2,5кг. Колико је тежак када стане на обе ноге? **(2,5кг)**

12. Два путника су дошла до реке. Ту је био чамац у ком се може возити само по један човек. Тим чапцем су се ипак превезла обојица. Како је могуће? **(са разлиштитих страна су)**

13. Три брата Влада, Саша и Никола иду у различите разреде једне школе. Влада није старији од Николе, а Саша није старији од Владе. Ко је најстарији, а ко најмлађи? **(Н, В, С)**

14. У једном разреду су Иван, Петар и Станко. Њихова презимена су Петровић, Ивановић и Станић. Како се презива сваки ако је познато да се Иван не презива Ивановић, а Петар није Петровић? Станко није Станковић, а живи у истој кући као и Петровић. **(ПС, ИП, СИ)**

15. У школи је 400 ученика. Како се може, не прегледајући документа и не испитујући ученике и њихове родитеље, доказати да међу ученицима те школе постоје бар два чији се дан и месец рођења поклапају? **(година има 365 или 366 дана, а ученика 400, па мора бити)**

Мебијусова (Möbius) трака

Узми папир облика правоугаоника, окрени један крај за 180° и залепи крајеве. Добићеш површину која има само једну страну! Мрав који хода по њој обиђе целу путању и никад не пређе на „другу страну“.

Креирао је немачки математичар и астроном Аугуст Фердинанд Мебијус 1858. године. Мебијусове траке нису само занимљиве за истраживање, већ имају и бројне практичне примене, као што су траке за континуирано снимање у петљи, траке за писаће машине, транспортне траке и кертрици за штампаче. У науци и технологији користи се у математици и физици за проучавање топологије (гране математике која се бави облицима и површинама), као и у инжењерству и дизајну.

Често се прави и у облику прстенова, наруквица или огрлица зато што подсећа на бесконачност – нема ни почетак ни крај.

Узми један комад папира и направи Мебијусову траку. Затим узми други комад папира и направи још једну Мебијусову траку, али овај пут увиј папир у супротном смеру. Направи још неколико трака и посматрај како се мењају облици.

Танграм

Танграм је древна кинеска слагалица која се састоји од седам делова: два велика правоугла троугла, један средњи, два мала правоугла троугла, паралелограма и квадрата. Ова игра је из Кине стигла у Европу и Америку почетком 19. века и сматра да је старија од 3000 година. Само у 19. веку сложено је преко 6.500 различитих ликова, а тај број стално расте.

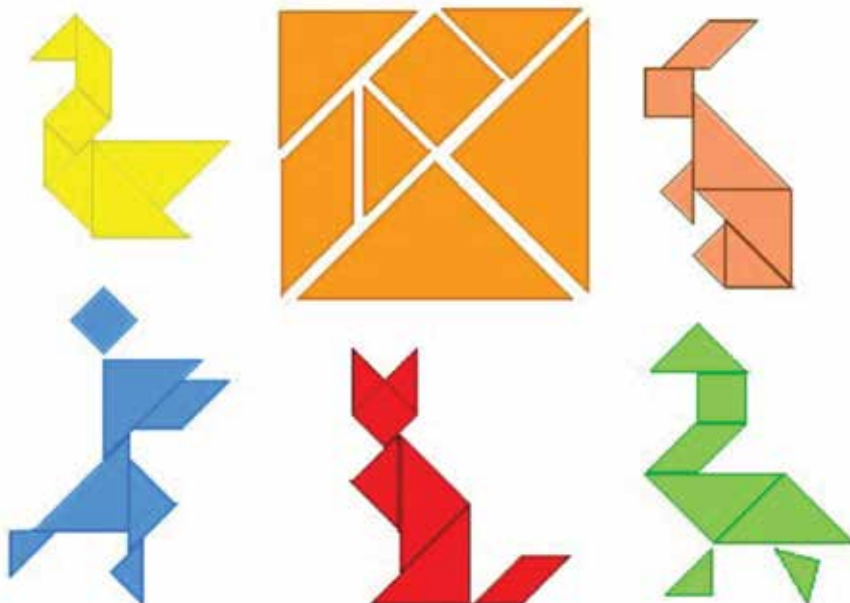

Користећи делове слагалице, могу се направити квадрат, правоугаоник, паралелограм, трапез и троугао и још много различитих фигура. На тај начин добијамо фигуре које имају исту површину.

Основна правила су:

- увек се морају употребити свих седам делова,
- делови се не смеју преклапати,
- делови се по потреби могу преокренути на другу страну.

Колумбово јаје је специјални танграм који има облик јајета. Састоји се од 9 делова, од којих су 6 овални облици и 3 правоугла једнакокрака троугла. Као и код сваког танграма, циљ је да се размештањем делова сложи нови облик без преклапања и празнина.

Магдалена Магазин
Миа Предревац
Јован Вучковић
Маша Видић
Петра Лучић, 7А

Обележавање 150 година од рођења најпознатијег Врањанца Боре Станковића

Врање, град на југу Србије, ове године има важно место на књижевној мапи. Овај град са поносом, као и читава Србија, прославља јубилеј — 150 година од рођења Боре Станковића, уз богату програмску поставку — свечане академије, Борине књижевне дане, позоришне и музичке догађаје током целе године.

Бора Станковић представља једну од најзначајнијих личности српске књижевности с краја XIX и почетка XX века. Његово стваралаштво обележило је прелаз из реализма ка модернијим књижевним токовима, а посебно се истиче по снажном приказу унутрашњег света ликова, атмосфере југа Србије и сложених друштвених односа. Рођен у Врању, Станковић је управо из тог поднебља црпео инспирацију за своја дела, стварајући аутентичну слику патријархалног друштва, његових норми, страсти, промашености и трагедија.

Једна од најважнијих одлика његовог књижевног израза јесте дубока психолошка анализа ликова. Уместо да се задржи на површном опису догађаја, Станковић продире у унутрашње сукобе својих јунака, приказујући њихове жеље, страхове и немоћ пред друштвеним ограничењима. Његови ликови често су растрзани између личних осећања и строгих правила средине у којој живе, што доводи до снажних драмских заплета и трагичних исхода. Посебно место у његовом опусу заузима роман „Нечиста крв“, који се сматра једним од најзначајнијих дела српске прозе. У њему је приказао судбину жене у патријархалном друштву, кроз причу о Софки, чији живот одређују породичне обавезе и друштвена очекивања. Кроз овај роман Станковић је отворио теме које су до тада биле ретко заступљене у српској књижевности, попут еротике, наследности и пропадања старих породица. Његово дело није само прича о појединцу, већ и о ширим друштвеним процесима и променама.

Поред романа, значајан је Борин допринос у стваралаштву приповетке и драме. Његове приповетке одликују се снажном атмосфером, језичком аутентичношћу и емотивном дубином. У драми „Коштана“ успео је да прикаже снагу страсти, чежње и пролазности живота, користећи музички и фолклорни елемент као важан део израза. Ово дело је и данас једно од најизвођенијих на српским позоришним сценама.

Језик Боре Станковића такође представља важан аспект његовог значаја. Он је у књижевност увео говор јужне Србије, са свим његовим специфичностима, чиме је допринео богатству српског књижевног језика. Тај језик није само средство комуникације, већ и носилац културе, традиције и идентитета.

Укупно посматрано, значај Боре Станковића у српској књижевности огледа се у његовој способности да споји реалистички приказ друштва са дубоком психолошким анализом, као и у увођењу нових тема и стилских поступака. Његова дела и данас привлаче пажњу читалаца и проучавалаца, јер говоре о универзалним људским искуствима — љубави, страсти, патњи и борби са судбином. Због тога се с правом сматра једним од највећих српских књижевника.

Ана Љубичић, 7Б

Библиотеке

У библиотекама се налази највеће благо на свету. Жељни нових сазнања или забаве, људи одлазе до библиотека и радо позајмљују нешто из њиховог инвентара. Иако данашња технологија диктира другачији однос, верујемо да ће се увек враћати старом, добром мирису књиге.

За најстарију библиотеку сматра се библиотека египатског цара Осиманзиоса, која се налазила, по мишљењу једних, у Мемнониуму, или других - у Рамезиуму, у Мемфису. Најпознатија египатска библиотека је чувена Александријска библиотека. Прве библиотеке настале су пре више хиљада година. При ископавању старог града Ура, у Месопотамији, научници су открили глинени печат. Био је цилиндричног облика с натписима и припадао је првој библиотеци.

Већ око 700. год. пре нове ере народ Месопотамије имао је добро уређене библиотеке по својим храмовима и палатама. Књиге су у тим библиотекама биле глинене плочице исписане клинастим писмом. Хиљаде таквих плочица распоређених према подручјима науке, сачињавале су збирке које су представљале прве праве библиотеке. Једна од њих тзв. Асурбанипалова библиотека, с око 22000 глинених плочица, данас се чува у Британском музеју у Лондону.

И Египћани су имали библиотеке које су чували свештеници по храмовима. Књиге су биле направљене у облику свитака од папируса. Најчувенија библиотека свих времена била је у Александрији створена 300. године пре нове ере. Имала је најмање 70000 свитака од папируса.

Најстарија библиотека богословског карактера је збирка светих књига код Јевреја. Њену основу поставио је Мојсије, а затим се она

даље развијала. Ширењем хришћанства оснивају се богословске библиотеке при црквама, а нарочито по манастирима, где се налазе праве књижевне ризнице. Као најстарија хришћанска библиотека сматра се Јерусалимска библиотека, основана у 3. веку. У доба сеобе народа многе драгоцене библиотеке су нестале.

У средњем веку на Западу су књиге сакупљали посебни монашки редови, нарочито бенедиктинци, а такође и неки од папа, рецимо Николај 5. и Сикст 15. Велике тешкоће за сакупљање књига представљао је мали број примерака једног рукописа, што је отклоњено проналаском штампарије.

У данашње време најпознатије Библиотеке на Западу су: Национална библиотека у Паризу (око 2.100.000 књига и рукописа.), Британски музеј у Лондону (1.500.000 књига и 50.000 рукописа), Императорска библиотека у Берлину (800.000 књига и 24.000 рукописа), колико има и библиотека у Минхену. Што се тиче специјално богословских библиотека најпознатија је Ватиканска која броји приближно 220.000 књига и 26.000 рукописа, међу којима и познати кодекс Библије из 15. века.

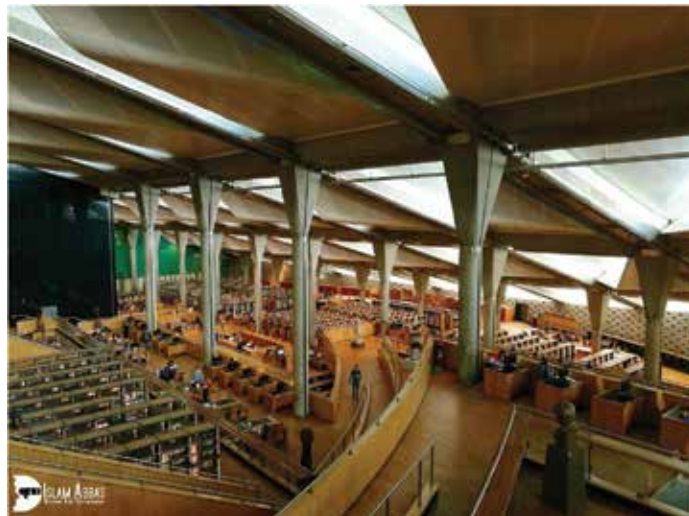
Код Срба најзначајније су Народна библиотека, Библиотека града Београда и Универзитетска библиотека, Библиотека манастира Хиландар, Патријаршијска библиотека у Београду, Библиотека Богословског факултета...

Доносимо вам галерију највећих библиотека на свету. Надамо се да ће их бити још више и да ће бити још веће.

Јаков Биргер и Петја Берковски, 7Б

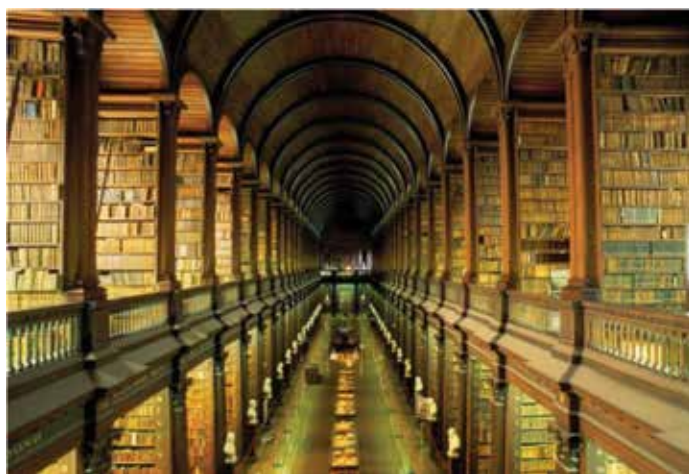
Библиотека Admont Abbey, Аустрија

Alexandira, Египат

Wiblingen Abbey, Немачка

Trinity College Dublin, Ирска

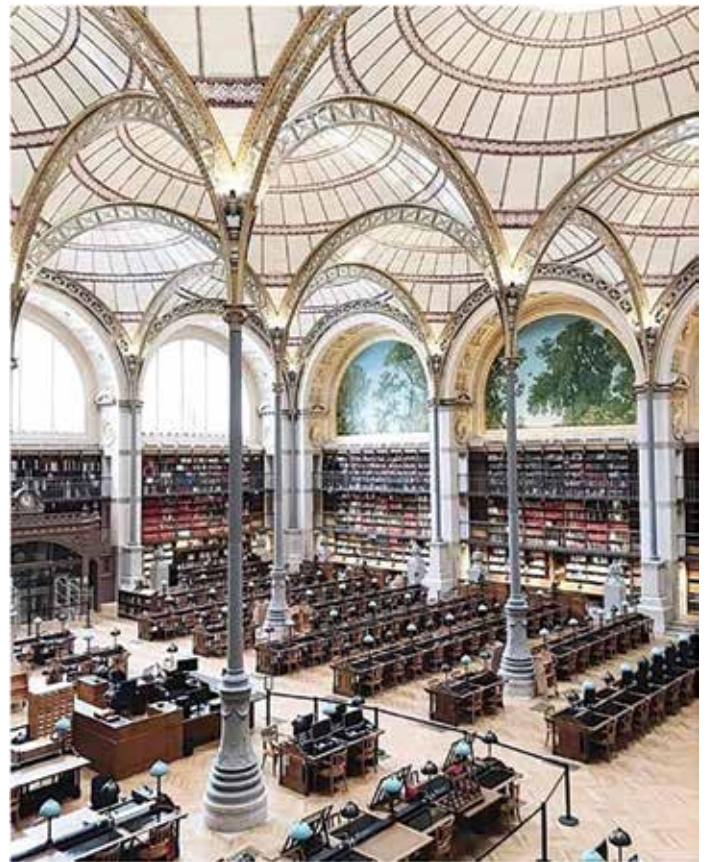
George Peabody, Балтимор

Библиотека Codrington, Енглеска

Tianjin Binhai, Пекинг

Richelieu, Париз

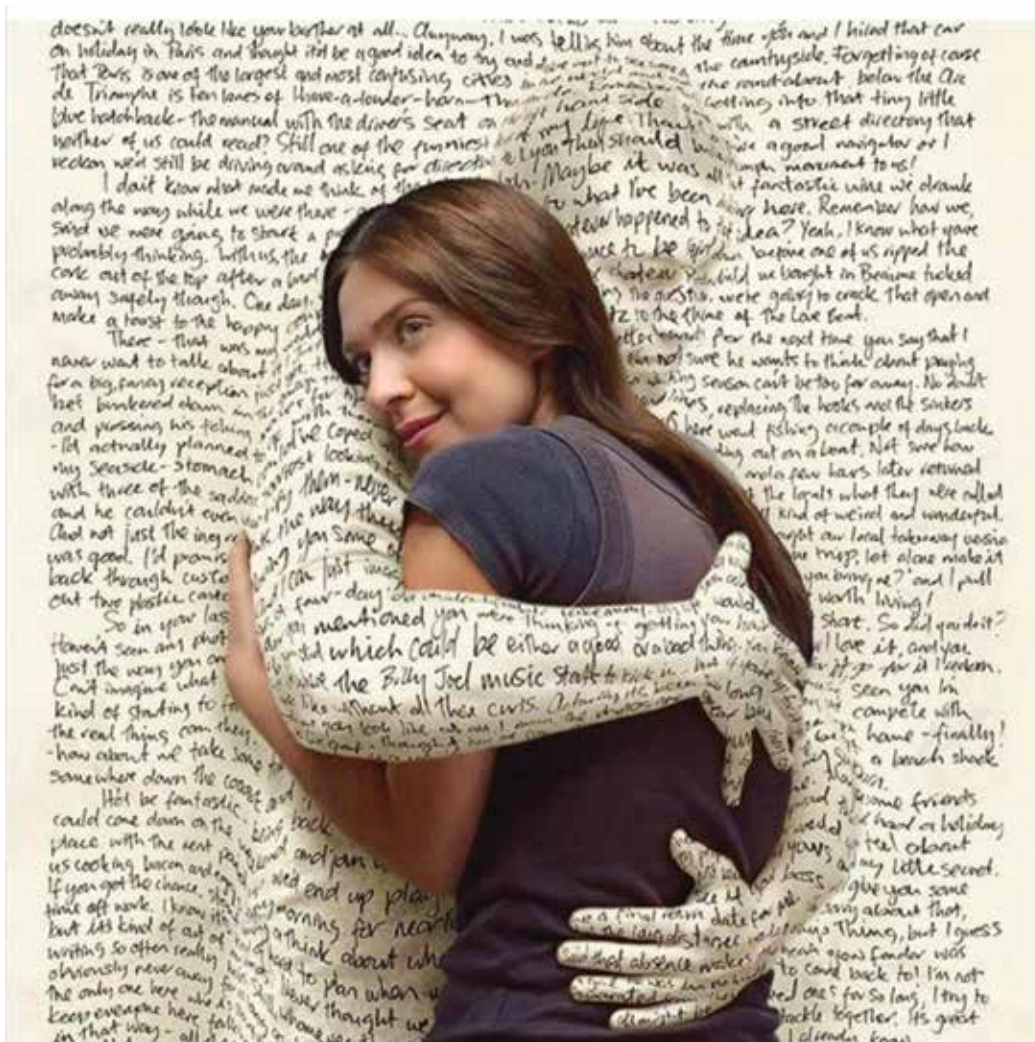

Strahov monastery, Чешка

Saint-Gall Abbey, Швајцарска

**За разлику од човека
књига ти остаје пријатељ
и кад је прочиташ**

Посебни и другачији, они су наш понос. Остварују изванредне резултате у школским и ваннаставним активностима. Због тога им и дајемо 5+.

Интервју са Аном Љубичић 9Б, ученицом генерације школске 2025/2026.г.

Како се осећаш као ђак генерације?

Осећам се да се труд за оцене и постигнућа на такмичењима у ствари исплатио, да је служио нечему. Мислим да је ово значајан успех и веома ми је драго што могу да га носим са собом.

Је ли било тешко постићи тај успех?

Док сам радила све ствари, углавном такмичења, која су допринела овом успеху, нисам у ствари имала на уму да будем ђак генерације, али је дефинитивно било тешко постићи све што јесам. Међутим, врло мало свог ваннаставног времена сам у ствари провела радећи на тим постигнућима јер, иако јесам давала све од себе и јесте знало да буде тешко, никада ми то није била главна ствар.

Како је изгледао твој први школски дан?

Било ми је непознато окружење, нисам знала шта да очекујем у овој новој школи. Ушетала сам први дан узбуђена и убрзо упознала нове пријатеље који су били уз мене скоро до краја.

На која си такмичења ишла и каква су ти искуства?

Ишла сам на разна такмичења. У петом разреду сам стигла до окружног из математике, али сам морала пуно да се спремам и било је исцрпљујуће па сам одлучила да се наредних година не такмичим из тог предмета, већ да се фокусирам на остале. Сваке године, од петог до осмог разреда (осим у седмом када су ванредно такмичења била отказана), такмичила сам се из српског језика и освајала места на општинским и окружним нивоима и то ми је био омиљени предмет за такмичење. У осмом разреду сам се такмичила из енглеског језика и освојила 1. место на општинском, окружном и републичком такмичењу.

Јеси ли амбициозна?

Сматрам да сам амбициозна таман колико је потребно за мој узраст и постигнућа.

Шта сматраш својим највећим успехом?

Иако ценим све своје успехе, није ми никада био фокус на томе колико постигнем или колико награда освојим већ само да дам све од себе. Не могу ништа да издвојим као „највећи успех“ јер за то највише долази у обзир све што је довело до њега, што је углавном труд, а сваки пут сам се потрудила највише што сам могла у том тренутку.

Да ли тежиш савршенству и је ли то тешко достићи?

Не тежим савршенству, него тежим да постигнем шта сам желела. Често ми буде криво кад у тренутку не применим све што знам, али и даље пуно ценим постигнуће. Не мислим да то значи савршенство, већ просто жеља да мој резултат приказује цео мој капацитет.

По чему ћеш памтити „Руђер“?

Руђер ћу памтити по пријатељима и успоменама које сам створила са њима на разним екскурзијама, излетима, али, и током школе.

Како себе видиш у будућности?

Покушавам да не размишљам о томе.

Поручи нешто својим млађим другарима.

Уживајте пре свега, и не пуштајте да вам људи који немају друга посла кваре то.

Интервју са Виктором Луком Крчевинцем 9А, кандидатом за ђака генерације

Јеси ли свестан да су твоја школска постигнућа и однос према другима били предмет дивљења?

Хвала на лепим речима. Искрено, никада нисам гледао на себе тако, него сам се трудио да будем коректан према свима и да завршавам обавезе како треба.

Био си најозбиљнији кандидат за ђака генерације? Је ли било тешко постићи тај успех?

Искрено, никада ми то није био главни циљ. Наравно да прија када људи цене твој рад и труд, али нисам размишљао само о оценама и титулама.

На крају си основношколског школовања. Хајде, сети се како је изгледао твој први школски дан.

Сећам се да ми је све деловало много веће и озбиљније него сада. Био сам и узбуђен и мало збуњен, али сам се брзо навикао на школу и ново друштво.

Издвој неку школску анегдоту.

Било је доста смешних ситуација током година, поготово на часовима када неко случајно каже нешто смешно, па цео разред крене да се смеје и нико не може да се смири наредних десет минута.

На која си такмичења ишао и каква су ти искуства?

Ишао сам на такмичења из математике, историје и енглеског језика. Било је занимљиво искуство, јер упознах доста људи и видиш како све то изгледа ван твоје школе.

Јеси ли амбициозан?

Мислим да јесам, али то не подразумева да морам стално да будем испред свих. Више волим да радим ствари које ме стварно занимају и да у томе будем добар.

Шта сматраш својим највећим успехом?

Највећим успехом сматрам то што сам кроз школу стекао доста искуства, упознао добре људе и научио како да се сналазим у различитим ситуацијама.

У чему би желео да се опробаш, а ниси успео до сада?

Волео бих да пробам неке спортове, да одем на жељена путовања и да доживим више ствари које излазе из свакодневице и рутине.

Како себе видиш у будућности?

Не размишљајм превише далеко унапред, али бих волео да имам посао који ми одговара и живот који није исти сваки дан.

Поручи нешто својим млађим другарима.

Поручио бих да не журе да одрасту и да не оптерећују себе превише ситницама, јер време у школи прође много брже него што мисле.

Интервју са Наташом Радаковић, 9Б

Налазиш се у завршној години школовања, како се осећаш?

Осећам се узбуђено, али и тужно јер се ближи крај једног поглавља мог живота. Драго ми је што завршавам основну школу, али ће ми недостајати пријатељи.

Сети се првог школског дана.

Била сам веома узбуђена и подједнако уплашена. Све ми је било потпуно ново, учионица, друштво и учитељица, али сам убрзо стекла пријатеље.

Осврни се на своје школовање, направи ретроспективу.

Основна школа ми је донела пуно лепих успомена, знање и пријатељстава. Било је и тешких тренутака, али сам научила да будем упорна и одговорна.

Како постижеш сјајне резултате у школи?

Трудим се да редовно учим и обнављам, као и да будем организована. Важно је да разумем градиво, а не само да га научим напамет.

Који ти је омиљени предмет?

Моји омиљени предмет је енглески језик зато што мислим да ће бити веома користан за моју будућност.

На којим такмичењима си све учествовала и каква су ти искуства?

Учествовала сам на такмичењима из српског и енглеског језика. То су лепа искуства, јер сам научила да увек морамо радити на себи што је више могуће, како бисмо увек стигло до жељеног резултата.

Имаш ли ваннаставне активности?

Да, идем на спорт како бих радила на себи, како физички, тако и психички.

Како проводиш слободно време?

Слободно време проводим са пријатељима, слушам музику и гледам филмове са татом.

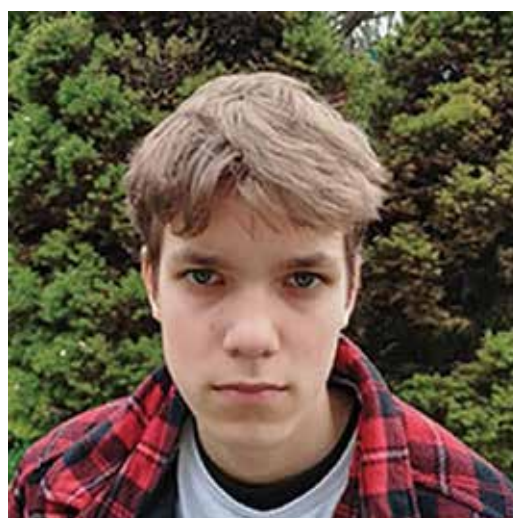
Шта би поручила млађим руђеровцима?

Препоручила бих им да буду вредни, упорни и да уживају у школским данима, јер брзо пролазе.

Како себе видиш у будућности?

Видим себе као успешну особу која ради као дипломирани правник и наставља да учи и напредује.

Интервју са Степаном Захаровим, 8А

Tell us something about yourself.

My name is Stepan Zakharov. I was born in Russia in a small town of Yubileynyi. I lived two years in Armenia and I like playing volleyball.

What was your first day at "Ruđer" like? What do you like about this school?

My first day of school was almost a year ago so i don't quite remember although i remember it being fun and sweet. The thing I like the most about this school is my classmates and generally people here.

Do you consider yourself a good student?

I pretty much think so yeah. In terms of grades I have almost only 7 and 8 although it all seems too easy for me and I easily get bored and start distracting everyone.

How do you spend your free time?

In my free time I do lots of things depending on vibes. I can either play games and hangout with friends or watch some math and science videos or play volleyball.

How do you achieve great results at school?

I know actually it is just too easy that's all.

What is your favorite subject?

Math. Our teacher is pretty fun and so is math.

Which competitions have you participated in, and what were your experiences?

This March I went to a second offline round of the StemCo International Science Competition. Me and a group of people from Serbia went together. First we flew to Istanbul then from there to Singapore itself the whole flight took us 22 hours. In Singapore we attended some popular tourist attractions like Universal Park or the Botanical garden of Singapore. On the last day we had the competition itself we went to a Science University of Singapore and wrote it. It was quite hard but I still managed to get 14 out of 30 points. Then we had an award ceremony where some Singaporeans played their traditional music. Overall it was very fun.

Интервју са Константином Џоданом, 7А

Сви наставници истичу твоју одговорност, пристојност и одличне школске резултате. Да ли је тешко бити такав?

Није ми тешко, јер мислим да су одговорност и пристојност важне особине које свако треба да има. Трудим се да увек поштујем друге, да будем организован и да своје обавезе завршавам на време. Када нешто радим са вољом и трудом, онда ми то не представља терет.

Како постижеш сјајан успех?

Сматрам да су за успех најважнији рад, дисциплина и добра организација времена. Трудим се да редовно учим и пратим наставу, али и да имам време за своју омиљену активност – кошарку, која ме учи упорности, тимском духу и дисциплини. Верујем да када човек воли оно што ради и даје свој максимум, добри резултати сами дођу.

Шта ти се највише допада у начину рада наше школе?

Највише ми се допада то што школа подстиче ученике да развијају своја интересовања и таленте. Наставници су посвећени и труде се да нам на занимљив начин пренесу знање, па је настава динамична и креативна. Такође ми значи што школа подржава и школске и спортске успехе ученика.

Које су ти омиљене школске активности и зашто?

Највише волим активности које укључују тимски рад, такмичења и креативност, као на пример кошарку. Посебно уживам у часовима физичког, математике и у различитим пројектима, јер тада могу да покажем своје идеје и способности.

Да ли си учествовао на неким такмичењима и којим?

Учествовао сам на школским такмичењима из српског језика, а поред школских такмичења, учествовао сам и у многим кошаркашким турнирима.

Неко ко се тако презива природно је да се обрео у кошарци. Фали оно једно Р. Кажи нам како тече твоје бављење спортом?

Кошарка је моја највећа љубав и њоме се бавим већ неколико година. Играм за Кошаркашку академију Ребрача у Београдској лиги У12 и трудим се да на сваком тренингу напредујем. Кошарка ме је научила дисциплини, упорности и тимском духу. Имамо доста тренинга и утакмица, али успевам добро да ускладим школу и спорт. Посебно ми је драго што сам у свом тиму међу најбољим играчима, јер ми то даје додатну мотивацију да будем још бољи.

Ко ти је кошаркашки узор?

Мој кошаркашки узор је Michael Jordan. Дивим му се због његове дисциплине, менталне снаге и жеље да увек буде најбољи. Посебно ми се свиђа његов победнички дух и начин на који је водио свој тим у најважнијим тренуцима.

Колико су ти напорни и изазовни тренинзи?

Тренинзи су веома напорни и интензивни, али их волим јер ме чине бољим играчем. Имам четири тренинга недељно, сваки траје сат и по времена, и захтевају доста концентрације, снаге и издржљивости. Иако понекад буде тешко, трудим се да увек дам свој максимум.

Шта највише волиш да радиш у слободно време?

У слободно време највише волим да играм кошарку, гледам утакмице и проводим време са другарима. Али, такође, када имам пуно слободног времена, волим и да играм игрице са другарима.

Шта очекујеш у наредној школској години?

Очекујем да наставим да постижем добре резултате у школи и да још више напредујем у кошарци. Желим да научим много нових ствари, учествујем на такмичењима и будем још успешнији и као ученик и као спортиста. Такође, радујем се новим изазовима и дружењу са вршњацима.

Интервју са Кирилом Дмитријевим, 7А

Tell us something about yourself.

I am kirill and I am 13 years old. I came to serbia from Moscow in 2022. My hobbies are: Orienteering, Geometry dash and I enjoy subjects like Math and Programming.

What was your first day at "Ruđer" like? What do you like about this school?

The first day felt interested since I wasn't used to this system and stuff like using tablets for education. I like that we have quite a lot of freedom in our free time, with a big campus; There are a lot of places to be.

Do you consider yourself a good student?

I consider myself an ordinary student, not too good and not bad. There

is definitely room for improvement for my behaviour and some subjects, but other than that I would say I am doing pretty well.

How do you spend your free time?

At school, I usually talk to my friends during breaks. After school, I play video games, hang out with my friends and spend time with my family.

How do you achieve great results at school?

The subject in which I am achieving the best results is probably Math. I am able to get good grades and quickly memorize most topics due to me always being interested in Math.

What is your favorite subject?

I like Math the most, but I also like other subjects such as: Digital design, and P.H.E.

Which competitions have you participated in, and what were your experiences?

I have participated in Orienteering competitions and I have won most of them. I loved the city and the smaller competition where I won the first place with Arsenii. I like orienteering and it is a very fun experience.

Do you have any extracurricular activities?

I go to Architecture, Math and Programming once a week outside of school (I also have extra German but it is an activity during the school day).

What are your plans for the future?

I don't have any set plans but I know that I want to live a good life in a good country with comfortable hobbies and good amounts of money. I would like to work a good job related to something like Maths or Programming.

Интервју са Леоном Беговић, 7Б

Реци нам нешто о себи, Леона.

Волим да се бавим сликањем, слушањем музике, уређивањем видеа... Такође, обожавам да клизам, цвеће (највише јорговане), и моја омиљена боја је љубичаста. Захваљујући тати, моја велика љубав јесу путовања и откривање нових места.

Ово је била твоја школска година када су такмичења у питању. Да ли ти је била тешко да постигнеш све те сјајне резултате?

Био је то велики изазов за мене. Та постигнућа захтевала су и нека одрицања. Уложила сам много труда у све ове успехе и драго ми је да се тај труд исплатио. Овде бих морала да захвалим својим сјајним наставницима који су ми помагали при спремању свих ових такмичења - Весни Луковић, Весни Хлавати Ширки и Дејану Павловићу. Али, такође, и осталим наставницима који су ми излазили у сусрет.

Такмичила си се из српског језика, историје, биологије и екологије.

Заиста ми је било драго да учествујем на свим овим такмичењима. Српски језик ми је некако природно дошао; много га волим и лако ми је да му се посветим. Историја је још једна од мојих љубави. За учешће на такмичењу из биологије највише је заслужна моја наставница. Екологија се догодила спонтано. Наставница ми је један дан пришла и питала да ли бих желела на њу да идем, и, ето, тако мене и на екологији. Баш сам желела да идем и на физику, али, нажалост, била је у истом термину као и такмичење из српског језика. Ове сјајне успехе не бих постигла без својих сјајних и дивних наставника.

Које су ти омиљене активности у школи и зашто?

Моја омиљена активност је рад на школском часопису. Уживам у процесу стварања нечега креативног и маштовитог. Један од најомиљенијих сегмената новинарства ми је спортско новинарство, односно извештавање са наших спортских догађаја. Такође волим часове језика. Часови језика су ми право уживање јер волим тај осећај кад могу да разумем људе из прве руке. Некако ми је природно да их учим, а и забавно ми је да откривам нове ствари кроз њих.

Знамо за твоје многобројне ваннаставне активности. Да кренемо од учења језика.

Мени је учење језика међу најинтересантнијим деловима школовања. Много волим да причам са људима, а за то су ми неопходни језици. Глума је нешто у чему уживам последњих неколико година, уз њу се рекреативно бавим тенисом. Такође, волим и да клизам, и да проводим време у природи.

Како проводиш слободно време?

Које слободно време (смех)? Шалу на страну, у слободно време, којег последњих месеци нисам имала много, волим да се посветим дружењу са пријатељима, гледању филмова и ТВ серија. Уживам у сликању, клизању. Волим да читам добре књиге. Чему ћу се посветити зависи какве сам воље тог дана.

Како себе видиш у будућности?

У будућности мој циљ је да се такмичим на светском нивоу и да будем међу онима који се кући враћају са медаљама.

Интервју са Александром Пашагићем, 6А

Александре, кажи нам како је изгледао растанак од РУР и какви су ти утисци о МУР?

Мени је било лепо у РУР-у и растанак од учитељице ми је тешко пао. Међутим, схватио сам да сам одрастао и да треба да кренем у нешто ново и занимљивије. Теже је у МУР-у, заправо другачије је, имамо више обавеза, наставника, мењамо учионице. Није било лако, али мислим да су се сви нови ђаци навикли на овај систем.

Шта ти је посебно ново и другачије у МУР?

Већ сам рекао да је више обавеза, наставника и посебно ми је требало времена да се прилагодим на учење и другачији стил наставе. Нов је број часова који имамо и другачије ми је како радимо на часу.

Сјајан си друг и ученик, добитник Светосавске награде. Како постижеш сјајне школске успехе?

Свестан сам и нисам да ме тако другари доживљавају. Ја се понашам најнормалније, онако како сам васпитан и научен у кући и ако то други сматарају нечим вредним и добрим, мени је драго. Тако што поделим све своје обавезе, урадим их на време и добро распоредим своје време.

Који су ти омиљени предмети?

Моји омиљени предмети су српски језик и енглески и волим ове предмете јер ми је српски матерњи језик и мислим да је литература нашег језика занимљива. Волим енглески јер ми даје могућност да разговарам са људима из целог света.

Знамо да имаш искуства у такмичењима. Можеш ли да поделиш своје утиске?

Моји утисци су леви јер на такмичењу није поента да изађеш и да добијеш прво место, него процес учења.

Које су ти ваннаставне активности?

Моје ваннаставне активности су учење језика, учим шпански и енглески језик. На спортове сам ишао разне, мењам их, у потрази сам за оним који ми потпуно одговара.

Шта највише волиш да радиш у слободно време?

Да се дружим са другарима, да идем у парк или да проводим време са породицом, као што је шетња или вожња ролера.

Шта очекујеш у наредној школској години?

Исто као и ове, јер је у овој школској години све било одлично и због тога очекујем исто и следеће године.

Питаћемо те нешто баш лично. Како је бити најмлађе дете у вишечланој породици?

Моја породица је многочлана, поред родитеља, имам две сестре и једног брата. Ја сам најмлађи. Многи мисле да ми позиција најмлађег члана омогућије неке прилиге, али није тако. Сви смо равноправни, са истим повластима и обавезама.

Интервју са Вјачеславом Костином, 6Б**Tell us something about yourself.**

I am Viacheslav Kostin and I'm 10 years old. I like drawing playing sports and video games.

What was your first day at "Ruđer" like? What do you like about this school?

My first day was chaotic as I didn't know where anything was. I like that it teaches me well and provides a challenge as in my last school I didn't learn much.

Do you consider yourself a good student?

No, I usually do homework or read/learn school material last second and don't pay too much attention in class unless I have to.

How do you spend your free time?

Usually I play video games in my free time. However sometimes I go outside or have fun with my parents.

How do you achieve great results at school?

I don't learn most of the needed knowledge at school and instead learn it from out of school activities, sometimes online. To apply this knowledge I practice or repeat things that I don't know and it works well.

What is your favorite subject?

My favorite subject is art because I love drawing in general.

Which competitions have you participated in, and what were your experiences?

I have mostly participated in STEMCO competitions (Math, Science, Chemistry, Physics, and Biology) and two Serbian competitions, one where I got an amazing result and the other not so good.

Do you have any extracurricular activities?

I have lots of extracurricular activities like table tennis, art, guitar, swimming, Russian/math, and English.

What are your plans for the future?

I don't have any yet.

Интервју са Вером Улиашевом и Миом Дедић, 4Б

Реците нам нешто о себи.

Вера: Ја се зovem Вера Улиашева. Волим животиње. Тренирам ваздушну гимнастику. Свирам флауту. Суботом идем на часове додатне математике.

Миa: Ја се зovem Миa Дедић. Тренирам одбојку. Волим да читам. Занима ме наука.

Да ли сматраш себе добром ученицом?

Вера: Сматрам себе добром ученицом зато што имам одличне оцене, немам проблема са учењем и све што учим разумем.

Миa: Ја се трудим да будем што боља, а одличне резултате постижем на такмичењима. Имам све одличне оцене-све петице.

Како проводиш слободно време?

Вера: Често проводим време тако што цртам и сликам. Уживам да сликам воденим бојама. Волим да гледам неке документарне филмове о океанима. Свиђа ми се када видим неке нове животиње. Играм и игрице на таблети са својим другарима.

Миa: Често проводим слободно време читајући. Тренутно читам „Хајди“ и пишем роман „Дечаџи“. То је моја друга књига коју ћу написати. Некад играм фудбал и стони-тенис. Често волим да причам на свом таблети са Милицом, својом другарицом.

Како постижеш сјајне резултате у школи?

Вера: Мислим да мени помажу и додатни часови математике. Ишла сам и на додатне часове енглеског. На часу слушах и радим задатке, памтим шта ми причају. Само радим добро. Понекад радим нешто додатно што ја желим из теме и што мени буде забавно да направим.

Миa: Често гледам документарне филмове, много читам. Све памтим у својој глави. Вежбах да бих постигла успех. Често одлазим у музеје. Направила сам презентацију „Како да боље учим“.

На којим такмичењима си све учествовала и каква су ти искуства?

Вера: До сада сам учествовала на Мислиши прошле године и била сам друго место, баш ми је жао што сам погрешила један задатак јер бих била прва. Ове године сам учествовала на Школском такмичењу из математике и имала сам максималних 100 поена. Учествовала сам и на Општинском такмичењу из математике. Мислиша освојила сам треће место и на Кенгуру сам добила похвалу. На Школском такмичењу сам била баш поносна због тога што сам имала велики резултат. За остала такмичења сам мало мање поносна. Надам се да ћу на неком од следећих такмичења освојити прво место.

Миa: До сада сам учествовала на такмичењу Мислиша и добила сам похвалу у претходом разреду, а ове године сам учествовала на Школском и Општинском такмичењу из математике и освојила сам 3. место. На такмичењу „Мислиша“ сам добила похвалу. На такмичењу Кенгур ове године сам освојила 3. место и пласирала сам се на Републичко такмичење. Баш сам срећна због свог успеха. Учествовала сам и на такмичењу Дабар. Надам се да ћу да будем добра и на Републичком такмичењу Кенгур и на такмичењима следеће године.

Које су ти омиљене активности у школи и зашто?

Вера: Много волим у школском аутобусу да се играм са Аном, својом најбољом другарицом. Волим да правим презентације у пару са својим другарима. Много волим да цртам на ликовном и да причам са другарима. Волим да идем у школу зато што су тамо моји другари и тамо се играм са њима.

Миa: Обожавам физичко, а ко га не би волео?! Веома често волим да правим презентације и да презентујем. Највише волим да радим пројекте са Милицом.

Интервју водила учитељица Марија са одељењем 4Б

Ђорђе Крстић – сликар природе и народне душе

Ове године обележавамо 175 година од рођења једног од најзначајнијих српских сликара - Ђорђа Крстића. Његове слике нам и данас причају приче о природи, људима и животу у Србији у 19. веку. Ко је био овај уметник и зашто је важан?

Ђорђе Крстић рођен је 1851. године у Старом Бечеју. Од малена је показивао таленат за цртање, па је своје знање усавршавао у уметничким школама у иностранству. Највише је учио у Минхену, који је у то време био један од најважнијих центара европске уметности. Није сликао само у атељеу, већ и у природи, што његовим делима даје посебну свежину и искреност. Волео је да приказује српска села, шуме, реке и манастире, као и свакодневни живот обичних људи. Крстић је путовао по Србији тражећи инспирацију, а посебно је значајно што је сликао српске манастире, као што је манастир Студеница. Такве слике помогле су да се сачува сећање на културну баштину нашег народа. Посматрајући његова дела, можемо замислити како је некада изгледала Србија, како су људи живели, радили и проводили своје дане. Поред тога, радио је и као наставник, преносећи своје знање млађим генерацијама и подстичући их да се баве уметношћу.

Његов стил је био реалистичан, што значи да је покушавао да прикаже свет онаквим какав заиста јесте. Али у његовим делима се осећа и посебна атмосфера – мир, тишина и љубав према природи. Често је сликао у различитим годишњим добима, показујући промене у природи и светлости. Управо зато његове слике делују живо и блиско сваком посматрачу.

Ђорђе Крстић није био само сликар, већ и чувар успомена на једно време. Његове слике нас подсећају колико је важно да волимо и чувамо природу, традицију и културу. Зато је добро да га се сећамо и данас, 175 година након његовог рођења, и да учимо из његових дела како да пажљиво посматрамо свет око себе.

Леона Беговић, 7Б

Ђорђе Крстић

Манастир Жича 1881.

Ђорђе Крстић

Анатом, 1880.

На извору 1882.

Манастир Студеница 1883.

Природа као савезник здравља: како „прљавштина“ може ојачати имунитет деце

Недавно истраживање спроведено у Финској донело је занимљив и важан увид у проблем утицаја природног окружења на здравље деце. Научници су трансформисали дворишта вртића тако што су уместо вештачких површина, попут шљунка и гуме, увели природне елементе – земљу, траву, маховину и шумске биљке.

Резултати су били изненађујуће брзи и значајни. У року од само 28 дана код деце која су боравила у оваквом окружењу примећено је:

- повећање разноврсности микробиома коже и црева,
- побољшање имунолошких маркера,
- потенцијално смањен ризик од развоја алергија.

Ови налази указују на то да редован контакт са природом може имати кључну улогу у развоју здравог имуног система код деце.

Зашто је „прљавштина“ заправо корисна?

Савремени начин живота често подразумева превише стерилно окружење што може ограничити контакт деце са микроорганизмима који су важни за развој имунитета. Контакт са природним тлом и биљкама омогућава излагање разноврсним микроорганизмима који „тренирају“ имуни систем да правилно реагује. Овај концепт се уклапа у тзв. хипотезу хигијене, која сугерише да недовољна изложеност микроорганизмима у раном детињству може повећати ризик од алергија и аутоимуних болести.

Повратак природи јесте једноставно решење. Истраживање из Финске наглашава колико једноставне промене у окружењу могу имати велики утицај на здравље. Уместо скупих интервенција, решење може бити управо у омогућавању деци да више времена проводе у природи. Другим речима, „прљавштина“ није увек нешто што треба избегавати – она може бити важан део здравог развоја. Ако узмемо у обзир широко прихавћену поруку - чистоћа је пола здравља - јасно је да је нечистоћа друга половина.

Виктор Сировец, 8А

Снежни леопард

Снежни леопард је светлосива мачка са црним шарамма која живи у хладнијим крајевима.

Он је средње величине и живи на планинама централне Азије. Храни се месом, а понекад допуњује исхрану биљкама. Занимљиво је што може да ухвати и плен који је три пута тежи од њега. Нажалост, ових животиња има све мање. У Индији се процењује да их има само 718 јединки. Све је више угрожен због климатских промена (пораст глобалне температуре утиче на његова станишта), криволова и нелегалне трговине (лове се због њиховог крзна и костију), као и због губитка станишта. Такође, људи утичу на његову угроженост јер желе да му се освете зато што лови њихову стоку. Снежни леопард је веома важан јер одржава равнотежу у природи. Да њега нема, било би превише дивљих оваца и коза. Ми можемо помоћи тако што ћемо чувати његово станиште, штитити га и залагати се за строге казне за све који га повређују или незаконито лове.

Снежни леопард је дивна животиња која заслужује нашу бригу, зато - хајде да јој помогнемо!

Сара Рашковић, 5Б

Вакита

Да ли сте знали да у мору постоји животиња која скоро да је невидљива јер их је остало веома мало? То је вакита, најређа морска животиња на свету. Живи само у једном делу Мексика и ретко се може видети.

Вакита је мала и брза. Има сиво тело и црне кругове око очију које је чине посебним. Креће се тихо кроз воду и лови мале рибе и лигње. Највећи проблем за вакиту су рибарске мреже. У њима се често запетља и не може да исплива. Због тога њен број стално опада и данас их има веома мало. Иако је мала, вакита има важну улогу у природи. Она помаже да се одржи равнотежа у мору. Нестанак ове врсте би променио живот у њеном окружењу. Људи могу помоћи тако што ће штитити море и поштовати правила риболова. Сваки мали корак може значити много за њен опстанак. Вакита је једна од најугроженијих животиња на свету. Остало их је мање од десет и ускоро ће се њена врста писати великим почетним словом. Ако је не заштитимо на време, заувек ћемо изгубити једну јединствену врсту.

Катарина Шево, 5Б

Угрожени мајмуни

Мајмуни су међу најпапетнијим животињама на планети, познати по својој спретности и блискости са људима. Међутим, они сваки даном постају све угроженији због сече џунгли које им служе као дом. Мајмуни су веома јединствене, разигране и слатке животиње. Имају меко крзно које може бити различитих боја. Живе у џунглама и најчешће се хране инсектима и тропским воћем. Имају веома јаке руке и помоћу њих се лако пењу по дрвећу, али имају све мање прилика за то, јер људи због изградње фабрика секу дрвеће и уништавају домове хиљада животиња. Због тога мајмуни не могу ништа да предузму, али људи могу! Ти, као дете, можеш да помогнеш малим корацима. На пример, можеш да штедиш струју и тако смањеш загађење ваздуха, или да научиш друге о важности мајмуна и других животиња. Животиње су веома важне за сва жива бића, зато их чувајмо! Мали кораци праве велике промене!

Андреа Стевановић, 5Б

Чудесни аксолотл

Аксолотл је занимљив водоземац који углавном живи у језерима. Посебан је јер може да регенерише готово било који део свог тела. Да ли сте знали да остаје млад током целог живота? Најчешће је тамнијих боја, као што су тамносива или маслинастоцрна, како би се лакше сакрио. Међутим, може бити и светлих боја, као што су бела, светлоружичаста или златна. Његове шкрге подсећају на круну, па изгледа веома симпатично. Није много велики ни тежак — обично је дугачак око 20–25 cm и тежак од 60 до 200 грама. Може и да хода и да плива. Реп користи за пливање, а ножице за ходање, па га људи зову „мексичка ходајућа риба“. Иако изгледа слатко, његова исхрана није баш таква. Храни се ларвама, глистама, инсектима, црвима, малим рачићима, рибама, јајима и пуноглавцима. Налази се на ивици изумирања због нестанка станишта, загађене воде и чињенице да живи само на једном месту у Мексику. Велики број њих нестао је током седамдесетих година због увођења већих риба. Ипак, неће потпуно изумрети јер их многи људи чувају као кућне љубимце. Иако је мали, има важну улогу у природи као ловац, али и као плен другим животињама. Ако нестане, изгубићемо прилику да га проучавамо и користимо у развоју лекова. Можемо му помоћи тако што ћемо чувати воду и нећемо бацати смеће у њу. Чувај природу и воду јер тако чуваш мој осмех и моје срце!

Емилија Милић, 5Б

Истраживање ефеката конзумирања алкохола на ученике: ризици, последице и стратегије превенције

Алкохол, познат и као етанол, честа је супстанца, коришћена (и безбедна у нормалним дозама коришћења) и дозвољена за куповину, прављење, поседовање и конзумирају (опет упозорење, у балансираним дозама коришћења). Од етанола се праве алкохолна пића, као што су: коктели, вотка, виски итд. Али етанол, такође, може бити коришћен за потребе науке и медицине, у сврху дезинфекције, заштите од инфекција, масовног уклањања нежељених инфекција и бактерија, дезинфиковања опреме, отворених рана итд. И као што је поменуто, алкохол/етанол може бити опасан када се користи у погрешне сврхе или у прекомерним дозама. Разлог је што је етанол јака хемијска супстанца и није нешто са чим треба да се игра. Несвесно, може изазвати проблеме у организму особе која га корист. Чак и за свега неколико секунди.

Када се етанол конзумира, супстанца путује кроз крвоток, а затим до мозга. Када стигне до мозга, следећи су ефекти:

- Свест полако почиње да се замагљује.
 - Концентрација почиње да нестаје.
 - Губитак ситне контроле над телом (руке почињу да се померају непрецизно, готово је немогуће ходати право и стабилно).
 - Мисли се мешају у хаос речи (што заправо зависи од тога како одређени организми подносе алкохол).
- Коришћење етанола може прерасти у зависност. По закону особа која напуни 18 година добија прилику да легално пије и купује алкохол. Често, та „прилика“ буде злоупотребљена од стране оних који су тек добили слободан приступ томе. Млађе генерације или не маре за последице или нису свесне опасности коју то може изазвати. У њиховим мислима, како су терапеути истражили, младе одрасле особе нису фокусиране на то колико лоше алкохол може утицати на њихов организам који се још развија. „Само још једна чашица“, кажу, не знајући да „још једна чашица“ може изазвати:

- Срчани удар/мождани удар;
- Оштећење мозга;
- Физичко оштећење/тела (због губитка контроле над њим);
- Проблеме са менталним здрављем;
- Изненадну депресију због недостатка узбуђења, недостатка неприродног адреналина;
- Интелектуалну штету – повређивање друге особе, насиље;
- Болест јетре;
- Епилепсију.

Како конзумирање алкохола утиче на ученике?

Ученици су често под стресом, што је потпуно разумљиво. Имају много притиска на својим леђима због рокова и учења. Зато је њихово најчешће решење пушење и алкохол. Тинејџери, уколико немају стабилну особу уз себе и дом, и нису ментално стабилни, константно имају притисак на својим леђима. То је комплексна тема, али алкохол не би требало да буде решење. Имуни систем ученика под стресом је рањив, осетљив, лако испровоциран тешким условима њихових имунолошких слабости (као што су алергије, низак ниво гвожђа, иритације, мигрене). Етанол на тим већ критичним условима њихових „осетљивих“ тела чини стање још горим.

Постреакција тела након конзумације:

- Јаке главобоље
- Недостатак сна – што је кључни фактор процеса развоја
- Метаболизам се успорава
- Недостатак природног допамина – произведеног хормонима
- Успоравање мождане активности – недостатак фокуса
- Дехидратација тела – утиче на ове делове телесног система: рад срца, варење, крвни притисак

Тakoђе, морамо да имамо на уму да потпуно одрасли људи и младе особе у адолесценцији немају исти имуни систем. Они су биолошки рањиви, још се развијају и како би све у процесу пубертета прошло

глатко, препреке попут алкохола не би требало да постоје. Не можемо само пустити да то пролази у деценијама које долазе. Морамо узети судбину младих живота, који сами себе уништавају, у своје руке.

Решење је едукација. На сваки могући начин, кроз организације, школе, родитељски приступ и разговор, терапеуте. По мом личном мишљењу, мислим да би свака држава требало да обезбеди 50% погуста за терапијске сеансе за сваког тинејџера, ученика, младу одраслу особу како би се макар пробудила свест о томе где их њихови поступци могу одвести.

У свакој школи требало би да постоје часови и радионице посвећени освешћивању младих људи, њиховом буђењу, саветима како да контролишу себе, где ће њихови поступци одвести, и њих и њихове вољене особе. Такође, фактор који људи заборављају да спомену је да 40% младих одраслих особа и тинејџера није чак ни СВЕЧНО шта је етанол, шта је метанол и како ће конзумирати алкохол. Могли би макар да стекну основно знање о томе шта њихова омиљена пића садрже. Дакле, треба организовати радионице за сваки разред, од најмлађих до најстаријих.

Родитељи би требало да буду флексибилнији, пуни разумевања, да покушају да саслушају своју децу, да чују шта тера њихово дете да уопште жуди за бекством на било који начин А то бекство је углавном засновано на зависностима. Њихови млади мозгови су превише неразвијени да би размислили о „бекству“ од својих проблема, тинејџери ће урадити прву ствар коју су чули из искустава других, што је на неки начин штетно. Родитељи морају пронаћи корен незадовољства свог детета. И радионица за родитеље би такође требало да постоји, за едукацију родитеља „како правилно приступити свом детету“.

Лана Лазовић, 9Б

Артемис 2 - Повратак људи на Месец

Артемис 2 је најважнија свемирска мисија у савременом истраживању свемира. Ова мисија припада НАСА-ином програму Артемис. Артемис 1 није имао посаду када је лансиран 2022. године. Циљ Артемис II програма је да људи поново истражују Месец. Овог пута на другачији, али и дугорочнији начин него са Аполо програмом. Артемис 2 није имао циљ да слети на Месец него да лети око Месеца, али са посадом. Значај мисије је огроман јер представља први лет људи око Месеца после више од педесет година. Представља и јако важан корак ка будућим мисијама на Месечеву површину, а можда једног дана и ка Марсу. Мисија Артемис 2 лансирана је 1. априла 2026. године из НАСА-иног Kennedy Space Center-а на Флориди. Свемирска летелица Орион носила је четворочлану посаду, а у свемир је лансирала Space Launch System или SLS ракета. Мисија је трајала девет дана, и завршила се 10. априла 2026. године. Капсула летелице је слетела у Тихи океан, у близини обале Сан Дијега.

Посаду су чинила четири астронаута Рид Вајзман, Виктор Гловер,, Кристина Хамок Кох и Џереми Хансен.

Мисија је била омогућена удруженим снагама Канаде и Америке. То је јако битно јер ће истраживање свемира све више зависити од сарадње различитих држава, али и научника, инжењера и организација из свих делова света.

Главни циљ Артемис 2 био је тестирање система који би требало да се користи у будућим мисијама. Летелица Орион је морала да покаже да може безбедно да понесе људе у дубоки свемир, да их одржава у животу, да комуницира са Земљом и да их врати безбедно назад. Ракета SLS је морала да покаже да може да пошаље Орион према Месецу. Ракета SLS имала је снагу од 8,8 милиона фунти потиска. То је огромна енергија која је потребна да би се људи послали на Месец.

Ипак, ово није био само технички тест, него и велики људски изазов. Мисија је истраживала како радијација и микрогравитација

утичу на људско здравље. Када су људи у свемиру, сваки систем мора да ради савршено јер нема места за грешке.

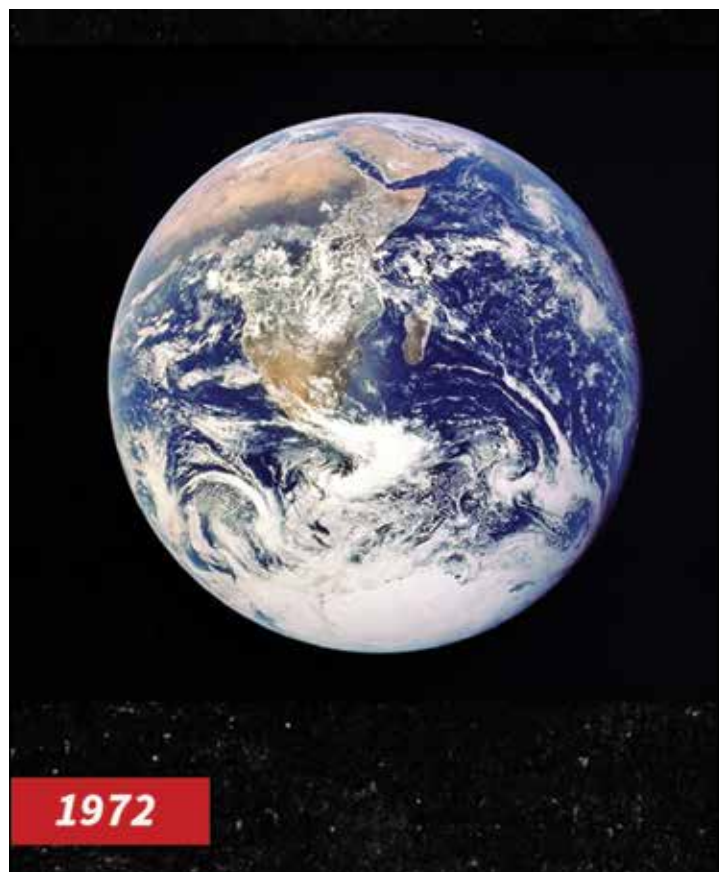
Артемис 2 је показао да људи могу да преживе у екстремним условима док откривају нове делове свемира. Астронаути Артемиса 2 путовали су даље од Земље више него било која људска посада раније. Достигнута је удаљеност од 252.756 миља од наше планете. НАСА је користила систем који се зове AROW, то је онлајн алат уз помоћ којег је јавност могла да прати где се налази летелица Орион у сваком тренутку лета. Ови подаци помажу научницима да боље разумеју како свемирско окружење утиче на људе и технологију. Орион је „пао“ у океан само три миље даље од планиране тачке слетања. Та прецизност у предвиђању слетања се сматра јако битним за свемирску мисију. Посаду су извукли морнарички рониоци, као што је било планирано. Уз помоћ свих ових информација, научници могу да праве успешније будуће планове за дужи боравак људи ван Земље.

Артемис 2 је врхунац научне и техничке иновације. Ова мисија је отворила питања о будућности човечанства - зашто истражујемо свемир и колико смо спремни да ризикујемо због знања?

По мом мишљењу, Артемис 2 је симбол људске радозналости и стручности. Људи су се одувек питали шта постоји на небу. Ова мисија показује да истраживање није завршено после велике Аполо мисије. Нова генерација научника, али и астронаута наставља оно што је започето пре више деценија. Сада имамо бољу технологију, али и веће циљеве.

Мисија Артемис 2 и лет Ориона је много више од само лета око Месеца. Она је припрема за повратак људи на Месечеву површину. Схвата се и као тест за будуће мисије које би требало да иду ка Марсу. Артемис 2 је и доказ да човечанство има сталну потребу да истражује непознато.

Лана Лазовић, 9Б

The most memorable journey:

I remember sitting in my apartment, strong wind hanging on my windows. Unbearable rain poured all over the city. Every raindrop bring back memories of the most memorable journey I had.

Back in the past, I packed my bags and went on a vacation to Bodrum, Turkey. The day I first arrived was pretty cloudy and it made me quite disappointed. It is like Sun listened to me and shooed away every single cloud in the sky. The next days were hot, sunny and a bit windy. When I first stepped on the hot rocky sand on Bodrum's beach, I looked around myself. It was a cinematic moment captured by my eyes. I saw kids, close to my age, running around shouting in a language I didn't understand. I saw, beautiful muslim women, rocking their children, their faces covered in silk, as they call it hijab. I also saw middle aged women, shouting at their misbehaving sons who were fighting in the coldest, most beautiful sea. As we talk about sea, I remember it being vividly teal, almost heavenly and unimaginable. I stepped into the cold sea. As I scanned the sea area I saw a bunch of small fishes, they were blueish, kind of like royal, deep blue that's matching with the heavenly colors of the sea. My eyes were burning as I looked at the hot sun. Burning sun left out unbearable red stains on my arms, and back. But it was worth it, I think. Do you know what is much better than sitting by the sea on the sunny day? Well, for me, it were party nights, it was like the whole city lived for the night. Music was everywhere, I couldn't even my own thoughts. Bartenders were shouting misheard lyrics dancing together, serving mojitos. Small souvenir shops were everywhere, old men shouting the same words like "Buy this souvenir get one free" but usually some unknown Turkish that even natives could not understand due to strong beats coming from big speakers. Streets were filled with people, laughing, spilling ice creams, singing, dancing Macarena, filming vlogs. Its like everyone had their own story and their own happy ending.

It was my time to leave this all behind, but as I left I looked at a city one more time whispering to myself "Don't worry Turkey you will see me again."

Ленка Милићевић, 9Б

Serbia

Serbia sings in curves and lines,
A land of rivers, hills and vines,
Where Danube hums a steady tune,
Beneath a silver Balkan moon.

At Belgrade's ancient, watchful height,
The river Sava joins in shining light,
Two currents dancing, bold yet wise,
Like mirrored threads in twilight skies.

Up north, Vojvodina stretches far,
Flat as a dream beneath each star,
Where golden fields in summer glow
And whisper secrets ball winds know.

But south, the rhythm starts to climb,
Through wooded peaks and folds of time,
Kopaonik cloaked in snowy lace
And Tara mountain's calm, green grace.

The Morava twists, a winding rhyme,
Through valleys shaped by patient time,
It bends and loops, yet always knows
The quiet path a river flows.

So, here's a land both wild and still
Of fertile plain and steadfast hill
Where earth and water softly agree
To write their song as Serbia's key.

Наташа Радаковић, 9Б

The Influence of Travel on Global Understanding

(Introduction)

In this essay, we will talk about travel and how it can change relationships between people from different countries and cultures. In the modern world, travel is a crucial part of how people from different countries can view each other. That's why I find it important to discuss how travel can ease some of these relations and reduce false stereotypes.

(Main part)

As I already said, travel is crucial for people viewing and understanding each other. Nowadays it's becoming more and more often for people to travel to different countries all around the world and see a variety of things. Travel is a way of understanding each other better, but with it can come many downsides. For example, in some popular places like Paris or Venice tourists become a nuisance for the locals — they are loud, impolite, they litter everywhere, they don't care that a certain place can be someone's home, and there are just too many of them. Of course, all of the things that I listed above aren't applied to every tourist, but unfortunately, the majority of tourists in these places act that way. And considering the numbers of tourists that visit them every year, it can get awful. But on the other hand, those tourists bring tons of cash with them into the country, they then leave that cash in the country on souvenirs, tickets, hotels, transportation, guides, food and so on. So in a way, it all

pays, but does it really? Even though some places bring so much money, like for example: a big fountain in Rome. It forgot its name, but it used to bring a few hundred million euros yearly just from people tossing coins into it. There were so many that they had dry it off and scoop them away. So does travel bring money? — Yes, but can it bring problems? — also yes.

However travel has way more benefits than just money. When people go into your country, they can see everything for themselves and if they like it then can tell more people about the beauty and people of your country — and so the good news about you will spread. But if they don't it may only spread bad information. That's why a country needs to have a good first impression on someone who's going there for the first time. However there is one thing that can prevent most people from going to your country in the first place — stereotypes. Unfortunately, most people firmly believe stereotypes which can be old and have no relation with what's happening now, for example Germany and the stereotypes caused by WW2, or can be just exaggerated (for example Russia, a common stereotype is that it's nothing but a cold wasteland with bears and depression). Stereotypes are powerful — but there is something way more powerful. That "thing" is people seeing things for themselves — and that's where travel comes in. When people actually see things they stop believing stereotypes. When people take time to actually observe your country they will see all of the great things it actually has. And reducing stereotypes can help making relationships between people from different countries better. And easing relationships between different people reduce conflict.

Мартин Варзар, 9А

Should old traditions be preserved, or should the outdated ones be changed?

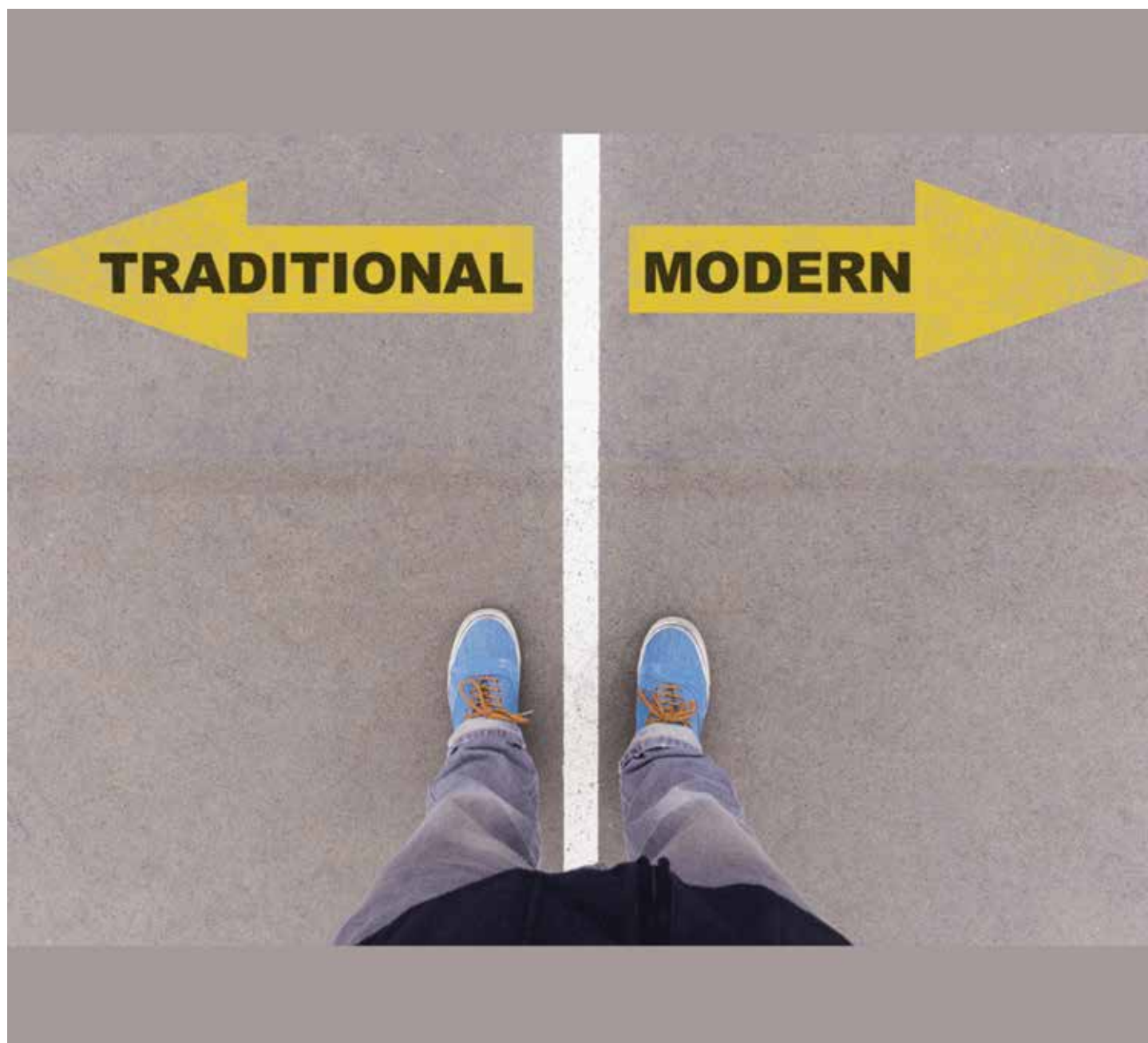
Traditions have existed for thousands of years and were practiced by many generations. There still exist many old traditions which are still alive and relevant even to this day — while this is fascinating, it also raises a question: “Should we preserve all traditions, or should we change or let go of old ones?”

Many people would argue that old traditions are sacred and should be kept out of respect for our ancestors despite being so outdated. And it's quite understandable. These traditions existed for so long that they've become a living reminder of the past, but can you walk straight if you keep looking back? While these traditions used to have a clear purpose in the past, like for example explaining how the world works or bringing hope, they are not of much use today and are honestly just for show. Nowadays we have science, communication, and other privileges of civilization, so old traditions that have existed way before all this just don't fit the modern times. Another factor is respecting our ancestors, which is honestly quite ridiculous to do in this way. Showing respect to someone who lived a few thousand years ago by celebrating something that doesn't even fit our modern society is quite controversial. And some of these ancient traditions even have animal and human sacrifice — you wouldn't kill someone in the present just to show respect to someone in the past, would you?

Yes, traditions are important and so is respecting the past — but respecting the present to have a better future is and should be the priority. And if you still don't agree — do you think it would be rational to keep feet-binding and have many young girls barely being able to even walk all for a fake sense of “beauty”? And feet-binding is just one of the many examples of these outdated and inhumane traditions, so in my opinion traditions that were fit for the ancient lifestyle should be changed to fit the modern times, and inhumane traditions — like the practice of feet-binding — should be banned altogether.

There are many examples of year old traditions that can be kept into modern society which were practiced for thousands of years before that, but this doesn't mean all traditions should be kept. While exceptions exist, it's not an excuse to keep everything altogether. Respect can be shown in different ways — just make sure you're respecting both the past and present.”

Мартин Варзар, 9A

Почему стоит читать Салтыкова-Щедрина?

Юбилей: 200 лет со дня рождения М. Е. Салтыкова-Щедрина

Вечером за семейным столом разгорелся интересный разговор о баснях. Оказалось, что не всем они нравятся: кому-то они кажутся слишком поучительными. Но так ли это на самом деле?

Басня — один из самых древних литературных жанров. С её помощью люди издавна пытались понять себя и окружающий мир. Ведь человеку свойственно ошибаться: мы совершаем глупые поступки, поддаёмся слабостям и не всегда замечаем свои недостатки. А если сказать об этом прямо — можно обидеть. Именно поэтому на помощь приходит басня.

Сила басни — в её юморе. Через смешные образы и ситуации она помогает взглянуть на себя со стороны. Смех способен не только развеселить, но и снять напряжение, заставить задуматься и даже изменить поведение. Недаром ещё в древности при дворах правителей были шуты — они в шуточной форме говорили правду, которую другие сказать не осмеливались.

Юмор всегда играл важную роль в жизни людей. На ярмарках и праздниках выступали комедианты, которые высмеивали жадность, глупость и самодовольство. И сегодня чувство юмора остаётся важным качеством человека — умение посмеяться над собой говорит о внутренней силе и зрелости.

Но написать по-настоящему смешно — непросто. Гораздо легче вызвать слёзы, чем смех. Именно поэтому особенно ценны писатели, которые умеют сочетать юмор с глубоким смыслом. Один из таких авторов — Михаил Евграфович Салтыков-Щедрин.

Его сказки — это не просто весёлые истории. За сатирой и гротеском скрывается серьёзный разговор о человеческих пороках и обществе. Читая их, можно не только посмеяться, но и задуматься о себе и окружающем мире.

Если вы хотите лучше понять, как работает юмор в литературе и почему он так важен, обязательно прочитайте сказки Салтыкова-Щедрина. Возможно, именно они помогут вам увидеть привычные вещи по-новому.

Наш совет:

Обязательно прочитай сказку „Повесть и том как один мужик двух генералов прокормил“ Салтыкова-Щедрина. Это не скучное чтение — это разговор с тобой через смех.

Арсений Матузков, 7А

МУЗЫКАЛЬНАЯ ГРУППА

Возьми альбомный лист и закрой правую часть страницы, внимательно рассмотри левую часть. Кто изображён на этой части страницы? Скажи, что делают животные. Теперь открой правую часть страницы, а левую закрой альбомным листом. Какие животные пропали, а какие появились?

Цель задания: тренировка зрительной памяти.

Совет родителям: составьте вместе с ребёнком свой рассказ о животных, изображённых на картинках.

ЗАШИФРОВАННЫЕ ЦВЕТА

Называй вслух цвет каждого слова. Как можно быстрее «прочитай» таким способом каждую строчку, начиная с первой.

Цель задания: синхронизация разных отделов головного мозга, развитие умения переключаться с одного вида деятельности на другой.

СИНИЙ ФИОЛЕТОВЫЙ ЗЕЛЁНЫЙ

КРАСНЫЙ ОРАНЖЕВЫЙ

ФИОЛЕТОВЫЙ СИНИЙ КРАСНЫЙ

ОРАНЖЕВЫЙ ЗЕЛЁНЫЙ ОРАНЖЕВЫЙ

СИНИЙ КРАСНЫЙ ЗЕЛЁНЫЙ

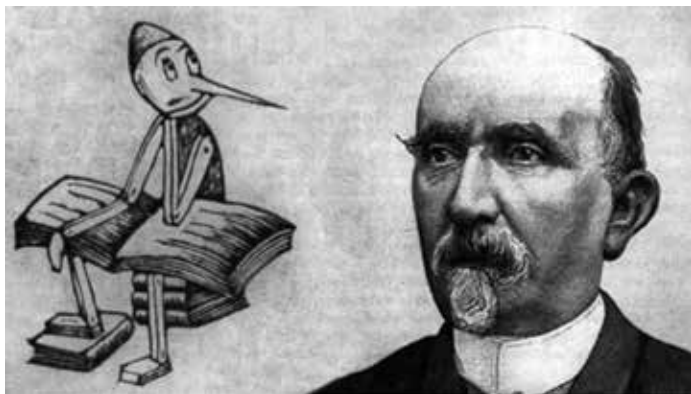
ФИОЛЕТОВЫЙ ЗЕЛЁНЫЙ

ФИОЛЕТОВЫЙ ОРАНЖЕВЫЙ СИНИЙ

КРАСНЫЙ СИНИЙ ОРАНЖЕВЫЙ

ЗЕЛЁНЫЙ ФИОЛЕТОВЫЙ

Carlo Collodi, il papà di Pinocchio

Carlo Collodi, pseudonimo di Carlo Lorenzini (1826-1890)

Troneggiano nella libreria di famiglia, della mia famiglia, alcune simpatiche versioni di **Pinocchio** il capolavoro di **Carlo Lorenzini**, conosciuto ai più come Carlo Collodi. Sono trascorsi centonovant'anni dalla sua nascita, avvenuta a Firenze il 24 novembre 1826. Il suo è un nome importante, entrato nella storia non solo della letteratura italiana, ma delle favole di tutto il mondo. Il suo *Pinocchio* ha forgiato e continua a forgiare l'immaginario di molti bambini. È un classico come possono esserlo le fiabe di Esopo. Come ebbe a dire Elémire Zolla:

Il Pinocchio di Collodi è un miracolo letterario dalla profondità esoterica quasi intollerabile.

Chi era Carlo Collodi

Figlio di un cuoco e di una domestica, poté studiare grazie alla famiglia presso cui prestava servizio sua madre, i Ginori, che gli aprirono le porte della loro dimora. Dagli undici ai sedici anni venne poi mandato a studiare per diventare prete e dai sedici ai diciotto cambiò nuovamente scuola per potersi formare in retorica e filosofia. A vent'anni divenne libraio, poi redattore e ottenne persino una dispensa per poter leggere quei libri considerati proibiti e inseriti nel famoso Indice.

Partecipò alle guerre d'Indipendenza, divenne amministratore della libreria in cui aveva cominciato come libraio, cominciò la sua attività di giornalista e collaborò con diverse testate. Nel 1856 firmò il suo primo pezzo, umoristico, come Collodi, nome preso dal posto in cui aveva avuto i natali sua madre. Nel 1875 fu chiamato dall'editore Paggi a tradurre le favole di famosi autori francesi. Gli venne altresì chiesto di chiosarle con una morale.

Finalmente nel luglio 1881, sul primo numero del periodico per l'infanzia *Giornale per i bambini*, fece la sua comparsa la prima puntata di una nuova storia intitolata *Pinocchio*, di cui tutti o quasi conosciamo l'incipit:

C'era una volta...

– Un re! – diranno subito i miei piccoli lettori. No, ragazzi, avete sbagliato.

C'era una volta un pezzo di legno.

Non era un legno di lusso, ma un semplice pezzo da catasta, di quelli che d'inverno si mettono nelle stufe e nei caminetti per accendere il fuoco e per riscaldare le stanze.

Il burattino seguiva due suoi fratelli, Giannettino e Minuzzolo, di cui Carlo Collodi aveva raccontato nel '77 e nel '78. Il libro con le storie complete del monello apparve nel 1883 e siglò la fama del suo artefice. Collodi morì, forse stroncato da infarto, sette anni dopo.

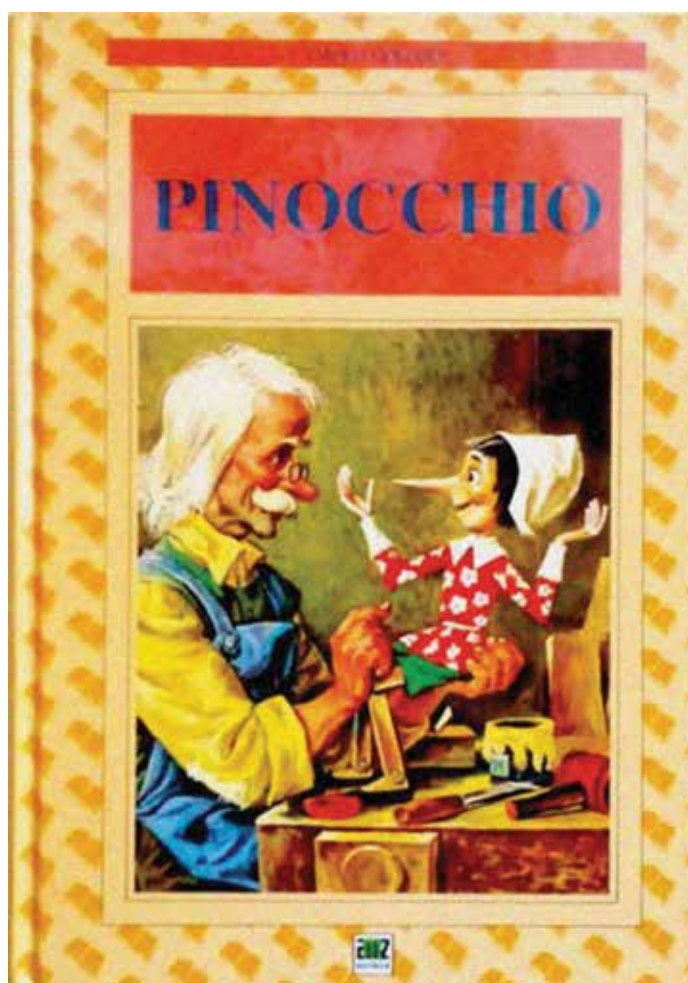
La Fondazione nazionale Carlo Collodi

Sembra superfluo ribadire in questa sede l'importanza di questo autore eclettico, curioso, appassionato. Per chi volesse conoscerlo meglio, date le tante esperienze cui si dedicò in vita e le versioni e la popolarità raggiunte da *Pinocchio*, è possibile fare riferimento alla Fondazione

nazionale Carlo Collodi e al parco omonimo. La Fondazione, nata nel 1962 con decreto del presidente della Repubblica, si proponeva dapprima di raccogliere e promuovere studi sulla vita dell'autore e sulle sue opere, ma nel tempo ha esteso la sua attività alla promozione della cultura e alla sensibilizzazione dei bambini a tematiche importanti attraverso la storia del burattino.

Ad opera della fondazione si deve anche il Parco di Pinocchio che ha trovato la sua sede naturale in Collodi. Qui è possibile divertirsi con le attrazioni del parco, passeggiare in un grande giardino e visitare la casa delle farfalle. I bambini possono imbattersi nel Pinocchio più grande del mondo, nella balena e negli altri personaggi che spuntano in ogni dove. Il parco realizza anche campagne per la promozione dell'educazione, spettacoli, eventi.

Ricordiamo, infine, che un testo natalizio di Carlo Collodi è pubblicato anche nel libro *Racconti di Natale* pubblicato da noi della Graphe.it edizioni.

Vacanze per tutti

Filastrocca vola e va
 del bambino rimasto in città.
 Chi va al mare ha vita serena
 e fa castelli con la rena,
 chi va ai monti fa le scalate
 e prende la doccia delle cascate..
 E chi quattrini non ne ha?

Solo resta in città:
 si sdraia al sole sul marciapiede,
 se non c'è un vigile che lo vede,
 e i suoi battelli sottomarini
 fanno vela nei tombini.
 Quando divento Presidente
 faccio un decreto a tutta la gente:

- Ordinanza numero uno:
 in città non resta nessuno;
 ordinanza che viene poi,
 tutti al mare, paghiamo noi;
 inoltre le Alpi e gli Appennini
 sono donati a tutti i bambini.

Chi non rispetta il decreto
 va in prigione difilato.

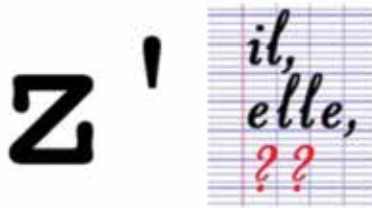

Gianni Rodari

		C																	
C									E										
																	B		
					P														
	T								P										
	C								O										

Покушајте да решите ребусе на француском/ Try to decipher these rebuses in French.

6 lettres : _____
 Помоћ: У причи је од слаткиша.

7 lettre : _____
 Помоћ: Версај је највећи на свету.

6 lettres : _____
 Помоћ: Не једе само сир.

6 lettres : _____
 Помоћ: Две су у ребусу.

7 lettres : _____
 Помоћ: Може имати пруге.

Ученици француског језика.

Специјалитети немачког говорног подручја

Немачка

На југу, у Баварској, омиљено јутарње јело су **Weißwurst**, беле телеће кобасице. Једу се уз слатки сенф и **Brezel**, познате немачке перече. **Leberkäse** је такође специјалитет овог подручја, који се може описати као врста печене паштете или посебне врсте паризера који се пече у калугу за хлеб. На северу је храна мало другачија: ту владају рибља јела и густи пире од говедине - **Labskaus**, који је некада био храна морепловаца на дугим путовањима. Свуда по Немачкој ћете наићи на **Sauerbraten**, говедину која се маринира у сирћету неколико дана, и кисели купус **Sauerkraut**, који Немци с правом сматрају својим националним јелом.

„Essen und Trinken hält Leib und Seele zusammen.“
„Јело и пиће држе тело и душу на окупу.“ - немачка изрека

Аустрија

Бечка кухиња носи у себи дух некадашњег царства. Најпознатије јело је свакако **Wiener Schnitzel**, похована телећа шницла танка као папир, хрскава споља и сочна изнутра. Уз њу се обавезно сервира **Erdäpfelsalat**, салата од кромпира зачињена сирћетом и сенфом. На крају оброка долазе десерти који су сами по себи повод за посету Бечу. **Apfelstrudel** је пита од јабука у танком тесту посута шећером у праху, а **Sachertorte** је чоколадна торта са слојем мармеладе од кајсија, чији рецепт бечки хотел **Sacher** чува као највећу тајну још од 1832. године.

Швајцарска

Fondue није само јело већ друштвени ритуал у коме се око лонца с растопљеним сиром окупе пријатељи или породица и заједно умачу комаде хлеба на дугачким штапићима. Постоји чак и

неписано правило да онај ко испусти хлеб у лонац мора да плати храну за све. **Raclette** је слично јело у коме се сир топи на посебном апарату и сипа директно на кувани кромпир. Уз све то, **Rösti**, хрскаве пржене кришке ренданог кромпира, појављују се уз готово сваки оброк. А што се чоколаде тиче, **Lindt**, **Toblerone** и **Läderach** спадају међу најпознатије произвођаче чоколаде на свету.

*Речи за храну нису увек исте у земљама немачког говорног подручја. У Немачкој се каже „**Quark**“, у Аустрији „**Topfen**“ за одређену врсту сира. Немци кажу за кромпир „**Kartoffeln**“, Аустријанци „**Erdäpfel**“, док се у Швајцарској може чути „**Herdäpfel**“. У јужној Немачкој и Аустрији се земичка каже „**Semmel**“, у Швајцарској „**Weggli**“, у Берлину „**Schrippen**“ а у Хамбургу „**Rundstück**“.

Spezialitäten aus DACH

T D I R Q A G R Y V Ä A L Z J Y Y L J Q
 L W R U S A C H E R T O R T E X Z S M V
 E Ä X I J C P Z K B D W U U F E S L Y W
 B W X M T G J C V J A K P M E F A H X D
 E I A Z X A J R Ä A C M Z D A U Z M N
 R W R W R S I Z I E E N G N Ä I E L J K
 K Q Ä D S D W E I S S W U R S T R W U I
 Ä K N Ä V V C Ä O H M R U K Z K K I K S
 S H W V B Z K Y L E Q Q Q I Z S R E V Y
 E Y C P M R Ä X S S T D Q E O E A N H B
 L W B M C U K R I A I N K O D Ä U E F H
 N W R P P P O D V U E C U E Y P T R O G
 R J E Q J M A P F E L S T R U D E L N M
 F R Z X W O Ä O F R Y B P M G Z K J D Ä
 G H E N P Ä I Y Y B K R K B C A X R U B
 D L L X A Ä Y G R R K Y N S Q Q I J E Y
 V S C M R U S F C A E F K V U Z Ä L M V
 N X H M W X W J C T Y W R B N C W O I B
 O T X L D U F Y E E P L A B S K A U S E
 T Y B Ä V U L H T N P I U C S N E W Ä I

1. Weisswurst
2. Brezel
3. Leberkäse
4. Labskaus
5. Sauerbraten
6. Sauerkraut
7. Schnitzel
8. Apfelstrudel
9. Sachertorte
10. Fondue

У прилогу можете сазнати више о поменутиим специјалитетима:

Das essen wir!

Mmmh, lecker! In jedem Land gibt es ganz typische Gerichte. Hier siehst du Speisen, die in Deutschland gerne gegessen werden.

die Bratwurst
 Für Bratwürste wird Fleisch zerkleinert. Dazu kommen Gewürze und Kräuter. Die Würste werden in der Pfanne gebraten oder gegrillt.

das Sauerkraut
 Weißkohl wird klein gehobelt. Mit Salz wird das Kraut haltbar gemacht. Dazu schmecken Bratwürste oder Rippchen.

die Spätzle
 Spätzle sind eine Spezialität aus dem Süden Deutschlands. Sie werden aus Mehl, Eiern und Wasser hergestellt und im heißen Wasser gar gekocht.

der Knödel
 Knödel werden aus einem Teig geformt und in heißem Wasser gekocht. Der Teig besteht aus geriebenen rohen Kartoffeln, Eiern und Salz.

das Kartoffelpüree
 Für Püree werden Kartoffeln gekocht, geschält und mit einer Presse zerkleinert. Dazu kommen heiße Milch, Butter und Salz.

der Käse
 Aus Milch wird in der Molkerei Käse gemacht. Es gibt 5 000 Käsesorten.

das Schnitzel
 Ein Schnitzel wird aus einer Scheibe Fleisch vom Schwein oder vom Kalb zubereitet. Das Fleisch wird in Mehl, Ei und Semmelbrösel gewendet. Und dann in der Pfanne gebraten.

der Kartoffelsalat
 Für den feinen Salat werden zuerst Kartoffeln gekocht, dann geschält und in feine Scheiben geschnitten. Dazu kommen Essig, Öl, Zwiebeln, Salz und Pfeffer.

Заоставштина америндијанских језика

Пре доласка европских освајача, на тлу америчких континената, живели су многи народи који су својим језицима именовали свет око себе, пре свега, флору и фауну, као и друге ствари из непосредног окружења. Занимљиви су називи божанстава у која су веровали, на пример, имена чувених мексичких богова *Кецалкоатл* и *Уицилопоцтли*, или инкаичког бога Сунца – *Инти*, и бога свега што постоји – *Виракоћа*. Процењује се да се на тлу Хиспанске Америке, односно у земљама шпанског говорног подручја у Северној, Централној и Јужној Америци, пре Колумбовог доласка 1492. године, говорило преко хиљаду језика. Услед неправедног поступања према староседеоцима и њиховим културама, данас је тај број упола мањи. Преживели су развијенији језици који су имали највећи број изворних говорника и стратешки значај у колонијама. Истичу се *кеђуа*, *ајмара* и *гуарани*, који су се крајем двадесетог века међу првима изборили за статус упоредног званичног језика Перуа, Боливије, Еквадора и Парагваја. Следе *науатл* и *маја јукатеко*, који су од 2003. године постали упоредни званични језици Сједињених Држава Мексика. Ови језици нису имали писма каква данас познајемо. Шпански свештеници, у намери да претколумбовским народима приближе католичку веру и лакше их преобрате, бележили су њихове језике латиничним писмом, те је оно постало и остало њихов актуелни медијум.

Данас су нам америндијански језици важни зато што многе речи које претежно означавају топониме, животиње, воће и поврће, потичу из њих, а до нас су дошле посредством шпанског, захваљујући записима католичких свештеника, дневницима и писмима освајача. Из кеђуа, језика моћног царства Инка које се простирало на великом делу територија данашњих Еквадора, Перуа, Боливије, Чилеа и Аргентине, потичу речи попут: пампа (пространо поље), пума, лама, гуанако (дивља лама), алпака, викуња (дивља алпака), кондор, киноа, кока. Један од најпознатијих кеђуа топонима је дакако Маћу Пикчу (*Machu Picchu*), код нас погрешно транскрибован као Мачу Пикчу, древни инкаички град на ободу Амазонске прашуме, уврштен у Унескову светску баштину 1983. године, а 2007. у Нова светска чуда. Град Куско, смештен у централном делу Перуа, на кеђуа означава *путак света*, будући да је био главни град инкаичког царства. Захваљујући својој географској распрострањености, као и развијености комуникацијског система базираног на кипусима (*quipu* – чворови на ужету), овај језик данас има највећи број изворних говорника од свих живих америндијанских језика, око десет милиона. Следи гуарани, распрострањен у Боливији и Парагвају, на североистоку Аргентине и југозападу Бразила, са око седам милиона изворних говорника. Неке од речи које данас користимо из овог језика су: тапир, јагуар, ананас и тапиока. Ајмара је још један од језика Анда. Говори се пре свега на Боливијској висоравни, и има око два и по милиона изворних говорника. Будући да је у блиском додиру са кеђуа језиком, многе речи, као што су алпака и пампа, јесу идентичне. Науатл је језик астечке цивилизације, која се простирала на територији данашњег Мексика, земље која је двадесет и пет пута већа од Србије. Науатл има много дијалеката, због чега га је тешко стандардизовати. Број изворних говорника се процењује на 1.700 000. Из науатла потиче, многим омиљена, чоколада (*xocolatl*). Потом какоа (*cacahuatl*), чили папричица (*xilli*), авокадо (*ahuacatl*), и друге речи са типичним -атл суфиксом. Један од најактивнијих вулкана на свету, Попокатепетл, налази се у Мексику и назив води из овог астечког језика, у ком симболично означава димну планину. На мексичком полуострву Јукатан, око деветсто хиљада људи говори језиком маја јукатеко. Древна цивилизација Маја, за разлику од других, имала је потпуно развијено писмо, једно од најразвијенијих на америчком тлу. Из њиховог језика потиче реч цигара. Мајанска реч *ценот* (*cenote*) означава природну крашку јаму испуњену подземном водом, типичну за предео Јукатана и праву туристичку атракцију за љубитеље пливања и роњења. Парадајз и кукуруз представљају храну која је потекла са америчког континента. Иако су ове речи у наш језик ушле посредством немачког и турског, у романским језицима су задржале облике ближе изворном: на шпанском *tomate* из науатл *tomatl*, а *maíz* из језика таино *mahís*.

Кеђуа, гуарани, ајмара, науатл и маја јукатеко данас нису угрожени језици, мада су некада били у врло незавидном положају. Данас се земље Хиспанске Америке труде да оживе своју богату културну историју. Постоје институције које се баве ревитализацијом угрожених америндијанских језика, односно њиховим одржавањем, како кроз формални систем образовања, тако и кроз културне активности. Према томе, на универзитетима у Перуу се могу похађати курсеви на кеђуа, а у Мексику на науатл језику. Ове и друге занимљивости о хиспанском свету можете пронаћи у књизи професорке Силвије Искјердо Тодоровић, издате 2005. године у Београду, под насловом *Увод у латиноамеричку цивилизацију*. Корисне информације о језицима Хиспанске Америке изложене су и у Унесковом Атласу (*Atlas of the World's Languages in Danger*).

Хиспанска Америка је језички богата територија. Можемо закључити да су америндијански језици оплеменили најпре шпански, а потом и друге језике, међу којима се налази и српски. Захваљујући њима, данас смо у стању да упознамо и именујемо најразличитије биљне и животињске врсте, градове, реке, језера, планине, богове и људе.

Пронађи речи из америндијанских језика: Aguacate, alpaca, ananás, cenote, chocolate, cocoa, cóndor, jaguar, maíz, puma, tomate, quetzalcoatl.

M	V	M	X	H	Í	I	E	T	R	E	F	N	O	L
M	E	Ü	G	J	Z	M	J	T	É	T	W	Q	Q	J
G	T	D	J	V	A	Ú	U	Z	A	M	Ó	V	R	Y
W	O	L	Á	R	O	Y	P	F	Í	C	C	M	S	T
Q	N	T	K	O	C	T	W	U	C	A	A	N	Ü	A
V	E	A	M	D	O	E	Z	Ó	M	C	M	U	N	E
O	C	O	T	N	C	T	E	B	H	A	A	A	G	T
A	O	C	X	Ó	T	A	T	Í	S	B	N	L	Q	A
N	C	L	W	C	W	M	A	J	S	Á	Z	A	O	Ú
F	Í	A	V	É	I	O	L	Q	S	E	Y	Ú	X	R
Ú	O	Z	P	A	N	T	O	N	É	M	J	U	V	A
A	P	T	Ñ	L	A	U	C	Q	X	L	S	Í	O	U
D	Ñ	E	R	U	A	G	O	Ó	F	F	K	É	B	G
Ü	Q	U	K	X	Q	Ú	H	Í	M	E	H	T	P	A
B	U	Q	V	F	Z	J	C	R	M	S	H	H	X	J

Осмосмерка припремљена помоћу <https://azsopadeletras.com/>

Решење:

*	Q	*	*	*	*	*	C	*	*	*	*	*	*	*
*	U	A	*	*	*	*	*	E	*	*	*	*	*	*
*	E	C	*	*	*	*	*	N	*	*	*	*	*	*
*	T	E	A	*	*	*	*	O	*	*	*	*	*	*
*	Z	*	T	P	*	*	*	*	*	T	A	*	*	*
*	A	*	*	A	L	*	*	*	*	O	E	*	*	*
*	L	*	*	*	L	A	*	*	*	C	*	*	*	*
T	C	*	*	*	A	O	R	*	O	*	*	*	*	*
*	O	*	*	*	G	R	C	O	C	*	*	*	*	*
*	A	M	*	*	U	A	O	D	*	*	*	*	*	*
*	T	A	*	*	A	*	U	H	N	*	A	*	*	*
*	L	*	*	T	C	*	*	G	C	O	M	*	*	*
*	*	*	*	E	A	*	*	*	A	*	C	U	*	*
*	*	M	A	I	Z	T	*	*	*	J	P	*	*	*
*	*	*	*	*	E	*	*	S	A	N	A	N	A	*

Нове наде шаха

Са великим поносом истичемо изузетан успех ученика одељења 5В Константина Крутикова, који је учествовао на шаховској манифестацији „Нове наде шаха 2026“, одржаној 28. фебруара 2026. године у Београду.

У оквиру ове значајне шаховске манифестације организована је симултанка млађих шахиста против европске шампионке Теодора Ињац. У снажној и изазовној конкуренцији, Константин је показао изузетну смиреност, концентрацију и шаховско умеће, те је остварио изванредан резултат — био је једини учесник који је успео да победи шампионку Европе.

Овај велики успех потврда је његовог талента, преданог рада и љубави према шаху, а нашој школи представља посебан разлог за понос.

Спортски дан – оријентиринг

Спортски клуб АОК „Кошутњак“ организовао је спортски дан у четвртак 26.2.2026. године на Кошутњаку.

У питању је догађај у оквиру Ерасмус + пројекта финансираном од стране Европске уније под називом „О-SIGN – Спортови у природи и здрава исхрана“. Пројекат има за циљ да подстакне активности у природи кроз оријентиринг, радионице о здравој исхрани, инклузију различитих друштвених групација, једнакост полова и старосне доби. Учесници су уживали у активностима.

У потрази за благом победила је група наших ученика Кирил Дмитријев, Кирил Сребреников и Арсениј Матузков. У индивидуалној конкуренцији прво место је освојио Кирил Дмитријев.

Након овог дана оријентиринг секција је постала још популарнија.

Нови успеси у бадминтону

У суботу 31.1.2026.г. наши ученици Софија и Тимофеј Табакман освојили су прво место у својим категоријама на Светосавском бадминтон турниру у Београду. Поноси смо на своје ученике који на најбољи начин представљају Основну школу „Руђер Бошковић“ својим великим спортским успесима.

Државно првенство Србије - Алпски куп

Алексеј Трајковић, 5А освојио је прво место на Државном првенству Србије „Алпски куп“ у велеслалому, одржаном у понедељак 9.3. у Брзећу на Копаонику. Већ другу годину, Алексеј потврђује да је најбољи у велеслалому у својој категорији, возећи сигурно, брзо и са великим самопоуздањем.

ОК „Кошутњак“ - O-SiGN пројекат

Ученици наше школе 17.3.2026.г. учествовали су у такмичењу у оријентирингу. И овог пута није било изненађења када су у питању победници. Имамо нове чланове који су се први пут опробали у овом велличанственим спорту. Сва деца су добила поклончиће и уживала у овом дану.

Златна медаља у фудзалу!

Ученице Grade 6 и Grade 7 наше школе освојиле су прво место на Општинском такмичењу у фудзалу, одржаном у среду, 4.2.2026.г. У финалној утакмици оствариле су убедљиву победу против ОШ „Вук Караџић“ из Сремчице резултатом 4:0, чиме су обезбедиле пласман на Градско такмичење.

Нашу школу представљале су: Адријана Савић – капитен тима, Лола Ђокић, Ања Живковић, Елена Богдановић, Миона Митровић, Каролина Зајцева, Јања Кеџман, Магдалена Магазин, Емилија Милутиновић, Лана Поповић, Нина Вујанац, Аурора Елена Крчевинац и Сташа Лукић.

Током такмичења, тим је пратила и Леона Беговић, као члан новинарске секције.

Честитамо нашим спортисткињама на изузетном успеху, тимском духу и изванредном представљању школе, и желимо им много среће и успеха на предстојећем градском такмичењу!

Златни успех нашег ученика на међународном турниру

Наш ученик из Grade 7А Константин Џодан је учествовао на Међународном кошаркашком турниру Кошице 2026. у Словачкој. Константин је са својим тимом остварио изванредан резултат и освојио прво место у групи Пионери У12.

Честитамо Константину и његовом тиму на сјајном успеху и поносни смо што наш ученик поред академских, постиже и запажене резултате и ван школе!

Резултати Опшинског такмичења у оријентирингу

Наша школа је 7.4.2026.г. имала пет екипа на Опшинском такмичењу у оријентирингу, од којих су четири имале пласман.

Дечаци су постигли следећи успех:
 Кирил Сребреников, Вук Романдић - III место
 Марк Рилов, Данте Станић - II место
 Кирил Дмиријев, Арсениј Матузков - I место

Поносимо се и успехом девојчица.
 Лана Поповић, Валерија Рилова - II место
 Освојили смо и екипну награду – пехар прво место за узраст 5. и 6. разред.

Деца су са својима наставницама Данијелом Аранђеловић и Катарином Урошевић лепо провела и уживала на правом великом такмичењу у свом омиљеном спорту.

Руђерова оријентиринг екипа

На републичком такмичењу у оријентирингу 15.5. 2026. наши ученици су били изванредни. Кирил Д. је освојио сребрну медаљу (друго место). Двоје ученика је у првих десет, двоје у првих 20. Гимназијалци су такође показали снажљивост, вештину и брзину. Дивно искуство за све.

Градско такмичење у оријентирингу

Ученици наше школе су 16.4.2026.г. заблистали и на Окружном такмичењу. Кирил Димитријев, 7А је освојио треће место. Такође, освојено је и екипно треће место.

С поносом истичемо да су се наше девојчице из гимназије и основне школе пласирале на Републичко такмичење.

Спортски дан на Ади

Епигенетика у настави – обука за едукаторе наставника

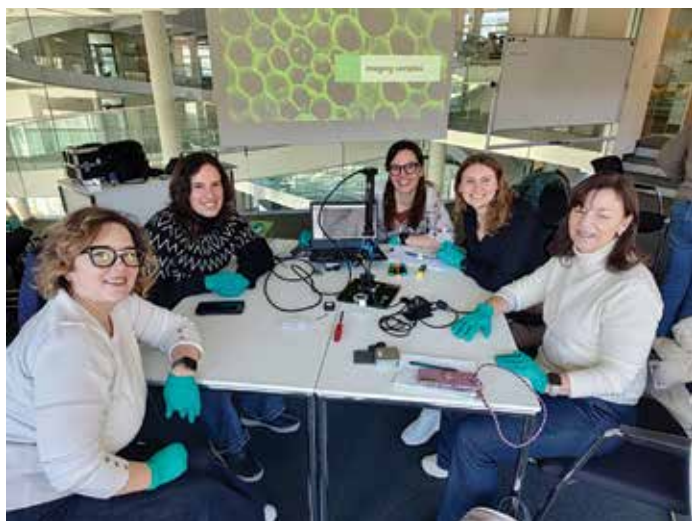
Наша наставница биологије Весна Хлавати Ширка учествовала је на обуци Епигенетика у настави, намењеном наставницима STEM предмета у средњим школама широм Европе. Обуку је организовао Тим за образовање у науци и јавно ангажовање (Science Education and Public Engagement – SEPE) при Европској лабораторији за молекуларну биологију (European Molecular Biology Laboratory – EMBL) у Хајделбергу, у Немачкој. Курс је одржан од 2. до 4. марта 2026. године на EMBL кампусу у Хајделбергу. Тродневни програм уживо пружио је учесницима детаљан увид у епигенетику: како хемијске модификације регулишу експресију гена без промене ДНК кода, улогу околине и зашто је епигенетика важна за развој, здравље и развој болести. Кроз предавања стручњака, дискусије и интерактивне радионице, наставници су се упознали са најновијим истраживањима и добили припремљене материјале за наставу.

На крају курса, наставница Весна је сертификована као EMBL Teacher Ambassador, што јој омогућава приступ EMBL connect програму. Као амбасадорка моћи ће да води радионице о епигенетици у нашој земљи, доносећи најсавременије образовање из области природних наука у учионице широм Србије.

На основу професионалног искуства стеченог у Хајделбергу, Весна се такође упознала са иновативним наставним алатима као што је Microscope in Action (MIA) — едукативни комплет који уводи флуоресцентну микроскопију директно у учионицу. MIA омогућаје ученицима старијим од 14 година практично учење у STEM областима, склапањем сопственог микроскопа и истраживањем принципа и примене флуоресцентне микроскопије. Овај комплет подржава интердисциплинарно учење, повезује биологију и физику са хемијом, технологијом, па чак и уметношћу, помажући ученицима да разумеју везу између научних истраживања и њихове примене у стварном свету. Истовремено, развија кључне вештине као што су тимски рад, комуникација и критичко размишљање, чинећи га вредним ресурсом за формално и неформално образовање.

Весна је одржала предавање на тему епигенетике код пчела и представила практичне наставне материјале, демонстрирајући активности које помажу ученицима да кроз активно учење боље разумеју сложене епигенетске концепте.

Поред инспиративног академског окружења, град има јединствену комбинацију историје и културе, са сликовитим старим делом града, чувеним Хајделберским замком изнад реке Некар и живописном међународном атмосфером обликованом присуством студената и истраживача из целог света. Ова посета не само да је обогатила њено професионално усавршавање, већ је пружио и драгоцене културне увиде и контакте који ће подржати њен будући рад у образовању из области науке.

Радионице на тему унапређивања социјалних вештина у РУР-у

Током првог полугодишта, ученици Grade 4 су имали прилике да учешћем на радионицама унапређују своје социјалне вештине. На овим радионицама они су имали прилике да се подсете шта су то социјалне вештине, зашто су оне важне, како могу да се унапређују. Откривали су своје сличности и разлике и колико је испуњеност базичних емотивних потреба важна, како долази до конфликта и на које се начине они могу решавати. Такође, бавили су се и тиме колико је важно да ситуације посматрају из различитих перспектива и како све то може помоћи да се спрече сукоби. „Чаробна формула“ коју су ученици открили током ових радионица јесте да су међусобно слушање, допуњавање, поштовање и договор кључни за добре социјалне односе и добру сарадњу.

Радионице на тему „Вешта комуникација“

Током децембра са ученицима Grade 5 су одржане радионице на тему комуникације.

Комуникација је прелепа вештина која се може учити, тренирати и унапређивати, уколико је некоме важно да боље разуме себе, да боље разуме особе у својој околини, да уочи и прихвати разлике које међу људима постоје, па и у начину како се виде, чују или како се осећају у вашем присуству.

Ученике Grade 5 је занимало како да постану вешти комуникатори и науче да јасно и гласно изнесу своје идеје и мишљење, а да умеју и да прихвате туђе, да се ставе у „њихове ципеле“ и на тај начин се боље разумеју и слажу.

На новинарском небу ништа ново

Иако смо новинари, долазимо у опасност да помислите да вам пласирамо стару вест, да не саопштавамо нешто ново. Нисте обманути, вест је апсолутно актуелна, али је већ 12 година сваког јануара са поносом представљамо – опет смо проглашени за најбољи основношколски часопис! Друштво за српски језик је сматрало да је у 2025. години наш часопис „Ђачки кутак“ заслужио прву награду на Конкурсу за најбољи основношколски часопис. Од пре пет година установљена је и јубиларна награда за најнаграђиваније школске часописе и те године смо је добили, но и ове ове године идемо по две награде – за 2025. годину и јубиларну награду.

Део новинарске секције ће са наставницом Весном, која води секцију, на Филолошком факултету примити награду 31.12.2026. год. До тада летимо на крилима славе и са вестима са доделе вас упознајемо после догађаја.

Школска слава Свети Сава

У уторак 27. јануара прослављена је школска слава Свети Сава. Драмска секција првог и другог разреда је извела представу „Златно јагње“, адаптирану причу Светлане Велмар Јанковић. Потом су ученицима додељене Светосавске награде.

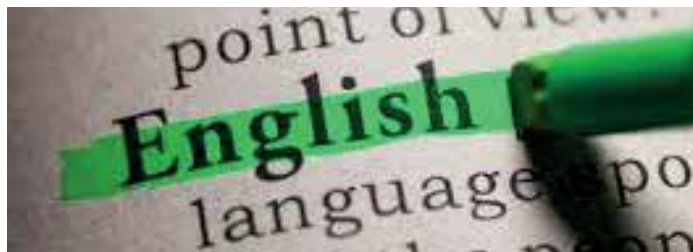
Изузетан успех наших ученика на Општинском такмичењу из енглеског језика

Са великим поносом делимо вест о сјајном успеху наших ученика на Општинском такмичењу из енглеског језика.

Ана Љубичић, 9Б (са освојеним максималним бројем поена) и Наташа Радаковић, 9Б освојиле су прво место, док је Виктор Лука Крчевинац, 9А освојио друго место.

Ови резултати потврђују њихово знање, посвећеност и континуирани рад, али су и инспирација за целу нашу школску заједницу.

Наши ученици се сада припремају за градско такмичење 15. марта, где ће поносно представљати нашу школу. Желимо им много успеха.

Награда Фондације 1%

У среду 28.1.1026.г нашии ученици Степан Закхаров 8А, Вјачеслав Костин, 6Б, Лука Васић 6Б, Лука Вратоњић 4А, Аглаја Гостева 4А и Ева Калмукова 4Б, примили су награду Фондације 1% за учешће на међународним научним такмичењима у прошлој години. Реч је о престижној награди која се додељује једном годишње и заиста нас успех наших ученика испуњава поносом.

Двоструки победници

Већ смо се похвалили успехом своје новинарске секције. У Сали хероја су наши новинари 31.1.2026. г. примили награду за 1. место за најбољи основношколски часопис прошле године, али и јубиларну награду. Ово такмичење постоји 15 година, ми се нисмо одмах укључили, 13 пута смо учествовали на њему и добили 11 награда, не рачунајући за прошлу годину. Наши новинари су пленили пажњу свих присутних својом елеганцијом и свечаним изгледом, али и наглашеним ставом колико ситуацију доживљавају као посебну. Наставници српског језика су били са њима и подржали успех новинарске секције.

Рециклажни корнер

Рециклажни корнер је креативна школска секција у којој ученици од различитих употребљених и рециклираних материјала праве нове и занимљиве предмете. Кроз заједнички рад развијају креативност, еколошку свест и одговоран однос према животној средини. Ученици уче како да старим материјалима дају нову вредност и како да на једноставан начин допринесу очувању природе. Тренутно су вредно ангажовани на изради честитки поводом 8. марта, користећи папир и друге рециклиране материјале.

Хуманитарна представа у Културном центру Чукарица

У среду, 22. јануара, у Културном центру Чукарица успешно је изведена хуманитарна позоришна представа „Ивица и Марица у потрази за Деда Мразом“, која је окупила публику и испунила салу осмесима, аплаузима и хуманошћу.

Наши млади глумци су, након одлагања представе у децембру, са великом посвећеношћу, стрпљењем и ентузијазмом изашли на сцену и показали колико труда, љубави и заједништва стоји иза овог пројекта.

Посебне похвале упућујемо свим учесницима, као и наставницама које воде драмску и музичку секцију, које су их несегично водиле, подржавале и инспирисале током припрема.

Захваљујемо и дивној публици која је својом хуманом подршком допринела да се направе новогодишњи пакетићи за децу из Свратишта, јер управо је то суштина ове представе - уметност у служби доброте.

Математика која повезује: Наша школа домаћин Општинског такмичења

У суботу, 7.2.2026.г. одржано је Општинско такмичење из математике за ученике основних школа, а наша школа имала је част да буде један од домаћина такмичења на општини Чукарица. Овај догађај био је више од самог надметања у знању – представљао је прави пример вредности које негујемо у ИБ заједници: сарадњу, одговорност, заједништво и служење заједници (community service).

Наши ученици-волонтери – основци и гимназијалци – показали су изузетне особине из IB Learner Profile-a: били су принципијелни, брижни, комуникативни и отвореног ума, стварајући подстицајну и пријатну атмосферу за све учеснике. Кроз развој АТЛ вештина као што су организација, сарадња, социјалне и комуникационе вештине, показали су како учење превазилази учионицу и постаје аутентично искуство доприноса заједници. Њихов ентузијазам, одговорност и тимски дух били су кључни за успешну реализацију догађаја и осећај добродошлице који су осетили сви гости.

На такмичарском пољу наши ученици су још једном показали да су истраживачи, мислиоци и истрајни, остваривши запажене резултате:

3. разред (Grade 4)

Миа Дедић – III место

Вера Улиашева – III место

Аглаја Гостица – похвала

4. разред (Grade 5)

Емилија Милић – II место

Сара Рашковић – III место

Андреа Стевановић – похвала

Константин Крутиков – похвала

5. разред (Grade 6)

Вјачеслав Костин – I место

Алек Вук Радојичић – похвала

6. разред (Grade 7)

Петар Милић – похвала

Валерија Рилова – похвала

Ови резултати сведоче о посвећености учењу, развоју критичког мишљења и способности решавања проблема – кључним елементима ИВ приступа образовању. Посебно смо поносни на баланс између академског успеха и активног доприноса заједници, јер верујемо да управо таква искуства обликују одговорне, самосвесне и емпатичне младе људе.

Честитамо свим ученицима на уложеном труду, постигнутим резултатима и храбрости да прихвате изазове, као и њиховим наставницима који их инспиришу да буду радознали и усмерени ка сталном напретку. Заједно настављамо да градимо заједницу у којој се знање дели, успех слави, а вредности живе свакодневно.

Хуманитарни сајам

На Дан књиге 23.4. организовали смо Хуманитарни сајам (продавали смо књиге, колаче, лимунаду). Огроман одзив ученика, запослених, родитеља у овој акцији допринео је да сакупимо велику донацију за Свратиште и Народне кухиње. Поносни смо на наше ученике који имају развијену бригу за људе којима је помоћ потребна.

Обукли смо ружичасто – изабрали смо храброст

Ове године смо Међународни дан против вршњачког насиља – Pink T-Shirt Day обележили не само једним даном, већ читавом последњом недељом у фебруару посвећеном разумевању, емпатији и одговорном понашању. Инспирисани причом која је започела у Нова Scotia кроз иницијативу Pink Shirt Day, наши ученици су показали да солидарност није само симбол ружичасте мајице, већ свакодневни избор.

Ученици као покретачи промена

Током завршних активности ученици су предлагали идеје за будуће кампање против вршњачког насиља – од тематских дана и подкаст епизода до школских изазова који промовишу љубазност и позитивно размишљање.

Обележавање ове недеље било је у правом IB духу. Наши ученици су показали да су:
 open-minded – отворени да чују и разумеју друге,
 caring – спремни да пруже подршку,
 communicators – свесни снаге речи,
 развијајући притом и снажне self-management skills кроз контролу импулса и одговорно доношење одлука.
 Ружичаста мајица је симбол.
 Али избор да будемо пажљиви, храбри и принципијелни – то је оно што заиста прави разлику!

Дан розе мајица

Сваке године, последње среде у фебруару, широм света обележава се Међународни дан борбе против вршњачког насиља, „Дан розе мајица“.

Све је почело 2007. године, када је група активиста у једној канадској провинцији покренула иницијативу након што је канадски ученик Чарлс Мек Нил у школу дошао са розе мајицом на себи и због тога претрпео ругање и вербално насиље од својих вршњака. Ученик је розе мајицу обукао у знак подршке мајци оболелој од карцинома дојке. Активисти су купили 50 розе мајица и поделили их његовим вршњацима у школи који су их носили као подршка дечаку. Ученици су почели и сами да долазе у школу облачећи розе мајице, које су тако постале симбол борбе против вршњачког насиља у школама који се широм света обележава последње среде у фебруару.

Истраживања су показала да када посматрачи одреагују у ситуацији одвијања насиља, насиље престаје у року од 10 секунди.

Овај дан смо обележили различитим активностима током школског дана. Након гледања едукативних филмова и развијања свести о разликама између непристојног понашања, намерног вређања или повређивања друге особе и вршњачког насиља, ученици су били у прилици да осликају розе мајице. Они су осмишљавали какву би поруку послали свим учесницима у ситуацији насиља, како би дали свој допринос у вршењу утицаја и спречавању ширење насиља, писањем симболичних порука подршке на нацртаним розе мајицама.

На часовима PSPE, мото активности током дана је био „Поверење и брига су супротност насиљу“.

Ученици и запослени су на овај дан у школу дошли обучени у розе мајице или са неким розе детаљем у циљу симболичне подршке и тако показали да свако од нас може да предузме акцију да спречи насиље.

Учење кроз разговор и медије

Током последње недеље фебруара ученици су гледали кратке едукативне видео-записе о вршњачком и дигиталном насиљу, а затим учествовали у вођеним дискусијама. Посебан акценат био је на питањима:

Шта заиста значи „само се шалим“?

Да ли је прослеђивање поруке или снимка облик насиља?

Како реаговати као посматрач?

Кроз отворен дијалог развијан је критичко мишљење, али и способност да се сагледа ситуација из различитих перспектива.

Речи које бирамо праве разлику.

Ученици су кроз радионице вежбали како да оштре и импулсивне изјаве претворе у неутралне, асертивне и љубазне поруке. На тај начин учили су да комуникација може да смири, а не да продуби конфликт.

Стопама Бранислава Нушића

У Културном центру Чукарица 2.3.2026.г. ученици Гимназије „Руђер Бошковић“ одиграли су хуманитарну представу Стопама Бранислава Нушића, која говори о животу нашег великог комедиографа.

Представу је режирала наставница Катарина Урошевић и замишљена је као колаж његовог живота, романа Аутобиографија, драма Сумњиво лице, Др и анегдота из његовог личног живота и дружења са великим глумицама тог времена Жанком Стокић и Љубинком Бобић.

Припремање представе са сјајном екипом је право задовољство. Глумци су дивни, ентузијастични, инспиративни, талентовани што се види по међусобној енергији на сцени.

Сав приход је усмерен Народним кухињама и Свратишту.

Међународни дан среће – мали тренуци, велика радост

У петак, 20. марта, ученици основне школе у РУР и МУР програму обележили су Међународни дан среће кроз низ инспиративних и креативних активности које су испуниле учионице позитивном енергијом.

Током дана, ученици су гледали занимљиве презентације о значају овог датума, разговарали о томе шта њих лично чини срећнима, али и промишљали на које све начине могу усрећити друге. Кроз отворене дискусије, дељење личних искустава и заједничко размишљање, развијали су емпатију, захвалност и свест о важности међусобне подршке.

Посебан део активности био је посвећен изради пригодних материјала – порука, постера и малих знакова пажње који су ширили радост и подсећали на то колико су „мале ствари“ важне. Учионице су одзвањале смехом, шалама и радозналим питањима, стварајући атмосферу у којој се учење природно преплиће са осећајем припадности и заједништва.

Обележавање Међународног дана среће још једном је показало колико је наша школска заједница посвећена неговану ИБ вредности и развијању особина као што су брижност, отвореност и комуникативност. Ученици су кроз ове активности јачали своје социјалне и емоционалне вештине, али и учили да је срећа најлепша када се дели.

Јер – срећа је у малим стварима, а у нашој школи их свакодневно стварамо заједно!

Велики успех наших србиста

Март је месец српског језика. Служи да се окренемо матерњој мелодији, да је послушајемо пажљивије и посвећеније. У последњем фебруарском дану наши лингвисти већ су почели да прослављају овај важан месец за српску културу. На Општинском такмичењу 28.2.2026.г. у ОШ „Љуба Ненадовић“ имали смо веома успешан наступ. Наиме, наша Ана Љубичић, 9Б је освојила 1. место; Милена Мишкулин и Милица Зацера, 6А, као и Константин Џодан, 7А заузели су 2. место, а 3. место Александар Пашагић и Нађа Булатовић, 6А; Леона Беговић, 7Б; Калина Ковачевић, 8Б и Андреј Ковачевић, 9А. За два поена Ленки Милићевић, 9Б измакло је 3. место. Тако да од наше 10-члане језичке посаде деветоро иду на Окружно такмичење већ 21.3.2026.г. Свака част за девојчице и дечаке, њихово знање и труд! Идемо даље!

Окружно такмичење из српског језика

Окружно такмичење из српског језика и језичке културе одржано је 22.3.2026.г. у ОШ „22. октобар“ у Сурчину.

Петаци су имали највећи изазов и обим градива и тешко им је нарочито било да се снађу у хаотичним условима у којима је одржано такмичење. А. Пашагића, Милицу Зацера, Нађу Булатовић и Милену Мишкулин похваљујемо од свега срца. Леона Беговић, 7Б има максималан број поена и 1. место, а Константин Џодан 2. место. Калина Ковачевић је освојила 3. место, а Ана Љубичић 2. место. Похвале и за Андреја Ковачевића. Чекамо сабирање резултата по Србији да видимо да ли ће Ана проћи на Републичко.

Физичко и ментално здравље

У среду 11. марта, ученици Grade 5 имали посебан и веома занимљив сусрет – интервју са докторком Вујовић, организован у оквиру припрема за Exhibition.

Током разговора ученици су дискутовали о важним темама као што су физичко и ментално здравље, добре и лоше животне навике, као и утицај дигиталних уређаја на наше свакодневно функционисање. Кроз питања која су постављали, показали су велику радозналост и интересовање за ову тему.

Докторка Вујовић је стрпљиво одговарала на њихова питања, делила корисне савете и помогла ученицима да боље разумеју како мале промене у навикама могу позитивно утицати на здравље и добробит.

Овај сусрет био је веома инспиративан за све присутне – ученици су научили много нових ствари, продубили своја истраживања и још више се мотивисали за даљи рад на својим Exhibition темама. Атмосфера је била пријатна, а сви су заиста уживали у разговору и размени идеја.

Куглање

У среду 5.3.2026. награђени ученици који су волонтирали на такмичењу из математике посетили су куглању у оквиру школске активности.

Овај одлазак организован је као награда за њихов труд, одговорност и помоћ током такмичења.

Ученици су уживали у заједничком дружењу, куглању и опуштеној атмосфери.

То је била лепа прилика да се обележи њихов допринос и додатно ојачају пријатељства међу ученицима.

StemCo међународно такмичење

Вицхеслав Костин, ученик 6Б, учествовао је на међународном такмичењу из математике StemCo и освојио бронзану медаљу! Честитамо!

Stop – Think – Choose

Посебна пажња посвећена је развоју вештина саморегулације. Ученици су увежбавали једноставну стратегију:

Стоп – Застани!

Think – Размисли о последицама.

Choose – Изабери најбољу опцију.

Ова вежба подстакла је рефлексiju о сопственом понашању – како у учионици, тако и у дигиталном окружењу.

Успешан викенд наших основаца на такмичењима!

Ученици наше школе и овог викенда наставили су традицију изузетних резултата на такмичењима из више предмета, потврђујући знање, посвећеност и озбиљан рад током целе школске године.

На градском такмичењу из енглеског језика, наши ученици остварили су сјајан успех. Ана Љубичић 9Б освојила је прво место, док су Наташа Радаковић 9Б и Виктор Лука Крчевинац 9А освојили друго место. У својој категорији сва три ученика остварила су пласман на Републичко такмичење!

Успех није изостао ни на општинском такмичењу из историје. Виктор Лука Крчевинац 9А освојио је друго место, док је Леона Беговић 7Б освојила треће место, уз други највећи број бодова у општини.

На општинском такмичењу из биологије наши ученици су такође остварили одличне резултате. Леона Беговић 7Б освојила је друго место, док је Виктор Сировец 8А освојио треће место – и обоје су остварили пласман на градско такмичење.

На општинском такмичењу из физике прошлог викенда ученик Виктор Сировец 8А освојио је 2. место а ученица Јанина Назаренко 9А 3. место.

Честитамо нашим ученицима на изузетним постигнућима, као и наставницима који су их припремали и подржавали.

Желимо им пуно успеха и на наредним нивоима такмичења!

Изванредни успеси наших ученица на научним такмичењима

У суботу, 18. априла 2026. године, ученица шестог разреда Леона Беговић остварила је изванредан успех освојивши прво место на Олимпијади одрживог развоја у конкуренцији ученика од шестог до осмог разреда. Такмичење је обухватало израду научног рада на тему „Природа наспрам пластике“ и решавање мултимедијалног теста. Захваљујући одличним резултатима у обе области, Леона се пласирала на светски ниво такмичења, који ће бити одржан у септембру на Балију у Индонезији.

На истом такмичењу успешно је учествовала и ученица Аурора Крчевинац, која је освојила специјалну награду за научни рад „Спасвање пчела: Мали помоћници за планету“, чиме је додатно потврдила квалитет свог рада и залагања.

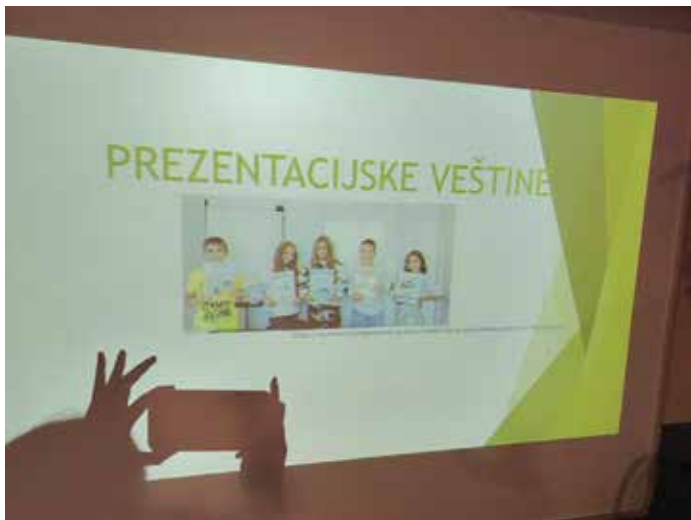
Низ успеха настављен је и само недељу дана касније. На регионалном такмичењу из биологије одржаном 25. априла 2026. године у Винчи, Леона је освојила друго место у категорији ученика шестог разреда, потврдивши још једном своје изузетно знање и посвећеност природним наукама.

Поносни смо на успехе наших ученица које су својим знањем, трудом и посвећеношћу представиле школу на најбољи могући начин. Честитамо Леони и Аурори и желимо им много успеха у даљем раду и будућим такмичењима

Презентацијске вештине

У оквиру припреме за предстојећи Exhibition, ученици Grade 5 су имали прилике да се упознају са презентацијским вештинама кроз радионицу са РУР психолошкињом. У оквиру ове радионице рађена је психолошка припрема уз обраћање пажње на све вербалне и невербалне знаке у комуникацији који су важни приликом преношења поруке публици. Како је сем самог садржаја који ће презентовати од изузетне важности и добра припрема, ученици ће се у завршној фази кроз увежбавање својих презентација добро припремити за сам дан Exhibition-а. Желимо им пуно успеха!

Друштвено корисни пројекат наше ученице Леоне Беговић, 7Б за Светску олимпијаду из биологије

АТЛ вештине на делу: решавање конфликта кроз језик

На часу енглеског језика за ученике Grade 7 одржан је инспиративан огледни час под називом „Fix It, Don't Fight It!“, који је на разигран и интерактиван начин спојио учење језика са стварним животним ситуацијама. Кроз динамичне активности, ученици су развијали своје комуникационе вештине, богатали вокабулар и вежбали функционални језик потребан за изражавање емоција, решавање неспоразума и изградњу здравих односа. У духу ИБ приступа, час је подстакао развој АТЛ вештина попут сарадње, комуникације и социјалних вештина, док су ученици показали особине профила ученика као што су caring, open-minded i communicators. Посебан акценат стављен је на повезивање наученог са свакодневним ситуацијама – од школских несугласица до онлајн комуникације – уз фокус на одговорно и емпатично деловање. Као завршни задатак, ученици су осмислили креативне „rease cam-aign“ поруке, показујући спремност да препознају проблем, али још важније – да понуде решења и покрену позитивне промене у својој заједници. Овај час још једном је показао да учење језика превазилази учионицу – оно постаје алат за разумевање, повезивање и деловање.

Руђер фест

Традиционална школска манифестација „Руђер фест“ која представља је демонстрацију експеримената, дејче креативности, учења и знања из области науке, уметности, културне баштине и спорта, одржана је у четвртак 21. маја у нашој школи.

У жељи да увек будемо бољи и другачији, Руђеров фест сваке године уводи по неку новину. Наши посетиоци уживају у интересантно постављеним штандовима, демонстрацији експеримената из свих научних области, физике, хемије и биологије. Наравно, трудимо се да будемо и хумани. На штанду Design-a (ReUsED Hub-a) који је био хуманитарног карактера, јер су се уметничка дела и предмети којима је дата поновна употребна вредност продавали, прикупљена су новчана средства која ће бити уплаћена Нурдору. Организована је и хуманитарна продаја колача за помоћ малој Даници.

Захваљујемо свима који су и ове године били са нама, видимо се и следеће године на „Руђер фесту“.

Резултати Мислише и Кенгура

Наши ученици су у марту учествовали на националном математичком такмичењу „Мислиша“ и међународном математичком такмичењу „Кенгур без граница“. Циљ такмичења је популаризација математике, развијање интересовања код што већег броја ученика и њихово мотивисање да математику уче са задовољством (кроз решавање лепих и занимљивих задатака) и развијање математичких способности ученика. Мото такмичења је: Математика за све! Наши ученици су остварили су сјајне резултате.

Резултати МИСЛИШЕ:

Граде 4: Аглаиа Гостева - 1. место (пласирала се на републичко такмичење, на ком је освојила похвалу), Вера Улиасхева - 3. место, док су похвале освојили: Миа Дедић, Миа Ђурић, Анна Закхарина, Еммануел Цветковски.

Граде 5: Сара Рашковић 3. место, док су похвале освојили: Екатерина Назаренко, Вук Пајковић, Нађа Пендић.

Граде 6: Милица Зацера - 2.место, док је похвалу освојио Лука Васић

Граде 7: Петар Милић - похвала

Граде 9: Андреј Ковачевић – похвала

Резултати КЕНГУРА:

Граде 4: Миа Дедић - 3. место (пласирала се на републичко такмичење, навијамо за њу 7. јуна у Крагујевцу у финалу), док је Вера Улиасхева освојила похвалу.

Граде 5: Вера Деркацхева, Софииа

Табакман, Сара Рашковић, Екатерина Назаренко - похвале

Граде 6: Лука Васић - похвала

Граде 8: Маргарита Никифорова - похвала

Браво за наше математичаре!

Наша Изложба, од идеје до успјеха

Сваке године ученици 4.разреда организују Изложбу, а ове године је дошао ред на нас.

Прије него што смо почели, морали смо пажљиво да размислимо и да одаберемо тему о којој ћемо истраживати. Прва недјеља је многим изгледала лагано, али заправо није била. Чинило се као да траје бесконачно јер је била најтежа. Друга, трећа и четврта недјеља биле су ми занимљивије, јер смо тада прикупљали информације. Када је дошла пета недјеља, почело је узбуђење око израде плаката. Учитељице су знале да бисмо споро и неуредно писали, па смо зато штампали текст и слике. Када смо стигли до шесте недјеље, неки су мислили да неће успјети, а неки, попут мене, вјеровали су у себе.

Када смо завршили са презентовањем, осјећала сам се веома поносно, јер се сав наш труд исплатио. На крају је то био велики успјех, праћен многим похвалама.

Андреа Тишма, 5Б

Ученици 4А разреда са великим интересовањем и узбуђењем пратили су овогодишњи Exhibition / Изложбу који су припремили њихови другари из Grade 5. Овај догађај оставио је снажан утисак на њих, како због разноврсних тема, тако и због труда и знања које су старији ученици показали.

Посебно су их инспирисале акције које имају стварни утицај на заједницу, попут дигиталног детокса, прикупљања новца за превремено рођену децу, као и промоције здраве исхране. Ученици су истакли да су кроз презентације научили много нових и корисних ствари – од тога како видео-игре попут Robloxa и Mine-crafta имају своје добре и лоше стране, до занимљивих чињеница као што је терапијски утицај коња или постојање банака хране. Неки су чак научили и практичне вештине, попут превривања ране. Exhibition/Изложба је за њих био не само занимљив 😊 и леп доживљај, већ и важна лекција о томе како треба да изгледа добра презентација, тимски рад и организација. Посебно су похвалили разноврсност тема које су обухватиле науку, уметност, спорт, дигитални свет, здрав живот и природу.

Млађи другари су истакли да их је овај догађај додатно мотивисао и обрадовао, јер знају да их следеће године очекује исти изазов. Са радношћу и узбуђењем ишчекују прилику да и сами учествују у Exhibition / Изложби, богатији за нова знања и инспирацију коју су добили.

На крају, упутили су искрене честитке својим старијим другарима: похвалили су њихов труд, креативност и посвећеност, уз поруку да наставе да буду једнако успешни. Захвални су им што су им приближили многе теме о којима раније нису знали и што су им помогли да се припреме за сопствени Exhibition.

БРАВО! НАСТАВИТЕ ДА БУДЕТЕ ВРЕДНИ, САМОСТАЛНИ И ПУНИ ЛЕПИХ ИДЕЈА! (Луција Ускоковић)

БАШ СТЕ СЕ ЛЕПО ПОТРУДИЛИ! УЖИВАЈТЕ! НАДАМ СЕ ДА ЋЕТЕ УРАДИТИ ЈОШ ПУНО ПРОЈЕКТА КАО ШТО ЈЕ БИО ОВАЈ. (Аглаја Гостева)

ЛЕПО СЕ ПРОВЕДИТЕ ТАМО ГДЕ ИДЕТЕ СЛЕДЕЋЕ ГОДИНЕ 😊 ХВАЛА ШТО СТЕ НАМ ПРЕЗЕНТОВАЛИ СВОЈЕ ЗНАЊЕ НА ТАКО ЛЕП НАЧИН. (Миа Ђурић)

БАШ СУ ВАМ ДОБРИ ПОСТЕРИ! (Полина Колцова)

СВЕ ЈЕ БИЛО ОДЛИЧНО! АКО НЕШТО МОЖДА И НИЈЕ, БИЋЕ БОЉЕ У СЛЕДЕЋЕМ РАЗРЕДУ. МОЖЕТЕ ВИ ТО! (Емануел Цветковски)

САМО НАСТАВИТЕ ДА ОВАКО ДОБРО ПРАВИТЕ ПРЕЗЕНТАЦИЈЕ И ПОСТЕРИ! (Магдалена Урошевић)

БУДИТЕ УСПЕШНИ И У НАРЕДНИМ РАЗРДИМА! (Лука Вратоњић)

МНОГО СТЕ НАМ ПОМОГЛИ ЗА СЛЕДЕЋУ ГОДИНУ! (Урош Палибрк)

ОВАЈ ПРОЈЕКАТ ЈЕ БИО ВЕОМА ЕНЕРГИЧАН! ПРЕЗЕНТАЦИЈЕ СУ БИЛЕ ФАНТАСТИЧНЕ! (Аника Костић)

Trabalenguas

У петак, 22. маја, у Институту Сервантес у Београду, одржано је такмичење у изговарању брзалица на шпанском језику - Trabalenguas.

Такмичење је организовано за три категорије. Првој припадају ученице и ученици нижих разреда основне школе, и они су ревијално рецитовали брзалице. Другој категорији припадају ђаци виших разреда основне школе, којима су насумично додељиване брзалице. Оцењивале су се тачност и тачност у изговору. Трећој категорији припадају средњошколци и средњошколке, чији је задатак био нешто сложенији. Наиме, они су у тимовима осмишљавали нове брзалице, а критеријум оцењивања је, између осталог, подразумевао креативност, иновативност, језичку тачност и смисленост.

Ово такмичење је почело да се одржава 2018. године, а настало је као волонтерски подухват Удружења професора шпанског језика Србије, Филолошког факултета Универзитета у Београду и Института Сервантес. Овогодишњи жири чиниле су професорке Филолошког факултета, Ана Јовановић и Ивана Вучина Симовић, као и шефица за наставу Института Сервантес, Ана Регилџо.

Ученик наше школе, Вукашин Ивановић, из Grade 6, својим беспрекорним изговором, познавањем шпанске прозодије и сталоженошћу, заслужено је освојио прво место у другој такмичарској категорији. ¡Enhorabuena, Вукашин!

Бисери

„Марков гроб нема обележје да га Турци не би из **светње запалили**“, пише Наталија, 7Б. (читај: освете)

„У описној песми „**Поподне**“ приказан је морски острвски пејзаж“, каже Хелена, 8Б. (читај: Подне)

Наставница Весна постави питање Андреју, 7Б у вези са приповетком „Јаблан“. Изненађен и замишљен, Андреј се смешка и моли наставницу да му понови питање. Наставница се шали и каже да нема потребе да га понови јер је питање поставила јасно, гласно и разговетно. Андреј још једном шармантно покушава да изнуди понављање питања, док наставница остаје при своме. Јаша, у жељи да помогне другу, каже: „Наставнице, молим Вас, поновите питање Андреју. Ви тако лепо, јасно, гласно и разговетно постављате питања да ми то желимо још једном да чујемо!“

„**Усаочио** сам се са тим“, каже Лука, 8Б. (читај: суочио)

„Не могу да се јурим са њим **по напољу**!“, жале се Анђела, 9Б.

„Ја сам **отпамтила** Ваше папире“, жали се Леона, 7Б. (читај: заборавила)

„Која је његова титула?“, пита наставник Деки. „**Црквовод**“, одговара Леона, 7Б.

„Откуд ти да играш одбојку?“, пита наставница Весна Андреја, 9Б. „**Одучавам** их!“ (читај: обучавам)

Хана, 8Б пише у једном саставу из српског језика и књижевности „... да упознамо свет око нас...“ Наставница Весна је исправља и каже: „Око себе, Хана, то је правилна употреба заменице за свако лице.“

Бисери првака

Исецци из најлепшег дела посла, из разговора са предшколцима, током тестирања.

П: **Шта би радио када би видео да из комшијине куће излазе густе облаци дима, а ти знаш да он није код куће?**

Д: Запушио димњак.

П: Зашто би запушио димњак?

Д: Да не би излазили огромни облаци из њега.

(*Боље спречити него лечити*)

П: **Шта би урадио када би пронашао нечији изгубљени новчаник у продавници?**

Д: Ставио бих негде где сви могу да га виде и да препозна да је његов.

(*Верујем да ће се све само од себе решити*)

П: **Шта ради наш желудац?**

Д: Служи да пије воду.

(*Сваког јутра прво обрадујте свој желудац чашом воде. Храна може и да сачека*)

П: **Зашто је важно прати лице и руке?**

Д: Да будеш леп и здрав!

(*Лепота је пола здравља*)

П: **Зашто куће имају прозоре?**

Д: Ако им је вруће да отворе или да баце храну птичицама.

(*А замислите само како бисмо хранили птичице да напољу није вруће*)

П: **Зашто људи морају сваког дана да иду на посао?**

Д: То је битно.

П: Шта је битно?

Д: Да ураде посао.

П: И када ураде посао?

Д: Врате се кући.

(*Битно је радити, битно је вратити се кући. За све остало ту је ваша банка*)

П: **Зашто аутомобили имају регистарске таблице?**

Д: Да би се знало да није лопов.

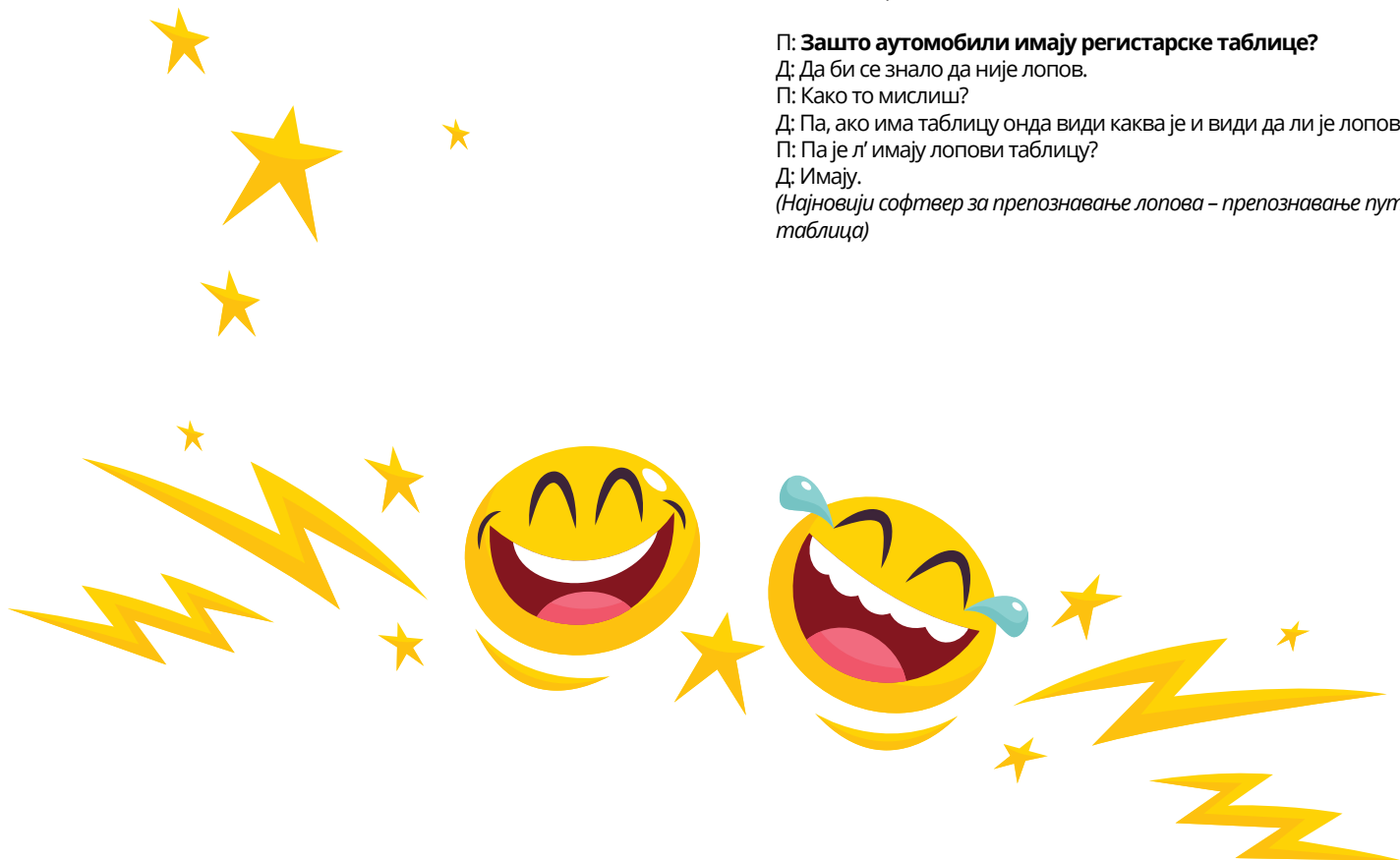
П: Како то мислиш?

Д: Па, ако има таблицу онда види каква је и види да ли је лопов.

П: Па је л' имају лопови таблицу?

Д: Имају.

(*Најновији софтвер за препознавање лопова – препознавање путем таблица*)

П: Наброј ми четири државе са којима се граничи Србија.

Д: Русија, Мађарска, Канада, Швајцарска.
(Србија је свет)

П: Шта би урадио када би пронашао нечији изгубљени новчаник у продавници?

Д: Наћи ћу.

П: И када га нађеш?

Д: Откључаћу нешто што он није могао.

(Само мало магије и ћирибу-ћириба, ево вашег новчаника)

П: Шта би радио када би видео да из комшијине куће излазе густе облаци дима, а ти знаш да он није код куће?

Д: Махао бих.

(Ово је догађај које се не сме пропустити. Маши)

П: Зашто аутомобили имају регистаске таблице?

Д: Када се зауставе морају да то оставе да не би се сударили.

(Ја уопште не знам зашто их зову регистаске таблице уместо да их лепо назову безбедносне таблице)

П: Шта ради наш желудац?

Д: Он мути што ми поједемо.

(Заборавите на миксер, све ће то желудац сам да измути)

П: Зашто аутомобили имају регистарске таблице?

Д: Ако су нешто урадили, полиција не зна, нису платили паркинг и плате казну.

(Ви мислите да полиција не зна, али полиција има вашу слику, тако да будите пажљиви када нешто радите)

П: Шта ради наш желудац?

Д: Када једеш пуно слаткиша, он ће почети болети.

(Желудац неће моћи варити, слаткише смањити)

П: Зашто не смемо да се играмо шибицама?

Д: Опасне су, може да те удари у око и идеш у болницу.

(Нова вежба за фину моторику: заборавите пластелин, вежбајте паљење шибица како вам не би завршиле у оку)

П: Шта би урадила када би пронашла нечији изгубљени новчаник у продавници?

Д: Да га не дирам, зато што је то нечији и сетиће се и вратити да узме.

(Ко верује, нема шта да брине)

П: Зашто аутомобили имају регистарске таблице?

Д: Ако не зна где је пут онда погледају и куцају адресу.

(Ако не знаш где да треба да идеш, ослони се на своју регистарску таблицу.)

П: Зашто је важно одржати дато обећање?

Д: Зато што смо обећали.

П: А шта ће бити ако не испунимо, а обећали смо?

Д: Порасте нос.

(Пиноккио, видим те)

П: Шта ради наш желудац?

Д: Меша храну у кашу.

(Што бисте куповали овсене каше, када имате инстант желудац)

П: Зашто људи сваког дана морају да иду на посао?

Д: Да би били, да не би само седели код куће и да би били мудри.

(Филозофија је мајка свих послова)

П: На којој страни света залази сунце?

Д: Пред пролеће иде до висине, дуго стоји и после зађе и после буде мрак.

(Позната је чињеница да сунце залази само кад дође пролеће, пре тога само дуго стоји горе)

П: Шта би радио када би видео да из комшијине куће излазе густе облаци дима, а ти знаш да он није код куће?

Д: Али само кад сунце сија на воду, излазе мање капљице, има облак и падне киша и он треба да носи кишобран.
(Кишобран као обавезан део опреме ватрогасаца)

П: Зашто аутомобили имају регистарске таблице?

Д: Да знају азбуке?

П: Ко треба да зна азбуку?

Д: Да науче азбуку чике.

(Не можете постати саобраћајни полицајац без научене азбуке јер нећете знати да прочитате регистрације)

П: Зашто куће имају прозоре?

Д: Да се излуфтира.

П: Да ли постоји још неки разлог?

Д: Да идемо напоље и да се играмо.

(Пречицом до парка)

П: Зашто не смемо да се играмо шибицама?

Д: Није по правилима.

П: Како то мислиш?

Д: Може бити крви или да се повредиш.

(Упутство за употребу шибица: није за игру, може бити крви)

П: Зашто људи морају сваког дана да иду на посао?

Д: Да зараде паре и здраво је да учиш.

(За посао је битно да будеш у балансу)

П: Шта ради наш желудац?

Д: Ставља храну унутра и одатле иде у тоалет.

(Наша унутрашња фабрика за прераду хране)

П: Зашто куће имају прозоре?

Д: Ако је хладно да га затворимо?

П: Да ли постоји још неки разлог?

Д: Да ветар не одува папире.

(Упозорење: не држати папире поред прозора, ветар може да их одува)

П: Шта ради наш желудац?

Д: Одређује колико нам хране треба, колико нам не треба и исто

колико нам воде треба и колико нам не треба.

(Инструмент за прецизно мерење потреба)

П: Шта би урадио када би изгубио лопту неког свог друга?

Д: Почео бих да је тражим и ако је не бих нашао, звао бих хеликоптер пошто он лети јако високо и све види и рекао бих му да лети јако ниско да видимо лопту.

(Нова услуга у вашем граду: Хитна хеликоптерска служба за проналажење изгубљених лопти)

П: Шта би урадио када би кроз свој прозор видео да из комшијине куће излазе густе облаци дима, а ти знаш да он није код куће?

Д: Дошао у помоћ.

П: Како би помогао?

Д: Узео фен и одувао.

(Нови херој спасава комшијску кућу у пламену: Фено-мен)

П: Зашто је важно одржати дато обећање?

Д: Рекао си му то, обећање значи задња шанса.

П: И ако не испуниш то што си обећао?

Д: Ићи ћеш у пакао.

(Можете ли ми мало више рећи о томе какви су морални ставови данашњих предиколаца)

П: Зашто је важно одржати дато обећање?

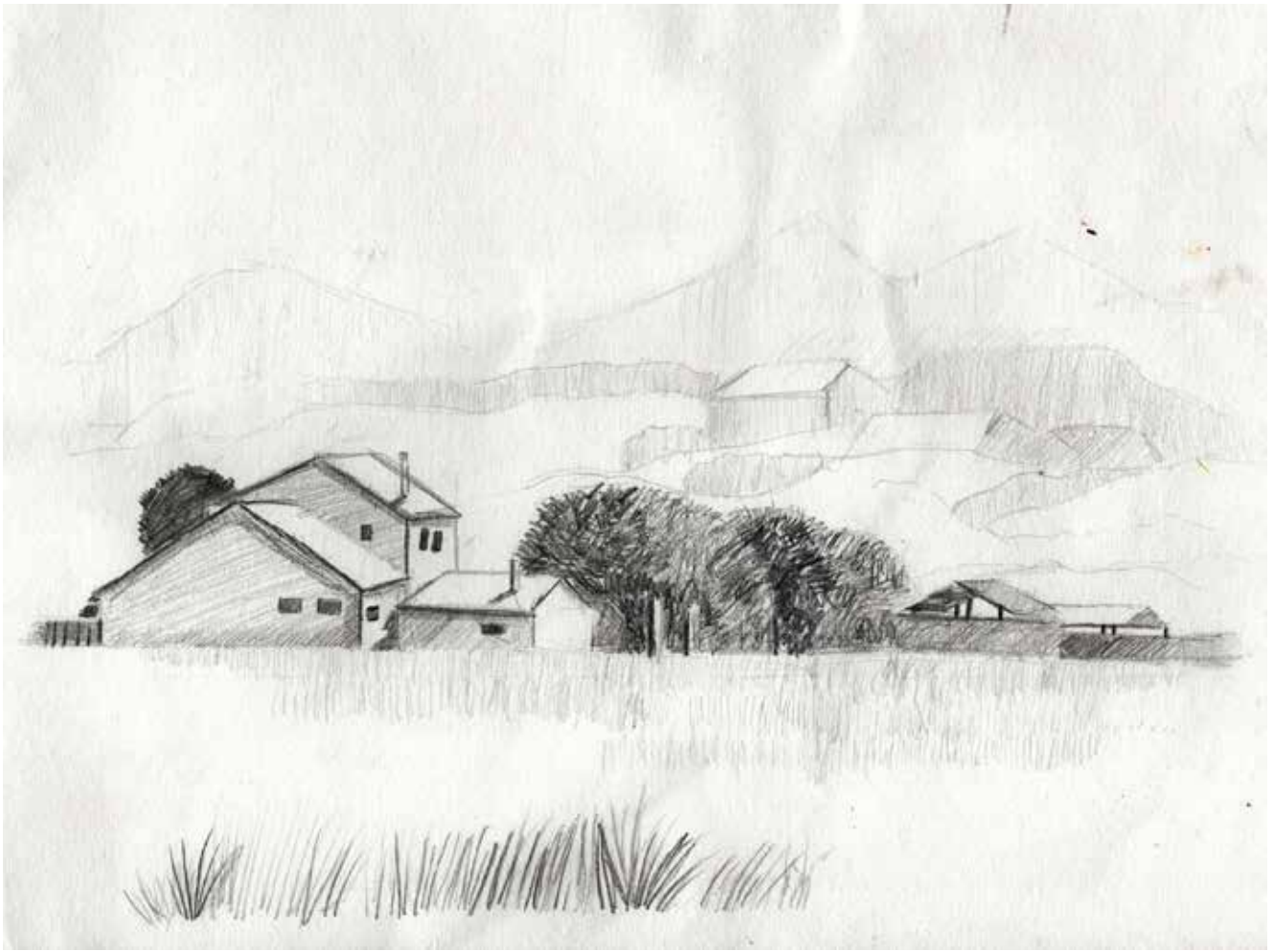
Д: Зато што ако мама каже да идем у продавницу да бих ми средила моју собу.

П: И шта ако мама не испуни то обећање?

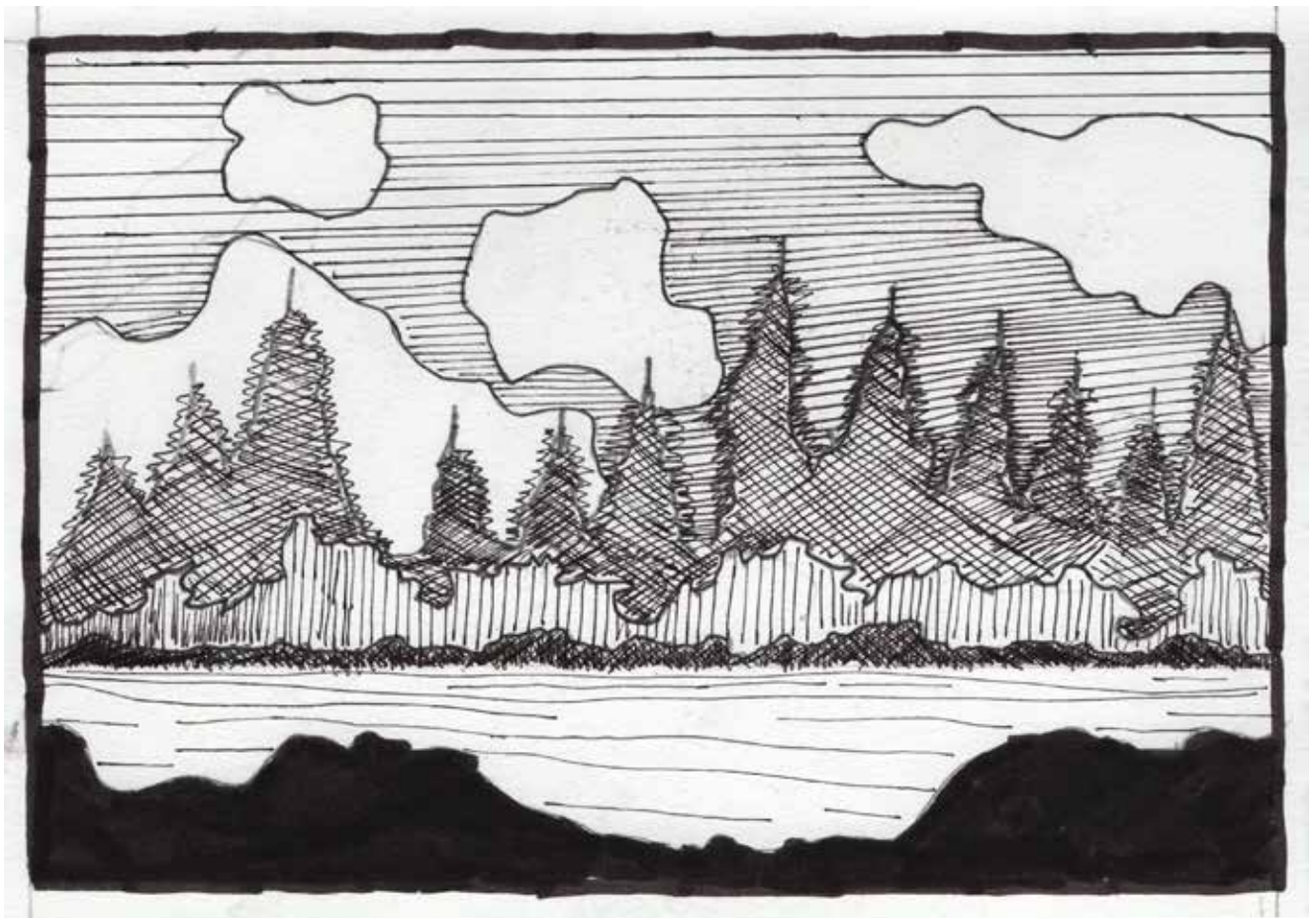
Д: Можда можеш да позовеш тату у помоћ.

(Увек треба имати план Б ако мама не испуни обећање)

Припремила психолог Данијела Андрејић

Арсенј Матузков 7А

Арсенј Матузков 7А

Сад знам, ловићу своје снове

Не бих могла да будем ловац. Њихов циљ је уловити плен и хвалити се тиме. Бити ловац може бити и фигуративно схваћено. То значи бити ловац на своје снове. Ја сам тај фигуративни ловац, јер сад знам, ловићу своје снове.

Мислим да је свако рођен да буде ловац, на неки начин. Неки то не желе да искористе, баш штета. Можда се плаше, али ја мислим да је неодважно бити уплашен. Гледајте то са друге стране, у буквалном смислу. Плен се плаши ловца, а у сваком смислу, ми смо ти који су ловци. Зашто би се плашили лова на снове, кад су они ти који би се требало да се плаше нас. Мој сан је да будем успешан адвокат који ће се увек изборити са правду недужних, а оптужених, оних који су одбачени и неприхваћени. Верујем да могу уловити тај сан, само прво морам бити вешти ловац. У почетку изгледаће као да тај сан бежи од мене, као да се удаљава, сваким мојим покретом чини се све невидљивијим, али није до њега. До мене је. Нисам довољно вешта. Нисам искусна. Сваки неискусни, млади ловац некада промаши свој плен, можда чак и више пута него што погоди, али када га погоди, осећа се као да је све испунио. Крене да се хвали тиме, мисли да је постао вешт. Све до следећег промашаја. Тако је и са ловом на снове. Никада није лако, додуше, сваком је своја мука најтежа, свако потцењује туђе поступке, све, сем свог, док и њему не постане тешко. Тада превладава страх. Лов је један бескрајан циклус који се понавља. Циљ је увек ту, али људи увек желе више, боље.

Ловци су често племенити, али и незасити. Често се плаше својих снова, а увек желе више. На крају свега, живот је лов, наши снови су плен. Ја сам ловац.

Наташа Радаковић, 9Б

Елизавета Горина 8А

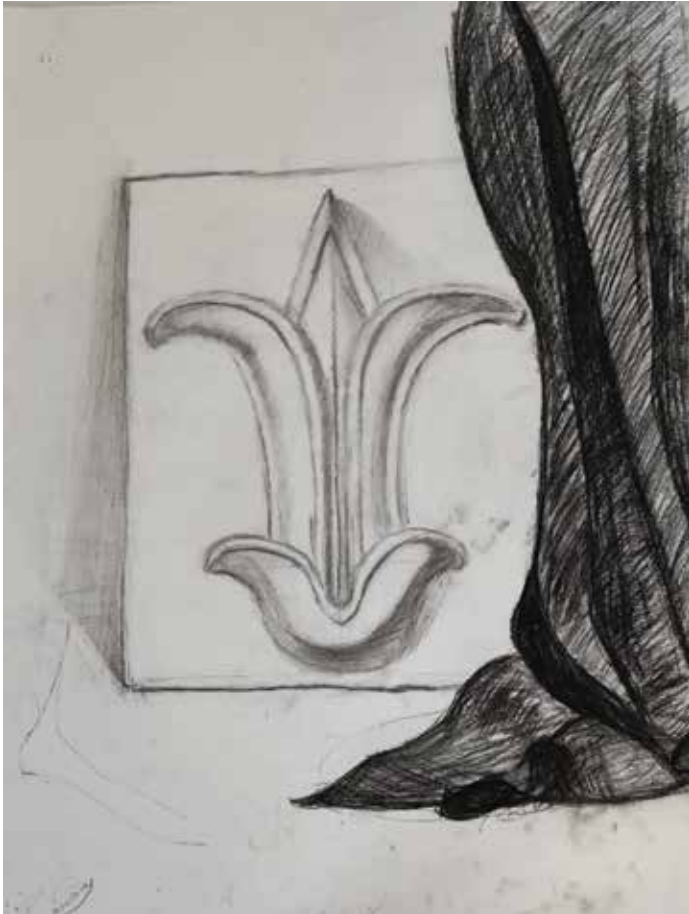
Елизавета Горина 8А

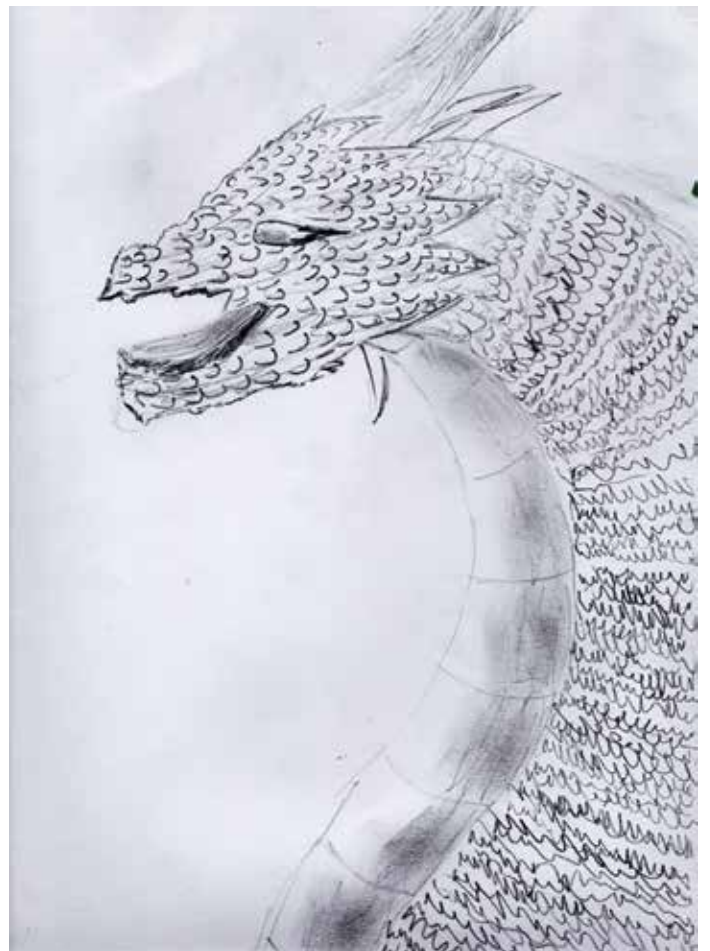
Мирослава Марленко 8А

Мирослава Марленко 8А

Мирослава Марленко 8А

Вук Пајковић 5А

Наташа Радаковић 9Б

Кад се сретнемо поново и сетимо старих дана

Крај осмог разреда је дошао много брже него што сам очекивала. Док седимо у учионици и гледамо једни у друге, тешко је поверовати да ћемо ускоро кренути различитим путевима. Свако од нас ће уписати неку другу школу, стећи нова пријатељства и имати нове обавезе, али успомене које смо заједно створили остаће заувек.

Често размишљајем о томе како ћемо се једног дана можда поново срести. Вероватно случајно на улици, можда на годишњици матуре или у нашем старом крају. Видим нас како стојимо заједно и смејемо се истим оним шалама које смо некада причали у школи. Надам се да ће поред мене стајати мој друг Матеја и моја другарица Далина и да ће све бити као пре. Иако ће проћи много времена, сигурна сам да ћемо се препознати по изразима лица и начину на који причамо једни са другима. Сетићемо се свих тренутака које смо прошли заједно, свих контролних задатака због којих смо бринули, свих одмора на којима смо покушали да обновимо градиво за те контролне и несташлука због којих су нас наставници стално опомињали. Можда ћемо причати о свим екскурзијама, заједничким фотографијама и тренуцима када смо се увек налазили једни другима на услузи. Верујем да ћемо се тада смејати свим стварима које нам сада делују озбиљно и тешко. Најлепше пријатељство је оно које никада не може бити промењено утицајем времена. Баш из овог разлога, верујем да ћемо, без обзира на то где нас живот одведе, увек памтити дане које смо провели заједно. Матеја, Далина и ја највероватније више никада нећемо сваког дана седети у истој учионици, делити иста мишљења и причати исте шале, али ће део нашег детињства увек остати повезан са нама.

Када се поново сретнемо и сетимо старих дана, схватићемо колико нам је овај део живота заправо био леп и колико су пријатељства из основне школе драгоцене. Тада ћемо знати да успомене које смо створили никада неће избледети, већ ће заувек остати да нас подсети на најлепше дане које смо провели заједно.

Елизавета Горина 8А

Наташа Радаковић, 9Б

Луција Жепинић 8Б

Волим баш зато што је тешко

Молим вас седите и опустите се док вам причам о свом животу. Зовем се Андреј, живим на селу и овде имам своју фарму. Доста сам стар, имам 88 година и неколико пријатеља овде.

Мој дан је доста напоран, заправо, будим се у шест ујутру тачно када сунце крене да обасјава моју лепу и скромну кућу. Тада водим своје краве и овце на пашњак, доста је тешко да пазим на сваку овцу и краву да не одлутају у шуму па да је вук поједе као да је једна од мојих животиња Црвенкапа. После неких два сата их враћам на фарму. Потом идем код кокошака у кокошињац да покупим јаја ако су их уопште и снеле. Кад покупим сва јаја, пажљиво их ставим у корпу и однесем у кућу и искористим два до три јаја за кајгану, да знате - јако је укусна кад су јаја тако свежа и нова. Онда се одморим неко кратко време, припремим се и кренем да музеј краве.

Напорно је зато што су моје краве још јако живахне, за разлику од мене који сам још пре дуго времена изгубио своју ватру. Има још ствари које ми дају вољу да живим и не одем у пензију, а једна од тих ствари је мој пас овчар. Он је најсрећнији, најлепши и најбољи пас ког ћете упознати. Али да не причам о њему превише. Кад помузем краве, узмем већину млека и кренем да правим млечне производе попут сира, кајмака, понекад и сладолед, ако је лето. Док чекам да се производи направе, узмем остатак млека и јаја и лепо и нежно их утоварим у свој ауто и одем у град. Тамо је једна огромна пијаца где ја продајем храну које ми животиње дају. Ту останем до осам увече, и полако се враћам кући и онда проводим остатак свог дана са својим псом. Дан ми је доста напоран, поготово за некога мојих година, али ја уживам у томе, то ми доноси забаву и радост. Мој омиљени дан у недељи је субота јер ме тада посећују деца и унуци и то ме много радује толико да не могу да издржим ту срећу. Идем на пецање са својим сином, који има 49 година, и унуком, који има 19 година, и одлично се проводимо, понекад уловимо и по десет риба.

Дошао сам до закључка да могу да урадим све, само док то волим, радим с љубављу и док ми је стало до тога. Понекад, када погледам у звезде ја себе замислим као краља, а своју фарму као царство.

Андреј Поповић, 7Б

Моја плава звезда

Плава звезда, јарка, сјајна, али такође попут звезде Северњаче; увек ту за тебе, да те води и бодри даље кроз живот. Воли те као нико други, на неки свој диван начин.

Моја плава звезда се мења из дана у дан. Ипак, једна увек остаје ту, можда закопана, или запакована у некој кутији, али, наспрам свега, увек је ту, попут одјека. То је за мене ваздухопловство. Од малих ногу задивљена сам авионима, пилотирањем, Ту велику љубав сам вероватно наследила од тате и деде. Тако бих ја постала трећа генерација која би се тим послом бавила. Одувек сам волела да правим папирне авионе, гледам у њихове макете, и, наравно, да их гледам. Свему се томе дивим код њих. Међу најинтересантнијим стварима ми је проучавање разних типова авиона – њихова варијабилност, АТР-ови па све до боинга, дизајна авиона, изгледа авиона у разним компанијама. Ја бих највише волела да управљам 747 или 767 или Ербасом 3+7/ 380.

Али да се вратимо у садашњост, а остварење тог сна зависи од школовања и успешности моје. Кад све то завршим, кренула бих у неку ваздухопловну академију. Још увек нисам сигурна у којој држави, али за то има времена. Када завршим тамо школовање, запослила би се у некој компанији у Европи, али да поседује боинге у својој флоти. Волела би да летим летове средње дужине, ни предалеко, али ни преблизу, али то ми није претерано битно. Након рада тамо, постала бих професорка летења и авиоконтроле. Помагала бих људима да остваре своје снове и угуђивала будуће генерације ваздухопловства у све магије и чуда које летење има. Дар је имати неку плаву звезду. Ја ћу до своје долетети.

Леона Беговић, 7Б

Филип Тешић 8Б

Хвала ти, Мали Принче, што си ме томе научио

„Мали Принц“ је по мом мишљењу једно чаробно и мудро дело које може само геније да напише. Ово дело ми је отворило очи на много начина и успело да ми дочара како је бити у туђим ципелама. Било ми је јако тешко да нађем само један разлог зашто да се захвалим Малом Принцу и његовом писцу за много ствари, али сам преломила и бирам да говорим о томе како је имати најбољег пријатеља на неколико дана и онда уследи расстанак. На почетку књижевне стварности овог дела, пилоту се поквари авион и падне у пустињу Сахару. Одједном, он види Малог Принца, дечака који му тражи да му нацрта овцу. После читања овог дела, схватила сам да је он једина особа која је била ту поред њега да му помогне да не буде толико тужан је он. Током боравка пилота у Сахари, они су били нераздвојни - истраживали су заједно, причали један другом разне ствари и то је најважније, били су ту један уз другог у сваком тренутку, био тај тренутак тужан или срећан. Мали Принц је био ту уз пилота када му је било најтеже и пилот је смиривао Малог Принца у наручију причајући му да ће све бити у реду. То је оно што је најлепше у књизи, повезаност између Малог Принца и пилота као оца и сина. Оваква ствар је потребна скоро свакој породици, нарочито у савременом свету. Потребно је више љубави и слободе да се нађемо једни другима када је најтеже. Када је неко у тешком периоду свог живота, треба да има некога ко ће да загрли и да се осећа сигурно у рукама те особе. Овај део књиге је веома значајан и научио ме томе да људи који се први пут виде, могу постати као мајка и дете, у овом случају као отац и син. Наравно, у сваком односу постоји и нешто лоше, као и околност када пилот поправи авион и спрема се да оде из Сахаре. Принц жели да се врати на своју планету, где се налази његов свет, његова ружа. То ми је отворило очи за важну истину да човек није крив ако ако нека особа воли више некога другог. Разумем зашто је пилот био тужан, Мали Принц је волео више своју ружу него њега. Ова књига има пренесено значење и много се тиче стварног живота. Зато ти хвала, Мали Принче, што си успео да ми омађијаш стваран живот у књизи.

Луција Жепинић, 8Б

Џејдон Хас 8А

Анастасја Домрачева 5А

Маргарита Никифоров 8А

Све што желим у овом тренутку

Опет је дошло то време у школској години. Не знам како да одговорим на тако голем изазов, имам много школских обавеза и стварно постаје тешко све да обавим.

Стално имам утисак да имам неку обавезу. Колико год лекција научила и тестова урадила, есеја написала и лаб-рипортова послала, увек има још нешто. Као да покушавам реку да испразним, колико год воде склонила, увек ће се опет напунити. Стварно јесте тешко. Увек има нешто. Кад год не радим једну од обавеза, само размишљам о томе како истиче време за још једну у том тренутку. Све што желим је пауза. Тренутак кад немам обавезе, не размишљам о школи, само време кад могу да се опустим, колико год кратко трајало, да ме не сачека све кад се вратим. Само све да се заустави, барем на кратко. Не односи се ово само на школу, већ на све обавезе, све што ми је неко задао да урадим. Некад ми стварно треба одмор, а од школе поготово. То не би требало да је превише што тражим. Без обзира на то, вероватно ће проћи много времена док се то не деси.

Колико би било лепо да имам тај тренутак мира! То је све што желим у овом тренутку.

Ана Љубичић, 9Б

Ziyan Wang 85

Kelly Qi 5A

Ко каже да је немогуће?

Било је то када сам имала шест година. Стално сам гледала цртани који се звао „Анђелина Балерина“. Хтела сам да будем баш као она, славна балерина.

Зато сам се уписала у балетску школу како бих научила све скокове и покрете. Било ми је сјајно. Све сам знала и била сам најбоља у групи, све док ме нису пребацили у старију групу. Када сам први пут дошла у ту групу, било ми је јако тешко. Сви ти покрети и кореографије биле су као ноћна мора за мене, али то ме није спречавало да наставим даље и да се трудим. Све балерине, које су биле старије, говориле су ми како ћу да успем и да ћу да остварим свој сан као позната балерина, а све оне млађе балерине су ми говориле како нећу успети и да је то немогуће. Када сам то рекла мом деки, он ми је рекао: „Ма пусти њих, оне су љубоморне што нису успешне као ти!“ Након те реченице схватила сам да сам се трудила да постанем најбоља балерина у групи, а након тога и славна балерина. После толико рада и притиска, успона и падова, постала сам позната балерина која сада живи у Паризу. Остварила сам свој сан тако што сам веровала у себе и знала да је све могуће када се не одустаје.

Аурора Елена Крчевица, 7Б

Себастијан Хаџс 5А

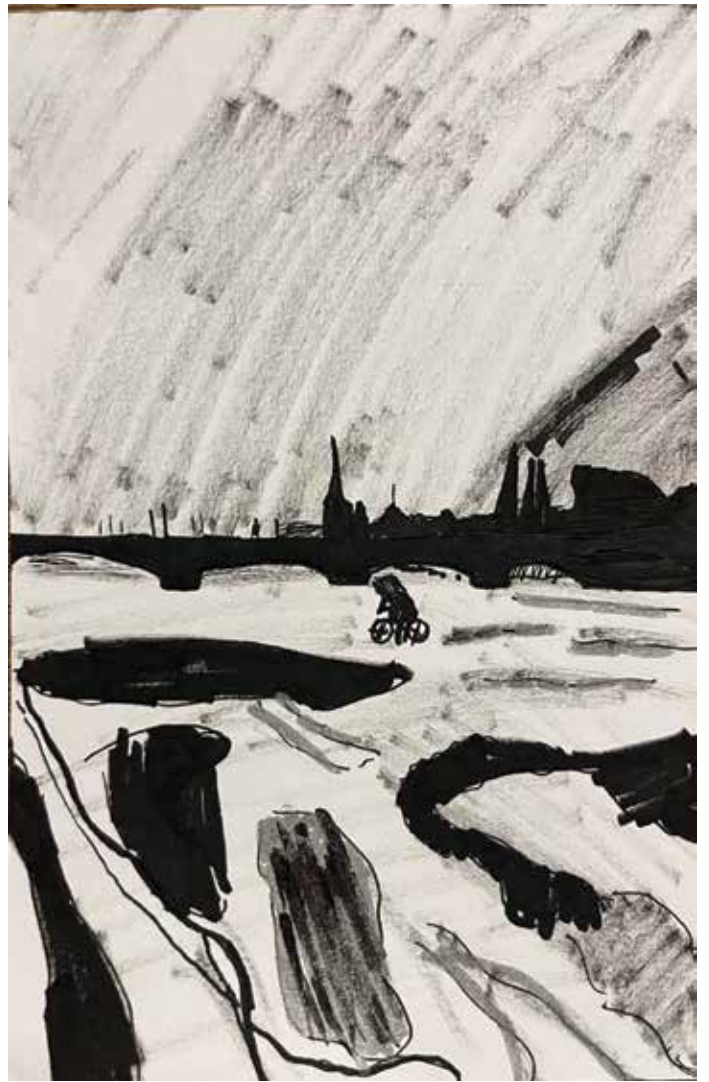
Елизавета Горина 8А

Елизавета Горина 8А

Јаков Биргер 7Б

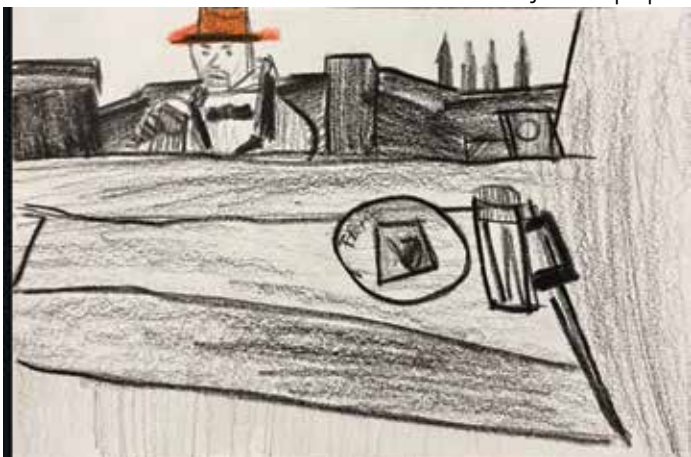
Јаков Биргер 7Б

Јаков Биргер 7Б

Арсенј Матузков 7А

Јаков Биргер 7Б

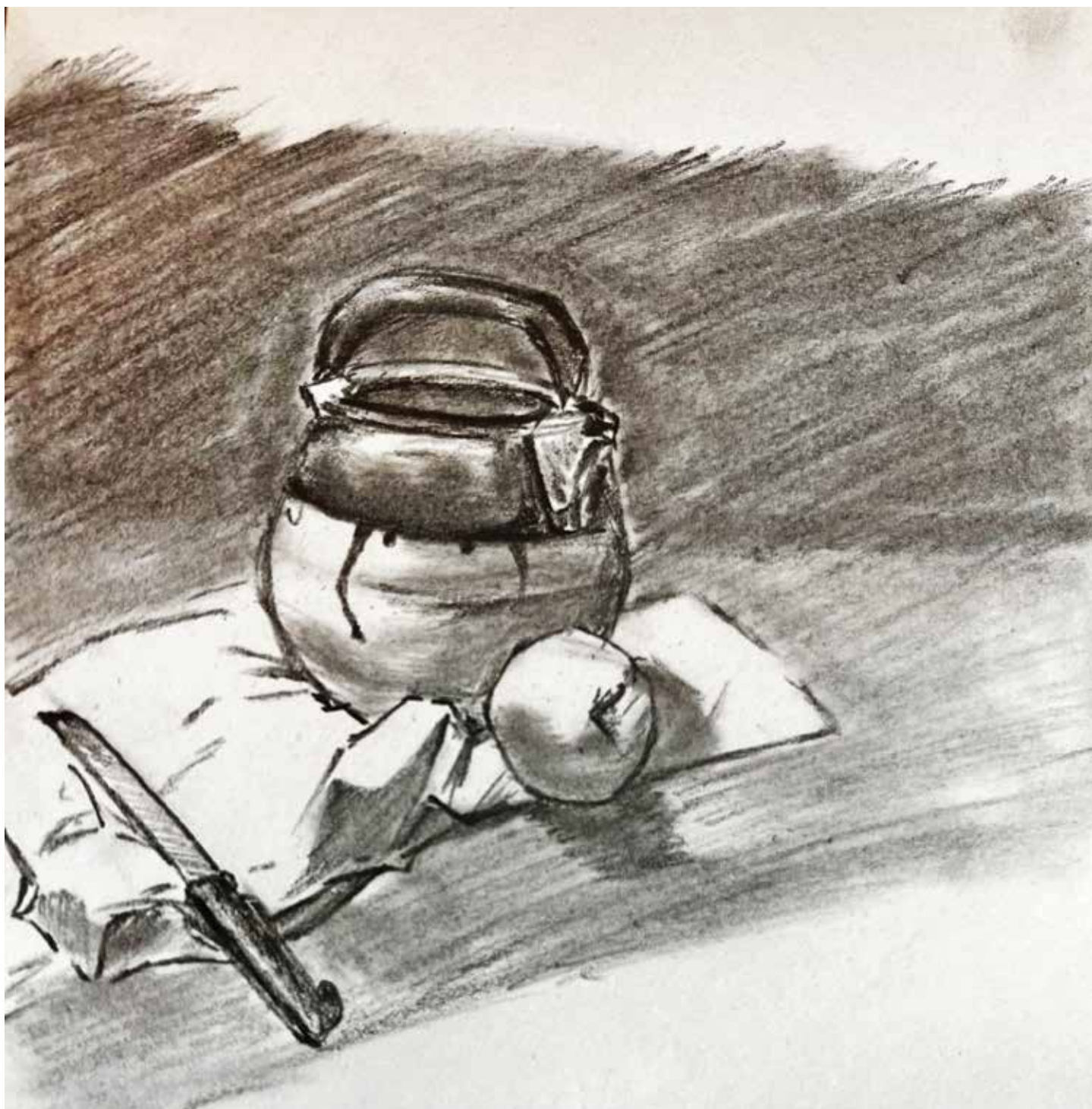
И то је блискост

Све почиње у једном кафићу на Врачару где седе два друга. Први је у пензији, а за други је филозоф. Пензионер ставља пред свог друга изазов.

„Шта је живот и зашто га треба волети?“, пита човек који седи ближе прозору. Његов друг се загледа у прозор. За пет минута проговори: „Зашто се питаш?“ Не добије одговор. Гледају се у очи бар минут. Филозоф настави: „За мене је живот нешто што су ми дали родитељи. Вероватно и за тебе и за свакога на свету. Ако си ме питао за то, ево ти одговор, али ако питаш шта је живот уопштено, онда је сасвим друга прича“. „Хајде испричај ми како ти гледаш на живот генерално“, одврати саговорник. „Живот је најтежа ствар која је икада постојала, постоји и која ће постојати. Живот је почетак свега, али има и крај - смрт. Живот може да донесе срећу и радост, али може тугу и несрећу. Нико не може да зна шта ће му се десити у животу. Човеку није дато да може да доживи само оно шта хоће. Може увек да учини много тога како би се нешто вероватније десило. Да се вратим на прву реченицу. Живот је најтежа, најбоља, најбитнија и треба да буде највољенија ствар на свет. На сву жалост није тако. Сад да одговорим на твоје друго питање. Живот треба волети баш зато што је тако тежак. Зато што може правац живота да ти се окрене у било ком тренутку. Сви треба да будемо захвални за то да смо добили и имамо живот баш сада, али не само сада, него сваки секунд нашег живота. Јеси ли ме разумео?“

Баца поглед на свог старог друга. Он дреме на кожној столицу са називом ресторана. Изненада се пробуди и запита: „Јеси ли ми одговорио?“ „Нисам, не брини“, каже филозоф и позове конобара да би платио ручак.

Тимофеј Табакман, 7Б

Ziyan Wang 8Б

Волим баш зато што је тешко питање:

Можда ће ово бити одговор на питање „Зашто се бавиш балетом кад је много тежак?“

Где год да одем, била то школа, кафић, парк или продавница увек ће ми неко поставити то чувено питање „Шта тренираш?“, а ја им одговорим: „Идем на балет!“ И увек, без изузетка, понове мој одговор, само што додају знак питања. После тога наравно да ће рећи: „Али, балет је много тежак!“. Знате шта већ иде након тога, безброј других ситуација које потврђују неразумеваше околине онога чему сам се ја истински посветила. Десило ми се да ме једна девојчица исмејавала и рекла ми је кроз смех „Ха, ха, ха, принцезица се бави балетом, па балет је много лак.“ Уф... то ме је баш изнервирало! Мада, некад сам и ја збуњена, питам се да ли је лак или је тежак. Чешће сам преплављена осећањем да је истински тежак. То ме не спречава да истрајавам у тој својој страсти. Ја волим балет, у њему сам већ седам година, без престанка. Увек сам сматрала да када се ради нешто што се воли и нешто у чему се ужива, тај посао никада неће досадити, а неће ни бити тежак. Или што би Иво Андрић рекао: „А игра је најплеменитија од свих вештина, једина код које се служимо искључиво својим рођеним телом.“

Аурора Елена Крчевинац, 7Б

Јелизавета Горина 8А

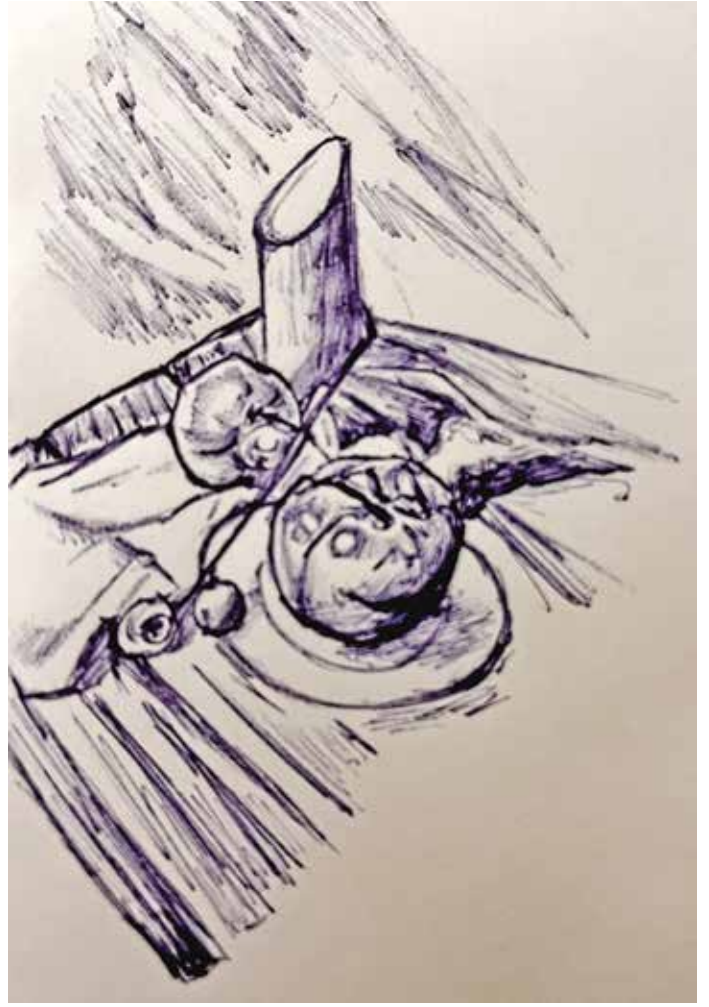
Максим Мањак 5А

Максим Мањак 5А

Kelly Qi 5A

Ziyan Wang 8B

Арсени Матужков 7A

Максим Мањак 5A

Тај тренутак

Је л' знате осећај кад се попнете на планину или кад изађете на ливаду, како вас сунце погледа са висине, ветар шушти негде поред, а ви се упитате - како нисам знао да таква лепота постоји на нашој планети?

Вероватно, ако сте барем неколико пута шетали у природи, знате. То се догоди када идете по планинама, а оне пружају своје руке и држе вас нежно и брижно. Када идете по трагу реке, некада живе и блиставе као плаво злато на сунцу, али сада само по удубљење у земљи у којем можеш да пронађеш најинтересантије ствари - камење, округло од непрекидне струје воде, гране, скоро поједене бубама, а понекад и кости већих животиња.

То је тренутак када се орао, огроман и у крилима и у висини на којој лети, спусти на једно десет метара ниже и ти, који си испешачио већ седам, можда осам сати, из оног ваздуха успеш да изувчеш један крик ка птици, толико величанственој, али толико далекој. Знаш да неће да слети, јер је поносно створење. Таква јо је природа. Или, кад се умориш, па седиш испод најближег дрвета које нађеш, отвориш флашу воде и пијеш док не осетиш да си исушио жеђ исто као што је жеђ исушила тебе малопре.

Ја волим тај осећај. Чак и ако није баш лако до њега доћи. Али, на крају, буде вредно. Верујте ми.

Петја Берковски, 7Б

Хелена Глигоров 5А

Максим Мањак 5А

Волим баш зато што је тешко

Волим да пишем.

Као девојчица од десет година заволела сам књижевност. Кроз читање романа и приповедака, схватила сам колико је посао писца заправо леп. Једно јутро села сам за свој радни сто и одлучила да се опробам у њиховом послу. Размишљајући о теми, схватила сам да је тај посао, колико год био леп, истовремено и тежак, зато што ја пола сата нисам могла да смислим тему за своју песмицу. Али, опет мислим, ништа не можеш да постигнеш ако се бар мало не потрудиш. После неколико сати написала сам своју песмицу. Морам да признам да је било јако тешко смислити риме које заправо имају смисла.

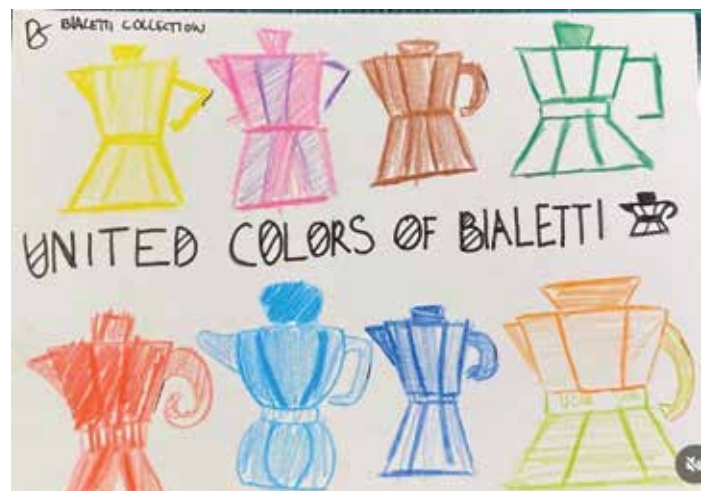
Како су године пролазиле, мени се овај посао још више свиђао. Прошле године сам написала две приче - јесу кратке, али су лепе. Често их читам у слободно време. Ове године сам се одлучила за нешто теже и изазовније. Одлучила сам да напишем цео роман који бих волела да ђаци једног дана читају као лектуру. Два дана сам размишљала о самој теми која би се деци млађег узраста свидела. Са писањем романа сам већ почела, али не планирам да га завршим ускоро, зато што је осмишљавање целог склопа књиг, свих ликова и ситуација јако тешко. Због тога желим да себи оставим што више времена, како би се књига осталој деци заиста свидела.

Ако се икада будете пожалили на нешто што волите - небитно да ли је то спорт, уметност или књижевност - морате да знате да то занимање волите баш због тога што је изазовно. Да бисте дошли до успеха, морате да радите тешко и напорно, зато што без труда никада нећете постићи оно што желите.

Нина Вујанац, 7Б

Елена Богдановић, 6Б

Јаков Биргер 7Б

Волим баш зато што је тешко

Лица:
Ј. Б.
Н. Л.
Први глас
Други глас
П. Б.
Т. Т.
П. М.
А. П.
Разред
Н. Л: Господине А. П, замолила бих вас да затворите таблет и да седнете лепо. Дечице, како вам је било да урадите домаћи задатак?
У ствари, јесмо ли га сви урадили?
Разред: (погледа А.П)
А. П: Шта?
Т. Т: Не каже се „шта“, него „молим“.
Н. Л: Има ли неких питања у вези са домаћим задатком?
Разред: Не.
Н. Л: Одлично, онда можемо да почнемо са писменим. Пишемо: Четврти писмени задатак, рађен 4. V 2026. године. Теме су: „Моја глава звезда“...
Ј. Б: Уф.
Н. Л: „Волим баш зато што је тешко“...
П. Б: Јао.
Н. Л: И, на крају, „Помоћи ћу Пепу Крсти“.
П. М: Јој.
Ј. Б: (прелази на руски, обраћа се Петји) Ужасные темы.
П. Б: Реально. Я не знаю что я буду пис...
Н. Л: Српски, молим.

Први глас: За сада није добро. Зашто си уопште изабрао да напишеш драму? Ово је најгори састав у твом животу. Предугачак је, покушава да буде смешан, а није, а најгоре — нема везе са темом.

Други глас: Ја имам другачије мишљење. Можда није најбоље што је икада написао, али је сигурно један од већих изазова у смислу писања. Да те нешто питам — јесте ли уживали у писању овог писменог задатка?

Први глас: Рецимо тако.

Други глас: Па онда не може да буде најгори састав икада. Најбоље ствари се праве под притиском, а за свако велико достигнуће потребан је изазов. На крају увек изађеш из учионице и помислиш: „Ово је било тешко, али и забавно.“ И баш зато што је тешко толико ти се свиђа да то радиш. А ако ипак не успеш, само послушај Тима Табакмана.

Т. Т: Боље је покушати и не успети него не покушати!

П. Б: Јашо, о чему пишеш?

Ј. Б: Не разумем шта говориш.

П. Б: Коју си тему изабрао?

Ј. Б: Не чујем!

Н. Л: Ти можда и не чујеш, а ја чујем вас. Биће фрке!

Ј. Б: То је Тим.

Т. Т: (заустави причу са Петром да би одговорио) Ја не знам о чему прича, све време ћутим!

Н. Л: Дорогая Светлана, дорогая...

(звони звоно за крај часа)

Други глас: Видиш, није тако лоше на крају испало. Написао је солидан састав.

Први глас: Лако је теби да говориш, нећеш морати да читаш овај стид.

Јаков Биргер, 7Б

Племенито и упорно мора да да резултат

У малом граду у јужном делу Сицилије живели су Томас и његови другари. После много авантура кроз које су прошли заједно, схватили су да морају да направе удружење.

Главни је био Томас Компас - паметан, али не и јак дечак. Ту су били и његови најбољи другари - Феде Чезе и Златан Кебаб. Први је био Томасов најбољи друг и свуда је ишао за њим. Једини проблем био је то што Томас није волео нигде да иде. Златан је био радознао и знао је све што се дешава у граду. У удружењу су били и Јакопо и Рикардо — Јакопо је био добар и пријатан, а Рикардо суров и тих. Једног чудесног дана Томас, Феде и Јакопо шетали су по луци, скакали по чамацама и уживали у детињству. Тада су чули Златанов глас:

„Опет су сумњиви људи овде!“

„Ђао и теби“, одговори Феде.

Дечаки нису дуго чекали и већ после неких пет минута стајали су испред црног брода.

Неочекивано, са брода је изашао човек у црној одећи. Кренуо је према њима. Дечаки су попадали по земљи.

„Марш!“, викнуо је.

Дечаки су скочили на ноге и отрчали, свако својим путем. Срели су се код фонтане. Ту су били Томас, Феде, Златан и Рикардо. Само је Јакопо недостајао.

„Можда се задржао код куће?“, предложи Златан, али су сви тачно знали шта се десило - ухватили су га.

„Не знам како ви, али ја не идем тамо поново.“

„Мораћу и ја да одустанем“, дода Рикардо, „вероватно имају пушке.“

„Ти знаш да ја идем где и ти идеш, али нећеш ни ти тамо, зар не?“, питао је Феде Томаса.

Томас је ћутао, па су дечаки отишли. И он је хтео да оде, али је имао племенито срце. После пет минута поново је стајао испред црног брода. Ускочио је унутра. Видео је Јакопа, пришао му и извадио џепни ножић, па пресекао конопац. На своју несрећу, сада је имао конопац на својим рукама. Разљутио се и почео да плаче. И тако је наставио све док га камен није погодио у главу.

Пробудио се на броду усред мора. Изашао је на палубу. Тамо су га чекали другари. Изгледали су срећно.

„Шта се десило?“, питао је.

Испричали су му како су се лоше осећали, па су зато дошли на црни брод. Рикардо је бацрио камен на члана мафије, али је погодио Томаса. Златан је налетео са даском, а Феде је користио мрежу као прави рибар. На крају је Златан испричао како су га однели код доктора и како је све било у реду. Доктор им је једино саветовао да иду на ваздух - корисно је и за здравог човека, а камоли за болесног.

Када су се приближавали граду, свих пет дечака стало је заједно и

гледало у плаво море, плаво као небо. Тада је Феде рекао:

„Можда нам срце није племенито, али је сигурно упорно!“

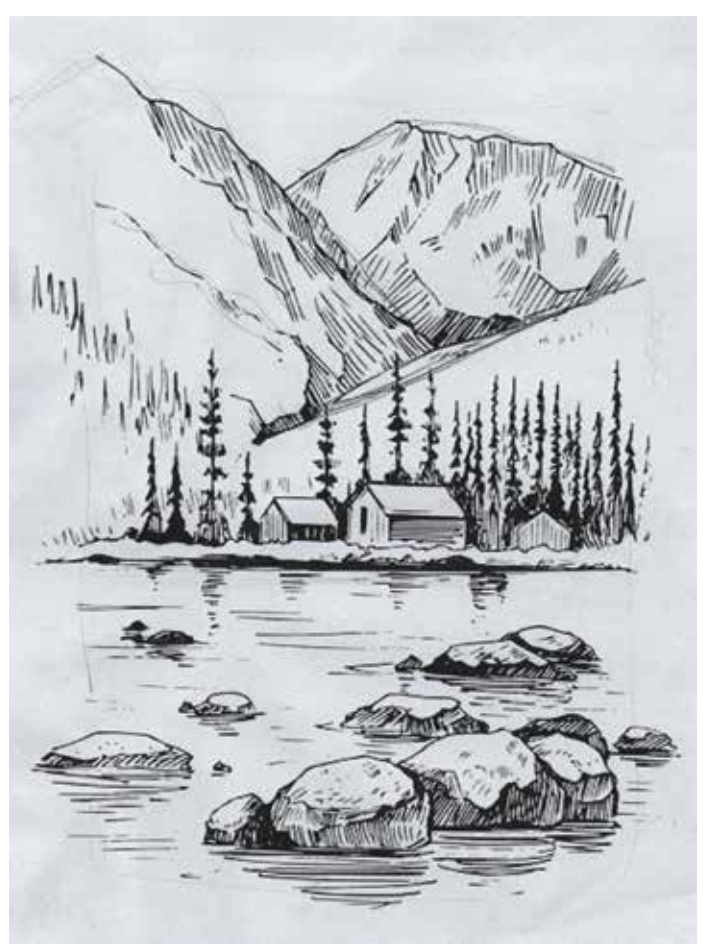
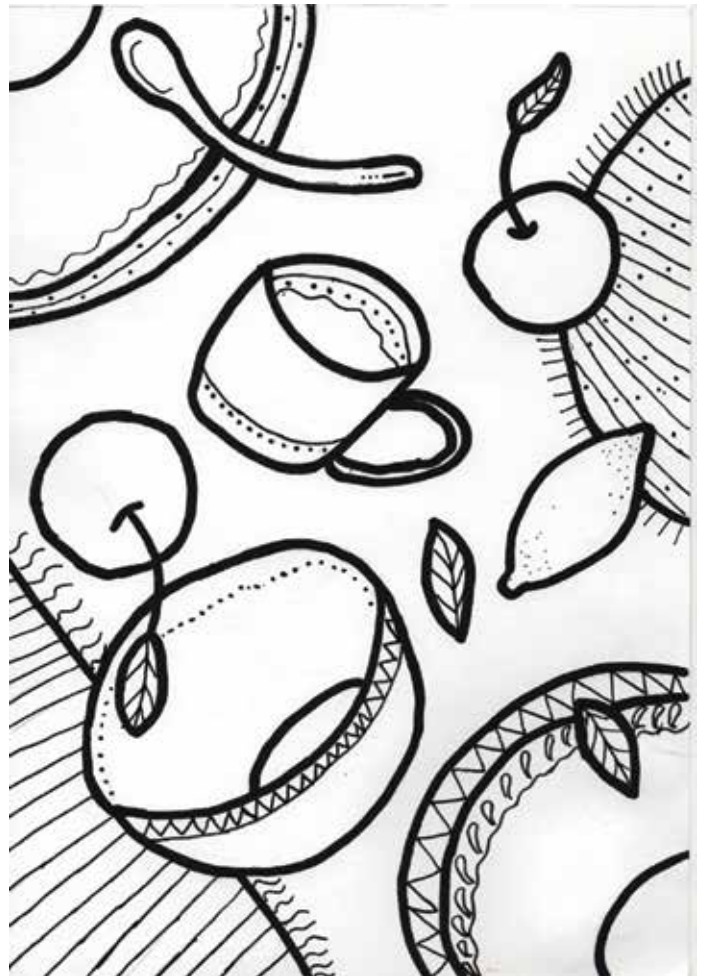
Томас се насмејао и рекао:

„Хеј, па то је већ нешто!“

Јаков Биргер, 7Б

Милан Полимац 5А

Арсени Матузков 7А

Препоруке за читање

Двадесет година самоће: да ли бисте ви преживели?

Робинсон Крусо, Данијел Дефо

Главни јунак овог романа је млади, тврдоглави и незрели Робинсон Крусо, велики обожаваалац поморства. Упркос очевим молбама да живи миран и безбедан живот, он бежи од куће у потрази за морским авантурама. На једном путовању након страшне олује његов брод је потонуо. Робинсон једини успева да преживи, али завршава на пустом острву у Карипском мору близу Јужне Америке. Радња романа прати његову промену од уплашеног бродоломника, до господара острва. Он се сналази за храну тако што гаји жито, лови животиње и припитомља дивокозе. Сналази се за воду тако што сакупља кишницу и пије изворску воду. Подиже себи шатор, а затим гради пећину, прави оружје од камења и дрвећа. Робинсон је потпуно сам пуних двадесет осам година све док није дошла група канибала, од којих спасава домороца и даје му име Петко, јер се то десило баш у петак. Робинсон учи Петка да прича енглески, да чита и пише, као и да буде хришћанин. Они постају најбољи пријатељи који се заједно боре у разним невољама, док покушавају да нађу начин да се врате Робинсоновој кући у Енглеској.

У овом роману највише ми се допало то како је Робинзон користио ствари са полупаног брода да би направио себи скровиште, радећи без икаквог алата. Он прави посуђе од глине и успева да направи чамац од дрвета. Ово ме је подсетило на време када сам био код бабе и деде на селу и покушавао у шуми да направим кућицу од дрвета, сена и камења. Иако сам се ја само играо, схватио сам колико је тешко направити нешто смислено и употребљиво од самог материјала и предмета из природе. Било је баш напетост када је Крусо нашао отисак стопала у песку и схватио да није сасвим сам на острву. Лик Петка ми се посебно свиђа зато што је веран Робинсону иако су њих двојица потпуно различити. Научио сам да никад не треба одустајати чак и када изгледа да је све пропало. Робинсон је био сам двадесет осам година и успео да пронађе своју срећу. Књига нас учи да човек упознаје своје праве вредности када му је најтеже. Робинсон схвата да му је један обичан нож или врећа семена значе много више него злато. Такође, књига нас учи да је пријатељство јако важно и да су ствари веома лакше када имаш неког уз себе.

Овај роман бих препоручио онима који воле авантуре, али и својим вршњацима који воле видео-игрице као Мајнкрафт. Мислим да би им било занимљиво да виде како би изгледало право

преживљавање. Препоручио бих ову књигу онима који воле да граде ствари које могу да се пронађу у природи. Дobre ствари у овој књизи су детаљи и реалистички описи који читаоцу омогућавају да направи у глави пуну слику острва и свих дешавања на њему. Није ми се свидело што има предугачких приповедања у првом лицу на једну исту тему. У сваком случају, роман ми остаје упамћен као симбол храбрости и дефинитивно бих га читао поново.

Алек Вук Радојичић, 6Б

Алек Вук Радојичић 6Б

Тајни живот прича

Кога се тиче како живе приче, Дејан Алексић

У овој књизи, као у неколико других књига аутора Дејана Алексића, писац је заправо главни лик. Он чита и прича са разним причама. Овде свака прича има особине људи тако да писац понекад прича са њима, понекад се свађају, а понекад он дописује делове приче са њима и испуњава им необичне жеље - свака прича је јединствена и занимљива на јединствен начин. Укупно има четрнаест прича, укључујући и причу која бежи и за коју у поруци мораш да питаш Алексића да би ти је посебно послао.

Омиљене су ми прича о вуку која се зове „Ко чита – не скита“ и прича о „Господину зиду“. У првој причи главни лик је вук који себе пита много питања на која не зна одговор. Жели да сазна одговоре, али не уме да их нађе зато што не зна да чита, па је то разлог зашто жели да научи ову вештину. У другој причи ради се о једном зиду и његовом пријатељу огласној табли. Тај зид такође би да научи да чита како би знао шта пише на табли. Међутим, табла не жели да га научи како се он не би увредио шта све пише на њему. Онда је дошао један сликар и све променио.

Мени су се скоро све приче допале, али ове две су ми омиљене јер су некако посебно лепо написане. Књига је нарочито занимљива јер у њој нема поглавља, већ је реч о збирци посебних прича које нису међусобно повезане. Зато и не мораш да их читаш по реду у књизи, него можеш да их читаш којим редом ти то желиш. Сваки лик у причама је интересантан на свој начин. Главна порука ове књиге је колико је важно читати, али има и оних споредних порука за сваку причу, попут приче о зиду, где се говори о пријатељству или у „Алергичној причи“, где се говори о значају помагања другима...

Књигу бих препоручио свакоме ко воли кратке, занимљиве приче које су пуне хумора. Такође, препоручио бих и друге књиге Дејана Алексића попут *Ципела на крају света*, *Мало-мало па слон* и *Музика тражи уши*.

Све у свему, ова књига ми се јако допала и радо бих је поново читао, скоро ми се све допада у њој, једина је мана што кад кренеш да је читаш, готова је цела за један дан.

Лука Васић, 6Б

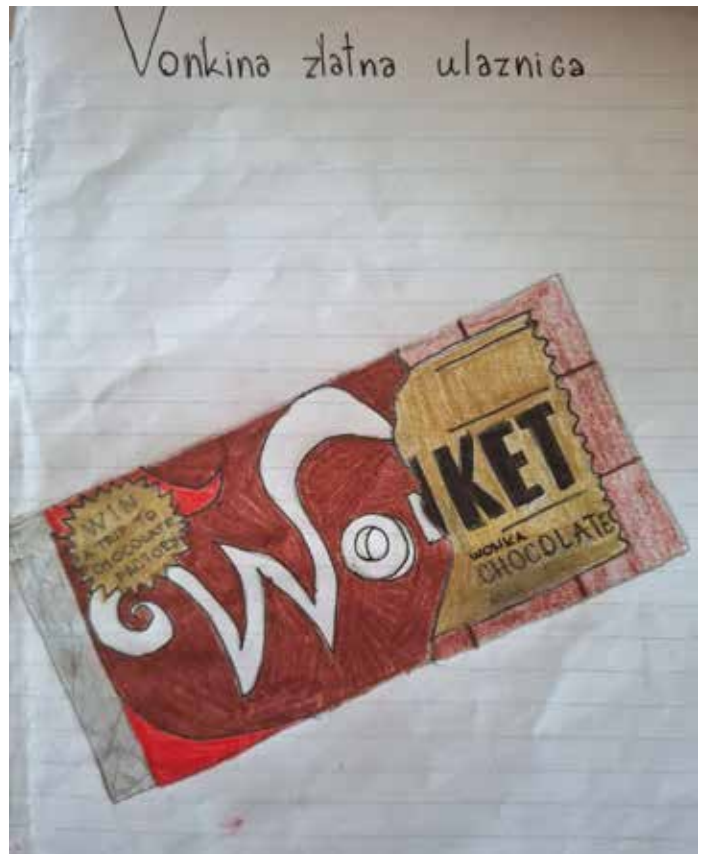
Авантура са Вонкином улазним

Чарли и фабрика чоколаде, Роалд Дал

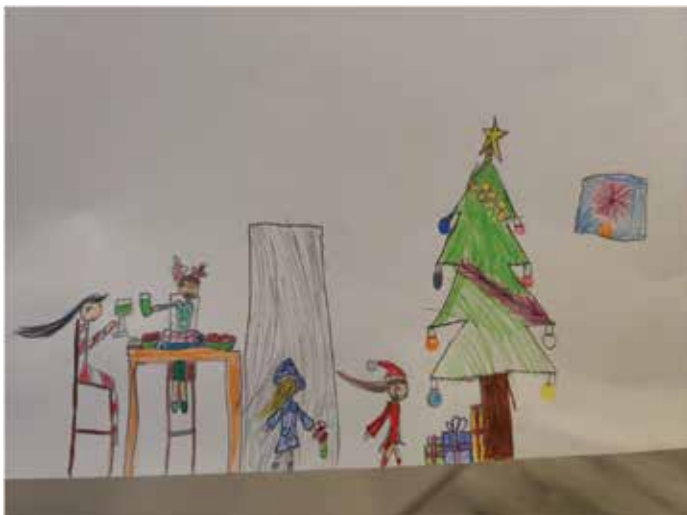
Главни лик ове узбудљиве приче је Чарли, а уз њега ту су и дека Џо, бака Џосефина, дека Џорџ, бака Џорџина, господин и госпођа Бакет. Чарлијева породица живи тешко, а суочава се са сиромаштвом и осталим породичним проблемима, који не мењају породицу, већ породица остаје сложна и сви су брижни једни према другима. Родитељи напорно раде, а баке и деке проводе време заједно и пружају подршку једни другима. У овој породици влада љубав, труд и заједништво. Чарлијева породица живи у малој дрвеној кући поред Вонкине фабрике чоколаде. Увек је желео да уђе у фабрику, али није могао зато што је Вонка затворио капију како му не би улазили шпијуни из других фабрика. Једног дана, у малом граду у коме су Чарли и остатак његове породице живели, појавила се узбудљива вест. Вили Вонка, чаробњак за прављење чоколаде, појавио се после десет година и остворио капије фабрике: „Ко пронађе једну од пет скривених златних улазница имаће прилику да ми се придружи у фабрици чоколаде, пожури и пронађите ме!“ Наиме, Вонка је одлучио да у пет чоколада стави пет златних улазница. То би омогућило онима који добију да посете фабрику и да добију залихе чоколаде за цео живот. Четворо деце је добило златну улазницу, а Чарли је добио последњу. Дошао је тај дан да петоро деце обиђу фабрику. Вонка је имао намеру да поклони фабрику јер је био стар па је желео да види које дете има најбоље особине да преузме фабрику. Обиликом обиласка фабрике, Вонка их је проценивао и пред њих стављао разне задатке. Ако вас занима ко је пронашао тих пет улазника, а вероватно и нагађате, прочитајте књигу и открићете сами. Може се рећи да је најзанимљивији тренутак у овој књизи када је Огастус Глуп без размишљања ускочио у чоколадну реку и почео да пије чоколаду, док су се остали смејали са стране. Важна ствар која може да се научи читањем ове јесте да су скромност и поштење важне особине, јер је Чарли један скроман, поштен и захвалан дечак који иако нема пуно, не завиди другима, а на крају је управо он био награђен због поштовања и васпитања. Чарли воли своју породицу и не жели да је напусти због огромног богатства. Љубав и подршка породице су много важнији од новца и богатства.

Књигу препоручујемо деци било ког узраста зато што нас учи о забави и машти и да није битно да ли је неко сиромашан или не, битно је какав је изнутра; нпр. иако је Чарли сиромашан и неугледан, он је добар и васпитан, не мисли само на себе већ и на друге. Књига је допадљива јер је забавна, маштовита и пуна занимљивих ликова. Добра страна ове књиге јесу то што је прича убедљива и занимљива, учи нас лепим порукама о томе како треба бити добар и скроман човек у било којој ситуацији. Такође, као занимљиву страну издваја се да се већим делом радња дешава управо у чудесној Вонкиној фабрици чоколаде, па вам се све време једу слаткиши. Увек можете погледати и неколико филмских екранизација ове књиге па да упоредите како је она представљена на филму.

Миона Митровић и Елена Богдановић, 6Б

Јаков Нешовић 5Б

Анастасија Савинова 2Б

Константин Крутиков 5Б

Часови српског језика и књижевности у петом разреду током школске године били су посвећени и бонтону. Анализирајући књигу под истоименим називом Бонтон истакнуте ауторке Јасминке Петровић, ученици су урадили низ креативних задатака, почев од писања бонтонских правила, преко израде квизова бонтона, до илустрација. Објединивши неколико радова, овде ћемо приказати само делић шта су наши ученици израдили. Веома важна правила о понашању у школи и биоскопу израдила је Ирина Радаковић, ученица 6Б, док су квизове знања о познавању бонтона урадили Сава Лазаревић и Алек Вук Радојичић, ученици 6Б, желећи да провере своје другаре и другарице колико познају и друге аспекте бонтона, односно понашање људи у разним ситауцијама. Верну илустрацију ауторкине књиге прати цртеж Елене Богдановић, ученице 6Б.

Бонтон

Бонтон је скуп правила о лепом понашању. Реч је о важној ствари коју сви морају да препознају, а најбоље је када се лепо понашање види на делу. Сви би требало да се лепо понашају у школи, позористу, музеју, биоскопу, на улици, у односу са другим људима, посебно са старијима од себе. Узорно понашање је веома важно, зато што показује какви смо као особе и како се односимо према другима. Правила бонтона нам помажу да будемо љубазни, пажљиви, културни и храбри у свакоднечним ситуацијама, нпр. у школи, код куће, у гостима или на јавним местима. Бавећи се овом темом, а читајући књигу под називом Бонтон Јасминке Петровић, издвојила сам нека правила лепог понашања која сматрамо посебно корисним и важним, како би се опходило као културан човек. Овде ћу издвојити правила везана за понашање у ШКОЛИ и БИОСКОПУ, јер је важно за све моје вршњаке.

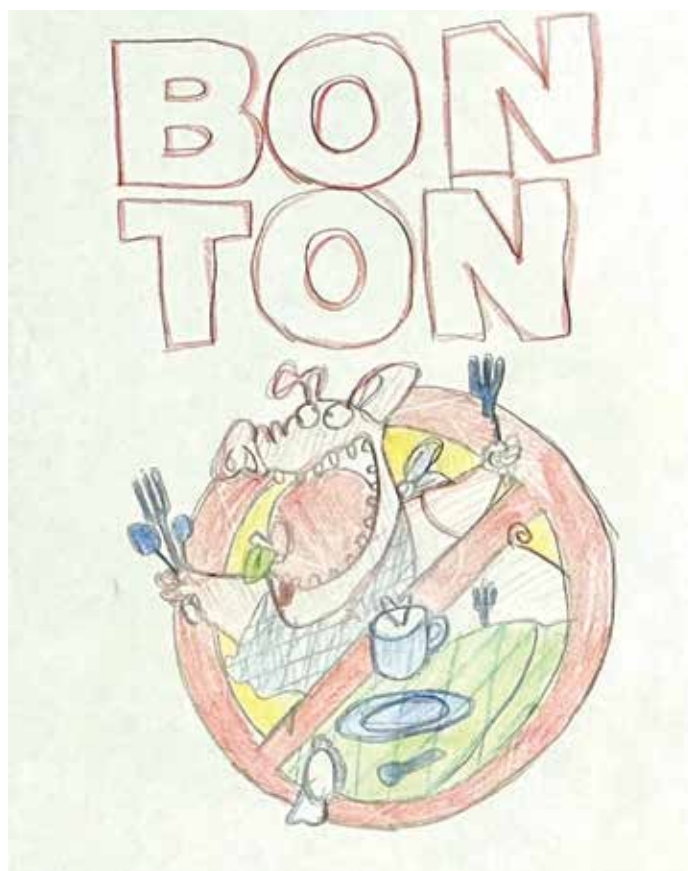
ШКОЛА

Док наставник прича, културно је пажљиво да слушати, без прављења буке и ометања других ученика и наставника. Када закасниш на час, лепо је да се извиниш и тихо уђеш у учионицу. Треба да будеш љубазан и да поштујеш друге истом мером како би волео поштовати себе. Упадати некоме у реч није пристојна ситуација, потребно је сачекати свој ред за говор. Када зелиш помоћ, лепо је рећи „молим те“. Треба да буде чиста и уредна, поготово је важно да ученици почисте за собом и помогну наставницима. На ходницима школе није пристојно викати, треба говорити мирно, зато што никада не знаш коме је потребна концентрација у том тренутку (нпр. ако раде тест). Школски прибор треба чувати и користити пажљиво, без губљења. Када неко други одговара, слушаш и не добацујеш.

БИОСКОП

Како треба да се понашаш током гледања филма? Током филма је обавезно бити тих и уредан. Пре филма треба да утишаш телефон или искључиш тон. Гласно причање често доведи то разних свађа и сметња другима у биоскопима, па то није дозвољено. Поред људи који већ седе, пажљиво прођеш уз извињење. Након филма почистиш смеће за собом и бациш га у канту за отпатке. Непристојно је шутирати седиште испред себе, то може довести до разних расправа и последица. Кокице се једу тихо и културно, без мљацања и ометања. Није лепо каснити на пројекцију, али ако се деси, важно је извинити се и тихо доћи до свог места, како не би ометао друге. Након што се филм заврши, тихо изађеш без прављења икакве буке. Постоји још много правила лепог понашања која су важна у свакодневном животу, као што су културно понашање за столом, пристојан разговор и поштовање других људи. (нпр. уступити место старијима, трудницама, хендикепираним људима, и осталима место у градском превозу; јавити се познаницима; не викати и не правити неред; помагати када год смо у могућности; бити хигијенски уредан). Али, најбитније од свега јесте да будемо љубазни, пажљиви једни према другима и да бринемо о свету око себе.

Ирина Радаковић, 6Б

Елена Богдановић 6Б

Алексеј Туч G1

Вера Деркачева 5В

Софија Демина G1

Ана Стакић 2А

Кад се сретнемо и сетимо старих времена

Време брзо пролази и често нисмо свесни колико нам неки тренуци значе док не нестану и не заврше се. Сада, када завршавамо осми разред, сви размишљамо само о томе како ћемо кроз неколико месеци креунти различитим путевима. И када променимо школу и кренемо новим путем, друштво и наставници основне школе биће успомена коју ћемо понети са собом. Када прођу године, и поново се окупимо као одељење, сигурно ћемо причати о старим добрим данима које смо заједно проводили. Присетићемо се смеха који је одзвањао школским ходницима, галаме на часовима због које смо толико пута опоменути, контролних задатака од којих нам је опадала коса од муке и екскурзија, којима смо се сви толико радовали. Бићемо сатрији, озбиљнији, али ће нас сећања вратити у старе, добре дане када смо небрижно седели у школским клупама и смејали се у сваком минути школског дана. Неко ће се више променити, неко мање, али ће пријатељства и заједничке успомене заувек остати оно што нас повезује. Тек када зазвони последње звоно схватићемо колико су нам ти дани значили и колико су нас усрећили. У сенци старих времена сви ћемо схватити да права пријатељства и успомене никада неће нестати ни избледети јер оно што је било право и искрено остаје заувек. Пријатељства скопљена у младости увек ће бити она најискренија и најлепша.

Константин Бишевац, 9А

Елизавета Скрибина 5Б

Луција Ускоковић 4А

Дариа Парфенова Г1

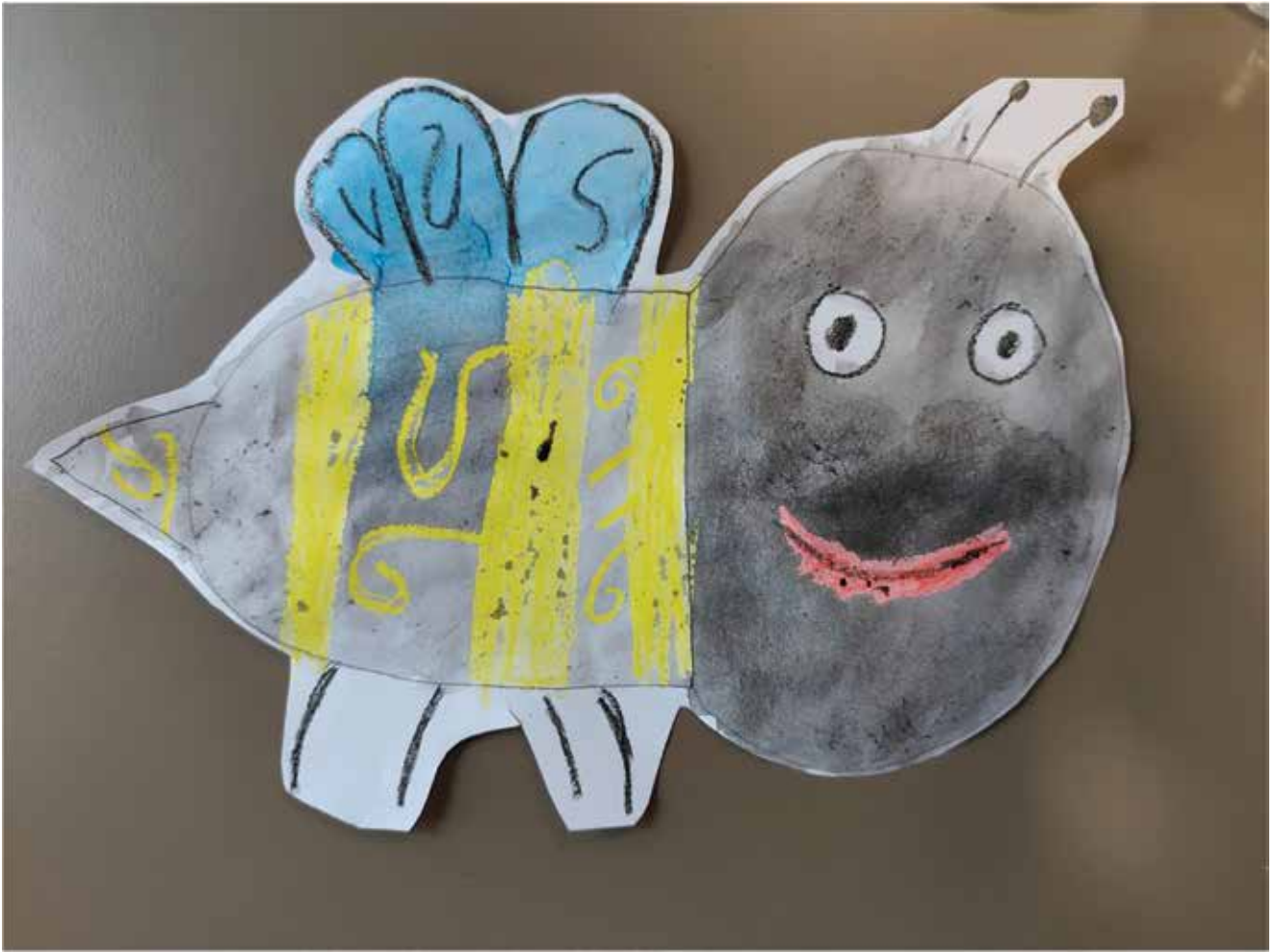
Ема Лукић 2А

Катја Лазукић 2А

Мира Мамлејева Г 1

Михаило Милосављевић 2А

Дарја Нешковић 4А

Мира Мамлејева Г 1

Ја као члан драмске трупе

Кад сам била мала волела сам да идем у позориште са баком и деком. Сваки пут када бих дошла код њих у госте они би ме водили на представу. Тако сам ја од малена заволела глуму и желела сам да једног дана и ја postanем глумица и заиграм на позоришној сцени. Неколико година касније, када сам кренула у 5. разред, сазнала сам да је драмска секција једна од креативних активности наше школе. Била сам пресрећна јер је баш то била шанса да остварим своју жељу. Примљена сам у драмску секцију и добила сам улогу патуљка као своју прву улогу. Волела сам да одлазим на припреме за представу и уживала сам у ономе што радимо. Није само глума била забавна, већ и дружење између свих нас који смо радили оно што волимо. Тако сам сазнала и како настаје једна представа. А онда је дошло време за извођење. У публици су седели моји родитељи, бака и дека. Овај пут су бака и дека седели у публици, а ја сам била на позоришној сцени. Чинило ми се да никада раније нисам видела толико велику сцену како се чинило тог пута у Мадленијануму и било је то за мене, заиста, једно невероватно искуство. Остала сам у драмској секцији и наредне године јер је то била једна дивна група у којој сам своје време проводила баш онако како желим. Подржавали смо једни друге и уз много смеха и забаве стварали нешто предивно. Срећна сам што сам имала прилику да остварим свој сан и што је глума постала нешто што заиста волим да радим. Срећна сам и јер сам имала прилику да у публици видим родитеље, баку и деку који су били поносни на мене. Треба веровати јер једино ако довољно верујемо наши снови могу и да се остваре.

Maksim Vyalkov G2B

Маша Видић 7А

Nika Skachkova G2B

На пустом острву

Ништа није наговештавало да ће моје путовање окончати бродоломом и да ћу завршити на пустом острву. Један неочекиван догађај и олуја променили су све у само неколико тренутака. Када сам се пробудила на обали, схватила сам да сам остала сама окружена морем и непознатом природом. Од тог тренутка почиње моја борба за преживљавање, али и пут упознавање себе у потпуно новим околностима.

Када сам дошла себи и схватила шта се десило било ми је јасно да ће пре или касније да ме ухвате жеђ и глад. Пошла сам у потрагу за чистом водом. Острво није било ни сувише мало, а ни велико. Угледала сам неколико жбунова са црвеним бобицама, али нисам знала да ли су отровне. Са страхом и надом наставила сам да тражим воду. Таман када сам почела да губим наду почела је да пада киша. Убрала сам листове са дрвећа и у њих скупљала воду. Када сам утолила жеђ, пронашла сам један шиљати штап и покушала да уловим рибу. Стојећи у плићак у покушају да ухватим рибу угледала сам корњачу. Била је преслатка. Назвала сам је Вики и она је постала мој неми пријатељ на острву. Успела сам да ухватим рибу уз подршку своје нове пријатељице, али је сада требало запалити ватру. Гледала сам како се то ради на интернету па сам узела два камена и почела да трљам један о други док нису искочиле варнице. Успела сам, запалила сам ватру и испекла своју вечеру. За то време Вики је јела лишће поред ватре. Почела је да пада ноћ и морала сам да нађем неко склониште где бих мохла да преноћим. Плашила сам се да би вода могла да надође па смо се Вики и ја попеле на неку стену. Била сам уморна и помислила сам како је ово најчуднији дан у мом животу, размишљајући о томе заспала сам. Пробудио ме хук великог брода који је пролазио поред острва. Сकोчила сам и махала са стене не би ли ме неко са брода видео. Убрзо сам схватила да је то спасилачки брод. Повела сам Вики са собом. Седећи на палуби брода, док смо се удаљавали од острва схватила сам колико сам у једном дану упознала себе. Научила сам шта је преживљавање и била сам поносна што сам успела да преживим до доласка спасилачког брода.

Јана Мићић, 6А

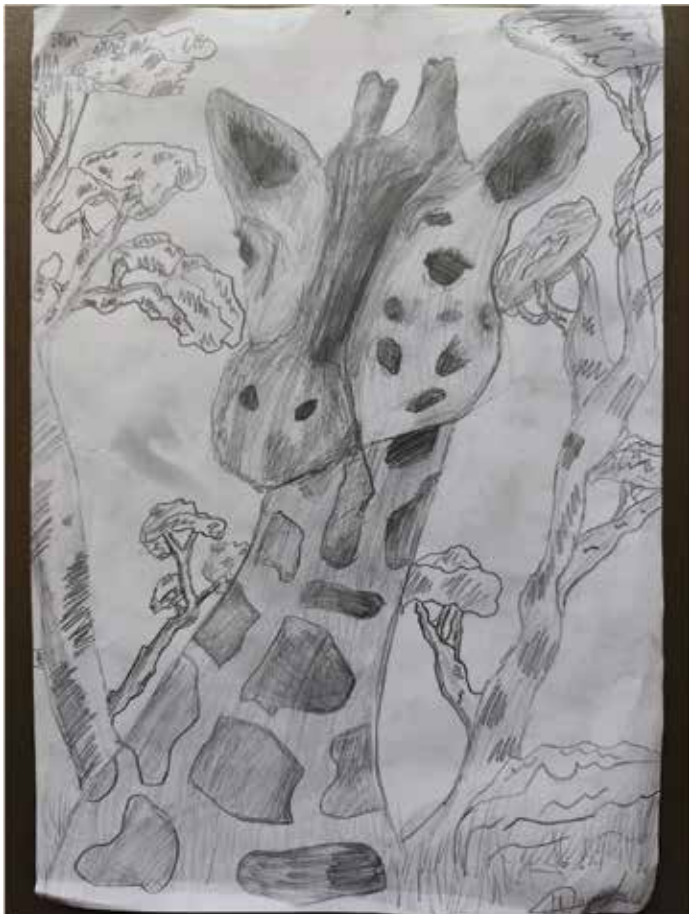
Oliver Bancroft G2B

Ђорђе Станојевић 2А

Јелизавета Скрјабина 5Б

Маша Ракас 5Б

Одрастам, сазревам и примећујем

Одрастање и сазревање не пада тако лако деци мог узраста. Примећивање свега онога што раније нисмо примећивали и упознавање себе кроз раст јер све што нас окружује није увек тако лепо. Искуство одрастања за свакога је другачије, неко сазрева пре неко касније.

Мени се одрастање и не чини тако лоше. Схватам то као нешто кроз шта сви морамо да прођемо, али ми се чини да одрасли око нас све то схватају драматично. Примећујем да се моје мишљење о онима који ме окружују мења како одрастам. Али, примећујем и како ми постаје важно шта други мисле о мени. Почео сам да размишљам о свом изгледу, понашању, начину говора у нади да ћу се уклопити и испунити очекивања одраслих. Све што је било до сада некако се сматра незрелим. Очекује се да не правим грешке да разумем све проблеме које имају и да увек нешто „продуктивно радим. А до јуче сам био само дете. Чини ми се да су јако брзо заборавили како је то било кад су они били у мојим годинама, а ја само желим да се бавим својим свакодневним активностима, као и раније, и да се од тога не прави драма. Одједном ми се на да радим домаћи из математике и то одрасли сматрају лењошћу или неком врстом ината, а ја не мислим да сма лељ, не мислим ни да сам вредан, само имам осећај да ништа не радим како треба. У односу на одрасле примећујем већу повезаност са пријатељима. Стицање пријатеља никад ми није било лако, увек ме хватала нека нервоза да изгледам чудно или се понашам другачије, него што моји вршњаци очекују. Некако се најбоље осећам у друштву мало старијем од себе. Међутим, они ме не схватају озбиљно, док ми се опет моји вршњаци чине незрело, а ја сам негде између. Родитељи су од мене увек очекивали да будем пример осталима па можда отуда мој ниво зрелости превазилази вршњаке, а опет недовољно за оне који су мало старији од мене. Осећам и да некад желим да се понашам детињасто и незрело, али тек када сам сасвим сигуран да ме нико неће осуђивати због тога и неће променити мишљење о мени. Одрасли ми се чине увек забринути, све их занима, шта радиш, како радиш и понекад ми се чини да просто траже мане, а оне лепе ствари се подразумевају. Не схватају да мени треба и похвала и позитивно размишљање.

Одрастам, сазревам, мењам се, али понекад желим да будем и незрео и детињаст, а да ме нико не осуђује због тога. Кад одрастем сигуран сам да ћу боље разумети децу и нећу заборавити како је то било кад сам ја био дете.

Виктор Сировец, 8А

Прича о Месецу и језеру

Било једном једно језеро што живи у котлини.

Ал' је оно вечно живело у тмини.

„Ах, кад би дошло светло, живело бих у срећи!

За мене нико неће бити херој већи!“ мислило је језеро.

У дан дође цео бео Месец, па виде језерце тужно:

„Шта се то десило, да л' је тако ружно!“

„По мени цео дан пливају патке, а оне стварно нису толико слатке! Кад дође ноћ по другим језерима лабудови пливају, а језера као ја о томе само сновијају!“ исповеди своју тугу језерце.

И језерце заволи Месец, а да он то није знао. И Месец заволи језерце и би му жао. Тако је пролазио дан и ближила се ноћ, када ће патке на спавање поћ.

Тужно је било језерце. А онда Месец смисли план: „Обасјаћу језерце као да је дан!“

И тако кад ноћ паде, наш Месец све од себе даде. Изнад језера он дохуја и поче јако, јако да сја. Светлост других језера поче да се гаси, а наше језеро - њега светлост краси. Лабудови одмах догегаше се 'амо као да је језеро само за њих тамо. И тако кад ће патке на спавање поћ, језерце и Месец су причали целу ноћ.

Миа Дедић 4Б

Вера Деркачева 5В

Борис Бријуханов G1

Буђење пролећа

После дуге и хладне зиме, сунце је одлучило да своје топле зраке подели са нама. Обасјало је цео крај и угрејало земљу. Пробудили су ме разноврсни звуци цвркута птица. Кроз прозор сам могла да видим децу која се весело играју, док им нежан ветрић милује лице. На меканој, зеленој трави неки људи су направили леп пикник.

Цветови су почели да добијају своје разнобојне капе, а дрвеће је обукло своје свечане хаљине. Вредне пчеле радилице већ сакупљају полен. Од њега праве сласан мед који једемо уз топли тост са путером.

На плавом небу виде се облаци, али не они кишовити и љути, већ ведри облаци који праве пријатну хладовину. Посебно место у овом периоду има и најважнији хришћански празник – Васкрс, који се слави бојењем јаја у различите боје.

Искористи и ти најлепши део пролећа да проведеш време напољу. Природа се полако буди и тај доживљај не треба пропустити!

Анђелика Дедић, 5В

Андреа Тишма 5Б

Андреа Тишма 5Б

Андреа Тишма 5Б

Vera Derkacheva G5B

Андреа Тишма 5Б

Борис Бријуханов G1

Ђорђе Станојевић 2A.

Ана Батриханова G1

Дмитриј Лудаков 5Б

Јована Ђурић G5Б

Јаков Нешовић 5Б

Леа Лазовић 2А

Лука Цветковић 2А

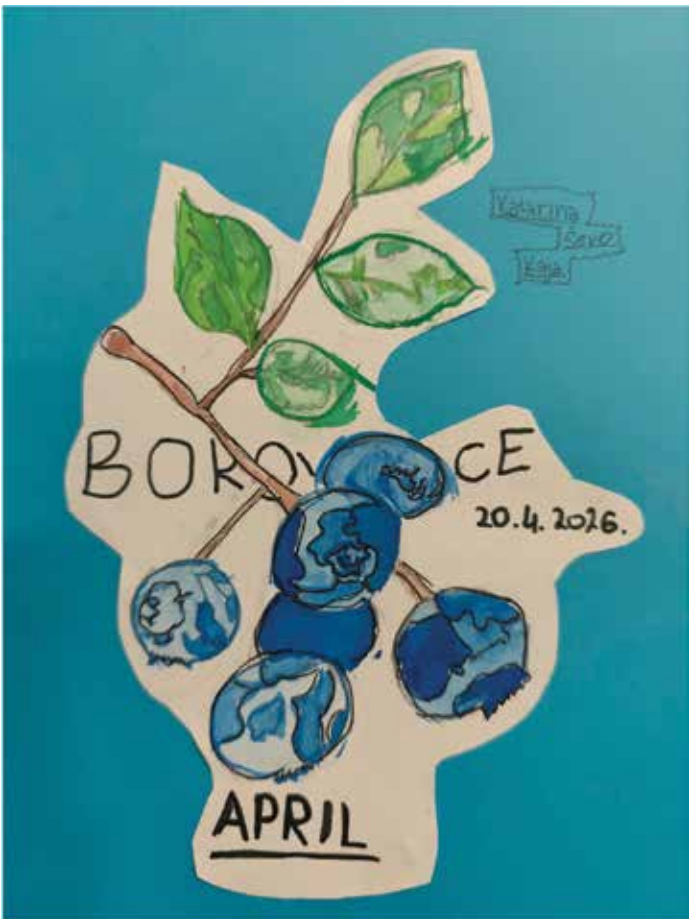
Реља Драгојловић 3Б

Ана Стакић 2А

Калина Глигоров 2Б

Катарина Шево G5Б

Лазар Ускоковић 2Б

Брза песма

Нема света без проблема,
ни уцења без тема.
Нема света без неба,
ни ваздуха који нам треба.
Нема стана без терасе,
ни тежине без масе.
Нема школе без ученика,
ни војске без пуковника.
Нема лекара без лека,
ни касе без млека.
Нема баре без жабе,
ни унука без бабе.
Нема гимнастике без гимнастичара,
ни посланице без посланичара.
Нема ваздуха без лахора,
ни певања без хора.
Нема осмеха без среће,
ни љутње без оних који нешто неће.
Нема жабе без кркета,
ни света без детета.

Миа Дедић, 4Б

Зимска песма

Напало је снега
иза белог брега,
санке оковане комадима леда
а гомилом снега иза и с преда.

Просули су облаци своје бело брашно,
а то ипак није тако много страшно.

Облачимо џемпере
остављамо бојице, узимамо темпере.
И сликамо снег
док облаци покривају шуму и брег.

За животиње у шуми нестало је хране
за њих ова зима има многе мане.

Сунце је нестало, ноћ скраћује дане.
Деца једва чекају јутро да сване,
као што снег чека да одене гране.

Хладан снег, први снег покрио је брег.
Дошао је снег, први снег па покрио брег.
Дошао је снег, први снег па сакрио брег.

Миа Дедић, 4В

Реља Драгојловић 3Б

Маша Бошњак 2Б

Мила Рашковић 2А

Митја Ристић 2А

Нађа Стојчић 2Б

Петра Вукајловић 2А

Полина Колцова 4А

Сара Рашковић 5Б

Реља Драгојловић 3Б

Тиса Ормановић 5Б

Реља Драгојловић 3Б

Сена Боховић 2Б

Сара Рашковић 5Б

Софија Милојевић 2Б

Стефан Томашевић Г1

Лука Цветковић 2А

Михаило Милосављевић 2А

Коста Пропадовић 2Б

Грегор Филип Крчевинац ЗА

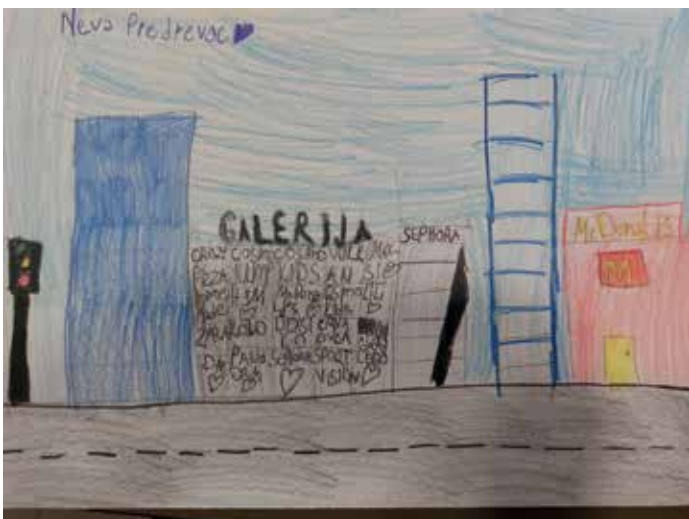
Стефан Ракић ЗА

Ника Потих ЗА

Леони Хогл ЗА

Нева Предревац ЗА

Никола Ђенић ЗА

МАТУРАНТИ XVIII ГЕНЕРАЦИЈА - 9А

Они су годинама, неки чак девет, смехом, игром, радошћу, несташлуцима, досеткама, успесима, тријумфима испуњавали простор наше школе. Запамтимо их!

**Јована
Толимир**

**Андреј
Ковачевић**

**Мартин
Николић**

**Константин
Бишевац**

**Раде
Вулић**

**Никола
Бечић**

**Ирис
Јокић**

**Виктор Лука
Крчевинац**

**Нина
Живановић**

**Мартин
Варзар**

**Iaroslava
Dmitrieva**

**Директорка школе
Јелена Познић**

**Irina
Kolobanova**

**Mikhail
Yakhnes**

**Artem
Bobrovskii**

**Zlata
Mann**

**Veronika
Kozhevnikova**

**Ziyi
Wang**

**Велько
Јовић**

**Yinuo
Lan**

**Ianina
Nazarenko**

**Одељењски старешина
Драгана Миланковић**

**Huayang
Xie**

**Muyao
Liu**

МАТУРАНТИ XVIII ГЕНЕРАЦИЈА - 9Б

Они су годинама, неки чак девет, смехом, игром, радошћу, несташлуцима, досеткама, успесима, тријумфима испуњавали простор наше школе. Запамтимо их!

**Лана
Лазовић**

**Рајко
Станојловић**

**Андрија
Поповић**

**Марија
Радић**

**Анђела
Симовић**

**Далина
Лазаревић**

**Ана
Љубичић**

**Наташа
Радаковић**

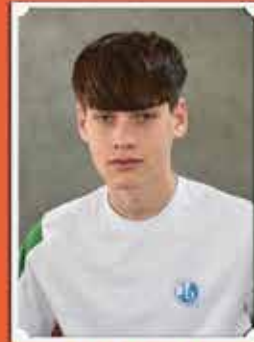
**Директор школе
Јелена Познић**

**Ања
Кецман**

**Кристијан
Николић**

**Андреј
Савић**

**Матеја
Ђокић**

**Ленка
Милићевић**

**Olga
Belozergova**

**Одељењски старешина
Весна Луковић**

**Iwa Bella
Atanasova**

Ника Скачикова 2Б

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

373.3/.4(497.11)

ЂАЧКИ кутак : лист ученика Основне школе
„Руђер Бошковић” / главни и одговорни уредник
Ана Љубичић, 9Б. - 2006, бр. 1 (нов.)- . -
Београд : Основна школа "Руђер Бошковић",
2006- (Београд : Скрипта Интернационал). - 30 cm

Полугодишње.
ISSN 2787-0510 = Ђачки кутак (Београд)
COBISS.SR-ID 37211145